

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2004

OBSAH

Obsah.....	1
Dvadsať rokov inštitucionalizovanej psychotroniky.....	2
<i>MUDr. Gustáv Solár</i>	2
Psychotronický pohľad na rituály	4
<i>MUDr. Teodor Rosinský CSc, Nitra</i>	4
Geopatogénne zóny – mýty a fakty	7
<i>MUDr. Gustáv Solár, Mgr. Zoro Uhrík</i>	7
K PROBLEMATIKE KONŠTRUOVANIA A APLIKOVANIA SYMBOLIKY V ENERGOINFORMATIKE	11
<i>PhDr. Dušan Belko, PhD., Katedra etnológie a etnomuzikológie FF UKF v Nitre</i>	11
Vývoj technológií a vedy a ich vplyv na vývoj energií a informácií.....	20
<i>Doc. Ing. Ladislav Herbanský CSc</i>	20
Závislosti a poznanie	24
<i>E. Petrovická</i>	24
PLEŠÁCI DR. HYDRY	27
<i>Ing. L. Khebl</i>	27
Použití energie malých pyramid v medicíně.....	32
<i>Ing. A. Rumler</i>	32
KORENE SAKRÁLNYCH FORIEM V ARCHITEKTÚRE.....	36
<i>Ing. N. Synčák</i>	36
SÚ TVAROVÉ DEFORMÁCIE STROMOV ATRIBÚTMI ANOMÁLIÍ MAGNETICKÉHO POĽA ?	41
<i>Ing. Karel Komárek, PhD., MVDr. Branislav Peťko, CSc.</i>	41
MOBILNÍ TELEFONY A LIDSKÉ ZDRAVÍ - aktuality 2004.....	45
<i>Ing. Ivan Kučera, CSc.</i>	45
KRÁTKY ZOZNAM PSYCHOTRONICKÝCH TERMÍNOV	47

DVADSAŤ ROKOV INŠTITUCIONALIZOVANEJ PSYCHOTRONIKY

MUDr. Gustáv Solár

V tomto roku slávi psychotronika na Slovensku jubileum – dvadsať rokov svojej inštitucionalizácie. To je obdobie, za ktoré už možno celkom solídne hodnotiť doterajší vývoj psychotroniky u nás, jej úspechy aj neúspechy aj jej doterajšie smerovanie a možno aj perspektívy. Predovšetkým je to však príležitosť poďakovať sa všetkým tým, ktorí stáli pri jej vzniku a bez ktorých by dnes nebola ani Slovenská psychotronická spoločnosť. Hoci na Slovensku a v celom bývalom Československu je tradícia štúdiá fenoménov, ktoré dnes zaraďujeme do psychotroniky pozoruhodná, neexistovala inštitúcia, ktorá by tieto aktivity organizačne podchytila a zastrešovala. V Prahe na VŠCHT síce pôsobili dve pracoviská, ktoré sa venovali výskumu psychotronických fenoménov (vrátane štátnych výskumných úloh) - Psychoenergetické laboratórium vedené prof. Dr. Kahudom, DrSc. a psychotronické pracovisko vedené Dr. Rejdákom, ale to nebola báza, ktorá by v širšom zmysle slova združovala záujemcov o psychotroniku. Roztrúsené a nedostatočne koordinované aktivity postupne dozrievali spolu s celkovou situáciou v Československu. Na Slovensku bola relatívne priaznivá situácia najmä medzi lekármi, z ktorých sa viacerí aspoň marginálne venovali psychotronike, alebo aspoň psychotronike blízkej problematike a rozvíjali ju napr. v rámci akupunktúry, ale aj napr. medzi vedeckými pracovníkmi z oblastí skôr technicky orientovaných. Úlohu to zohrala aj pomerne dobre organizovaná psychotronika v Poľsku, ktorá ovplyvňovala dianie aj u nás najmä cez účasť našich odborníkov na podujatiach v Poľsku, kde sme vystupovali aj aktívne. Aj IAPR (Medzinárodná asociácia pre výskum psychotroniky) bola založená v roku 1973 v Prahe. Táto inštitúcia však mala viac medzinárodný dosah ako podstatnejší vplyv na dianie v Československu. Keď sa však v r. roku 1983 konala v Bratislave už V. konferencia IAPR, ktorá mala pomerne značný ohlas aj v odbornej verejnosti, stala sa jedným z rozhodujúcich impulzov pre inštitucionalizáciu psychotroniky na Slovensku. Psychotronické inštitúcie na Slovensku potom združovali účastníkov z celého Československa, lebo v Čechách analogické inštitúcie neexistovali.

Prvá psychotronická inštitúcia vznikla na lekárskej pôde. V roku 1984 vznikla Komisia psychotroniky Gerontologickej spoločnosti Slovenskej lekárskej spoločnosti. V tejto súvislosti je treba vysloviť poďakovanie veľkej osobnosti nie iba slovenskej a československej medicíny prof. MUDr. Karolovi Virší-

kovi, DrSc., vtedajšiemu predsedovi Gerontologickej spoločnosti SLS bez ktorého porozumenia, autority a podpory by táto sekcia nemohla vzniknúť. Pána profesora sme mali česť privítať na viacerých vedeckod odborných podujatiach tejto Komisie a jeho povzbudenie bolo vždy pre nás motorom do ďalšej práce. Ešte v tom istom roku – 1984 sa pod egidou tejto komisie konalo prvé sympóziu Psychotronika a zdravie, ktoré odštartovalo tradíciu psychotronických sympózií a neskôr kongresov, ako aj ďalších aktivít na Slovensku, často aj s medzinárodnou pôsobnosťou.

Prax rýchle ukázala, že o psychotroniku prejavovalo záujem aj mnoho nelekárov a preto bolo potrebné vytvoriť širšiu organizačnú základňu. Tak vznikla v roku 1987 Komisia psychotroniky pri vtedajšej Slovenskej rade ČSVTS, ktorá združovala až celé spektrum odborníkov a záujemcov o psychotroniku. Predsedom oboch komisií bol autor tohto príspevku. Práca týchto komisií by bola nepredstaviteľná bez iniciatívy a aktivity mnohých členov. Medzi zakladateľov a prvých propagátorov patrili organizátori prvých podujatí – vtedajší prezident vtedy ešte existujúcej IAPR Dr. Zdeněk Rejdák, ďalej Eduard Brenkus, Ing. Ján Kundek, vedeckí pracovníci Dr. Ing. Ján Bartl, CSc., RNDr. Alla Prigancová, CSc. a Ing. Klaudius Vicenik zo SAV a osobitne aj prof. RNDr. František Hanic, DrSc. vtedajší podpredseda SAV, prof. RNDr. Ing. Sergej Usačev DrSc. a doc. Ing. Viliam Pašteka CSc. z vtedajšej SVŠT, pracovníci VVŠ PV v Liptovskom Mikuláši na čele s pplk. Ing. V. Morávkom, lekári doc. MUDr. Štefan Litomerický CSc., vtedajší vedecký sekretár Gerontologickej spoločnosti SLS, MUDr. Izabela Matéffy, vtedajšia tajomníčka KP GS SLS či prof. MUDr. PhDr. Juraj Ciger DrSc., a v neposlednom rade nestor slovenskej psychotroniky a dnešný prezident SPS MUDr. Teodor Rosinský, CSc., mnoho novinárov a publicistov z ktorých treba osobitne vyzdvihnúť Mgr. Violu Košáriovú a Dr. Lubomíra Lenocha, spomenúť treba Doc. Ing. Katarínu Čemicú, CSc. z vtedajšej VŠE, Samozrejme, že poďakovanie patrí všetkým tým, ktorí v prvých rokoch inštitucionalizovanej psychotroniky na Slovensku - medzi ktorých patria aj naši českí kolegovia a priatelia - budovali resp. umožňovali budovať jej základy. Po revolúcii v r. 1989 sa obe Komisie transformovali na Slovenskú spoločnosť pre psychotroniku a komplexnú náuku (SSPKN) z ktorej neskôr v r. 1992 vznikla dnešná Slovenská psychotronická spoloč-

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2004

nost'. Za tieto roky sa v organizačnej a odbornej práci vystriedalo veľa obetavých pracovníkov aj významných odborníkov, ktorých nie je možné všetkých menovať, uskutočnilo sa množstvo vedecko-odborných podujatí, seminárov a školiacich akcií, niektoré s medzinárodnou účasťou. Slovenská psychotronika má napriek nemalým problémom dobré meno u nás, aj v zahraničí. Zvlášť je potešujúce, že všetky naše podujatia ostávajú aj naďalej slovensko-českými a tradícia úzkej spolupráce s českými kolegami pokračuje ďalej.

S niektorými spolupracovníkmi sme sa v priebehu času rozišli či už koncepcne, alebo odborne, ale hlavný prúd psychotroniky na Slovensku pokračuje vo svojej tradícii. Za tie roky sme museli čeliť mnohým – často nevyberaným - útokom najmä zo strany niektorých astronómov, ale aj zo strany komisie pre neoverené metódy SLS. Stretávame sa musíme často čeliť aj dnes rôznym sektárskym praktikám, "rychlorkvaseným" a sektám podobným aktivitám, ktoré ohrozujú zdravie ich vyznavačov. Medvediu službu robia psychotronicke v plytkej snahe z nej profitovať aj v podstate bulvárne médiá napr. zneužívaním pojmu psychotronika a propagáciou rôznych „poradní“, ktoré diskreditujú psychotroniku a nemajú s ňou nič spoločné. Rovnako jej robia medvediu službu rôzni "odrušovateľa" zón, či hoci niektorí pseudopyramidológovia, ohrozujúci zdravie svojich klientov napr. "liečebnými či ozdravovacími" pobytmi pod pyramídou.

Na druhej strane za dvadsať rokov sme dosiahli časť toho, čo sme si vytýčili na začiatku pri zrode inštitucionalizovanej psychotroniky, mnohé sa nám z rôznych dôvodov zatiaľ nepodarilo. Máme však veľa podnetov na rozmýšľanie a veľa úloh na riešenie. Nie je úlohou tohto príspevku robiť podrobnú analýzu a hodnotenie ani podrobne historicky zaznamenať dianie v psychotronicke. Chcel som len pri príležitosti jubilea psychotroniky na Slovensku pripomenúť tých, z ktorých mnohých príslušníci dnešnej generácie členov SPS už ani nepoznajú a bez ktorých by rozvoj psychotroniky na Slovensku bol len ťažko predstaviteľný. A pri tejto príležitosti sa poďakovať predovšetkým týmto, ale aj všetkým ostatným členom a priaznivcom SPS a zaželať celej SPS dobrý vietor do plachiet do ďalších rokov.

PSYCHOTRONICKÝ POHĽAD NA RITUÁLY

MUDr. Teodor Rosinský CSc, Nitra

Rituály sprevádzajú ľudstvo od jeho počiatkov, považujú sa všeobecne za súčasť jeho kultúrnej histórie. Skúma ich kultúrna antropológia i etnológia, popis vonkajších prejavov patrí etnografii. Existuje množstvo definícií, ktoré vychádzajú z postojov, nasmerovania a chápania jednotlivých bádateľov alebo príslušných škôl. Pre naše účely si pragmaticky môžeme rituály definovať ako postupy príležitostného správania sa človeka alebo skupiny ľudí pri určených príležitostiach s presne fixovaným konaním, ktoré prebrali z tradície alebo vytvorili a udržiavajú konsenzom. Do rituálu môže patriť i určený čas, miesto, odev zúčastnených, spôsob prípravy, materiálne pomôcky, pohyby, reč či spev a hudba i ďalšie zafixované osobitosti materiálneho, telesného či výkonového rázu. Za samozrejme sa považuje i príslušné psychické zameranie zúčastnených a prípadne i divákov.

Rozličné rituály prevzaté od predchádzajúcich generácií sa postupom času a pri sociálnych a historických zmenách, ktoré viedli k iným potrebám ľudí a inému spôsobu života ako bol v čase, keď sa príslušný rituál zafixoval, postupne deformujú, strácajú potrebu i obsah, stávajú sa prázdny, prípadne sa udržiavajú umelo ako sentimentálny relikvínny príležitosť k nejakej skupine či dokonca len ako atrakcia. Mnohé prvky rituálov z minulosti i nové postupy vrátane tých, ktoré vnucuje masová kultúra a reklama sa novoetablujú a vykonávajú formálne alebo manipulovane a bez skutočnej účasti vykonávateľov.

Psychotronika, ktorej predmetom skúmania sú energoinformačné systémy ľudí a ich vzťahy a súvislosti zatiaľ len ojedinele venovala pozornosť rituálom ako fenoménu. Pri svojom skúmaní intrapsychických procesov, ktoré môžu zasahovať do informačných javov v energoinformačných systémoch sa venovala viac autoprogramovacím procesom a ich možnú rituálnu zložku si všimla len okrajovo. Prax však ukázala, že u niektorých konkrétnych prípadov je reliktná alebo nová ritualizácia prítomná i v takých javoch ako je autoprogramovanie a teda teoretický výskum a zovšeobecnenie poznatkov tu musí ísť cestou skúmania rituálov v ich čistej podobe.

Vychádzame z toho, že účasť jednotlivca na kompletnom rituálnom procese má priamy vplyv na jeho psychiku a okrem vplyvu cez ňu konkrétne usporiadanie jednotlivých súčastí rituálu môže pôsobiť priamo či inak sprostredkovane na energoinformačný systém účastníka.

Rozoberme si preto jednotlivé možné prvky či súčasti procesu rituálu z pohľadu možných psychotronicky relevantných súvislostí.

Motivácia, zameranie a druh rituálu:

Kompletné rituály v minulosti s presahom do súčasnosti mali určený dôvod na ich vykonanie buď podľa nejakej časovej periodicity alebo podľa určitých potrieb (v tom prípade posúdenie potreby rituálu a jeho vykonanie niekto mal na starosti a teda jeho (ich) rozhodnutie bolo tiež vopred upravené pravidlami a možno ho teda považovať už za súčasť prípravy rituálu). Ak ide o rituály v rámci náboženských obradov, ide o motiváciu prosebnú alebo oslavnú či ich kombinácie, ak ide o rituály mimonáboženské, napríklad pragmaticky preventívne, ochranné, spoločensvo potvrdzujúce, iniciálne, rozlúčkové alebo právne - vždy ide o vyjadrenie nejakej existencie k sebe, k prostrediu, k iným ľuďom, k nadradeným silám prírodným alebo duchovným alebo k bytiu vôbec. Každý plne angažovaný účastník rituálu je počas jeho priebehu psychicky aktivovaný, koncentrovaný, dodržiavajúci všetky jemu určené prvky konania. To z psychotronického hľadiska znamená priame podriadenie psychiky, tela i energoinformačného systému na zabezpečenie všetkých funkcií potrebných na bezchybné vykonanie všetkého, čo rituál od jednotlivca žiada. Prípadné energoinformačné nezrovnalosti sa v takýchto extrémnych podmienkach potreby aspoň dočasne upravujú, čo vytvára určitý precedens a teda môže slúžiť ako model úpravy, ktorá by sa mohla ľahšie programovo udržať práve vďaka nepriamemu účinku účasti na rituáli. Navyiac zameranie rituálu i u účastníka, ktorý v rámci svojej schémy hodnôt alebo prítomnosti vypracovaných postojov práve ten postoj korešpondujúci so zameraním rituálu nemá, môže vytvoriť pohotovosť k rozšíreniu postojov a tým i k obohateniu osobnosti a takáto diferenciácia osobnosti má pozitívny dopad nielen na psychickú oblasť, ale i na psychoreguláciu energoinformačného systému.

Príprava na rituál:

Okrem spomínaného rozhodnutia o vykonaní rituálu a určení času a miesta respektíve pokračovaní rituálov ak sú periodické a na fixovanom mieste patrí do prípravy prípadný výber aktívnych účastníkov, určenie ich úloh, príprava materiálneho zabezpečenia (odev, ozdoby, úprava priestoru, prípadný nácvik niektorých prvkov u nových účastníkov). Okrem sa-

mozrejmých psychických dôsledkov je tu psychotronické zameranie i na priamu ručnú prípravu materiálnych predmetov. Ak príslušný remeselník, ktorý ich pripravuje či vyrába, postupuje nielen bežne profesionálne, ale už vlastne s určitými prvkami ritualizácie pri práci na rituálnych predmetoch, malo by prísť k pozitívnemu programovaniu hmoty predmetov a to špecifikovanej (napr. ako filtre) alebo všeobecnej (podporné telesné vplyvy). Z iných skúmaní vieme, že takéto programovanie hmoty, na rozdiel od deštruktívneho pôsobenia, má len krátkodobý efekt ak sa často a masovo neopakuje. Zrejme to však pre časovo ohraničený rituál postačuje. Častý rituálny predpis na prípravu čerstvých materiálnych potrieb je tu v súhlase s uvedenými zisteniami.

Miesto rituálu:

Ak nejde o rituály na dlhodobé fixných miestach (bohoslužobné miesta, zhromaždiská), ale miesto sa určuje jednotlivito, ide obyčajne o presné pravidlá pri určení miesta (v závislostiach astrologických, časových alebo podľa určených znamení zisťovaných krátko pred vykonaním rituálu). Je možné, že ide o miesta s energoinformačnými osobitosťami typu geomorfálnych zón, vhodných miest podľa princípov feng-šuej a podobne. Zabezpečenie určitej telesnej pohody i pre citlivejších účastníkov rituálu je tak zjavné.

Čas rituálu:

Opäť ak nejde o periodické rituály, určenie času vychádza zo súvislosti medzi príčinou potreby rituálu a časovými parametrami astronomických či astrologických ukazovateľov.

Tu sú psychotronické javy menej zreteľné, skúmania ukázali viac na individuálne časové plynutie v rámci individuálnych systémov, menej išlo o diskretný kontinuálny, teda bežný čas. Viac z telesného hľadiska by mohli hrať určitú úlohu len chronoakupunktúrne závislosti.

Odev a materiálne potreby:

U väčšiny rituálov boli alebo sú určité predpísané odevy a obuv alebo aspoň niektoré ich doplnky. Okrem telesnej hygieny a prípadnej rituálnej čistoty ide i o strih, materiál a farbu odevu resp. krytie či naopak obnaženie rôznych častí tela. O psychotronických súvislostiach prípravy alebo výroby sme už hovorili, teraz ide o vlastné použitie predpísaných súčastí. Mohli by tu okrem dôrazu na odlišnosť od iných, tradície a vzbudenia vážnosti, čo má význam nielen pre divákov, ale spätne i pre účastníkov, byť v hre i vlastnosti farby vo vzťahu k telu (chromogénne vplyvy), pri ozdobách i faktor tvarového žiarenia.

Pohyby:

I keby všetky predchádzajúce položky neboli pri konkrétnom predpise rituálu fixované a teda by boli ľubovoľné, pohyby a dianie v priestore sú podmienkou rituálu ako takého. Už príchod účastníkov na miesto vykonania rituálu, ich zoradenie do sprievodu, nesenie predmetov, rytmus krokov, rozloženie miest účastníkov pri vlastnom konaní, ich pohyb po určitých trasách, vzájomná priestorová koordinácia, zvlášť pohyby homých končatín a hlavy, možné pohyby prstov (índické mantry), celkové pohyby tela a výdrže v určitých polohách, to všetko okrem faktov o situácii v tele podľa učení jógy a iných podobných systémov i z blízkeho Východu, i z psychotronického pohľadu môže aktuálne ovplyvňovať informačné deje v systéme s rovnakými dôsledkami ako sme spomenuli v odstavci o motivácii.

Reč, spev, hudba:

Ide o ďalšie neodmysliteľné súčasti rituálu. Pri reči a speve je dôležité skúmanie obsahu i formy, teda čo je pri rituáli predpísané hovoriť a ako sa to má hovoriť po formálnej stránke.

Obsah je podriadený motívu rituálu, pre rituály typické opakovanie niektorých formulácií môže mať zasa okrem psychického dopadu aj vplyv na fixovanie určitých foriem myslenia a to zasa vplyva i na informačné deje v systéme, i keď ide vlastne o prevzaté a nie vlastné formálne stereotypy, pričom obsah je tu práve pre psychiku tým fixátorom, keďže sa s ním angažovaný účastník rituálu musí stotožniť. Hudobná stránka spevu alebo hudba sú ďalším prvkom, ktorého fyzikálna podstata (tóny) má vplyv na telesnú stránku na molekulárnej a submolekulárnej úrovni, ale cez vnímanie a psychiku i na energoinformačnú situáciu. V oboch ostatných odstavcoch by sme mohli chápať spomínané vplyvy ako konštruktívne.

Treba však ostať v realite a i keď doteraz uvedené psychotronické dopady na účastníkov rituálov vyzneli ako pozitívne, existujú aj rituály skupín, ktorých motivácia je antisociálna, deštruktívna, antihumánna. Tu psychotronické skúmanie, ktoré je samozrejme neutrálne, musí odlišiť to, čo sme uviedli vyššie a čo vďaka určitej zameranosti na vykonanie rituálu normalizuje aj funkcie energoinformačného systému bez ohľadu na zameranie rituálu a teda má zdravotne pozitívny dopad a to, čo ako obsah slovných prejavov prechádza cez psychiku a svojim zameraním pôsobí vlastne proti človeku a jeho humánym a spirituálnym potrebám.

Motivácia rituálu je teda pre jednu oblasť irelevantná, pre druhú má rozhodný význam.

Keď chceme zhrnúť doteraz povedané vidíme, že jednotlivé súčasti rituálov ako komplexných a

spravidla opakovane účastníkmi zažitých javov sú okrem nesporných udalostí s psychickým dopadom podľa zamerania rituálov a ich motivácie buď prínosom pre diferenciáciu osobnosti alebo naopak deštruktívnym faktorom s dopadmi individuálne

psychickými i spoločenskými v negatívnom zmysle. Pre rituály podstatné formálne súčasti možno však vidieť ako zdroj usporiadanosti a teda stimulátory usporiadania a normalizácie funkcií i na telesnej i na energoinformačnej rovine a to bez ohľadu na motiváciu a zameranie rituálu.

Spomínané novoetablované rituály v súčasnosti sa dejú viac individuálne ako skupinovo i keď podľa rovnakého scenára. Účastníci však nie sú vyberaní ani pripravovaní, ide o masový výskyt manipulovaných ľudí, ktorí si svoje ritualizované konanie neuvedomujú. Tu však ide o podstatne frekventovanejšie

opakovanie takých "mikrorituálov" ako býva pri klasických rituáloch a tým je väčšia možnosť (a fakty z praxe dokazujú nielen možnosť, ale i masovú skutočnosť) vplyvu na telesnej i energoinformačnej rovine, ktorý však nie je taký konštruktívny ako pri rituáloch, kde účastník si bol vedomý svojej účasti a snažil sa o maximálnu angažovanosť. Tým, že súčasní manipulovaní účastníci si svoju situáciu neuvedomujú, nemôžu sa s ňou stotožniť a teda ani ju vlastne nemôžu pozitívne využiť. Tým ostáva len motivácia (samotnou podstatou takej manipulácie antihumánna) ako určujúci faktor účinku - a ten je pochopiteľne deštruktívny. Psychotronika môže tento záver spoznať a formulovať. Ďalej jej kompetencie ako žiadneho teoreticky zameraného odboru nesiahajú.

GEOPATOGÉNNE ZÓNY – MÝTY A FAKTY

MUDr. Gustáv Solár, Mgr. Zoro Uhrík

Problematika tzv. geopatogénnych zón (GPZ) sa v histórii postupne vyvíjala. Z literárnych zdrojov jednou z najstarších zmienok o tom, čomu dnes veľmi nesprávne hovoríme GPZ sú dračie žily u starých Číňanov. Títo zakazovali na dračích žilách stavať ľudské obydliá. V časti, ktorú by sme dnes nazvali "vykonávacou vyhláškou" tohoto zákona sa hovorí o tom, že tam, kde rastú búrľavé stromy a žijú dive včely nesmie byť ľudské obydlie. A skutočne – dive včely preferujú tieto miesta pri výbere svojich hniezd a aj búrľavé stromy sa prevažne vyskytujú na GPZ. Aj pod vplyvom takýchto informácií sme sa v počiatkoch psychotroniky pozerali na GPZ ako na niečo zlé, čo vôbec do nášho prostredia nepatrí, ako na akúsi poruchu, ktorú je treba odstrániť. Objavilo sa aj čosi, čo dostalo názov "pozitívne zóny", teda miesta, ktoré majú na človeka priaznivý vplyv a kde sa "dobýja". Postupne sa dopĺňali ďalšie poznatky, napr. že zóny sa smerom hore zosilňujú a veľmi sa ani nerozptyľujú. Základné GPZ popísali Hartmann a Curry. Tieto dve na seba kolmé zóny vytvárajú tzv. švajčiarsku sieťku. Okrem nich k GPZ zaraďujeme aj oblasti nad podzemnými vodnými prúdmi a tzv. kruhové zóny, vytvárajúce sa spravidla nad podzemnými dutinami ale aj nad tektonickými zlomami.

Okrem týchto popísaných zón je okolo nás množstvo porúch či zón, ktoré vznikli a vznikajú činnosťou človeka – tzv. technopatogénne zóny. Sem patria napr. rôzne uzly nad elektrickými káblami, neodrušené elektrosprebiče, rôzne tvarové žiariče a pod. Toto sú zóny, ktoré je možné väčšinou presne popísať a fyzikálne charakterizovať a – samozrejme – vhodnými technickými prostriedkami aj odrušiť.

Tejto problematike však netreba práve preto venovať osobitnú pozornosť a v ďalšej časti sa budeme venovať zónam, ktoré nie sú produktom činnosti človeka, kde patria aj už spomínané GPZ.

Zóny, ktoré nie sú produktom činnosti človeka sme pracovne nazvali všeobecne „geozóny“ (GZ) a do tejto oblasti patria aj GPZ. Uvedomujeme si, že z hľadiska terminologického ide o nezvyklý termín, ktorý sa doteraz v psychotronickej terminológii nepoužíval a teda ho možno istom zmysle považovať za neologizmus. Ak však chápeme neologizmus ako vecný a obsahový nezmysel, potom treba považovať za neologizmus práve pojem "geopatogénne" zóny, ktorý je ale doteraz zaužívaný a všeobecne akceptovaný. Geozóny sú teda komplexné energoinformačné fenomény, ktorých presnú štruktúru zatiaľ v celom

komplexe nepoznáme. Ak GPZ v určitej frekvencii rušia resp. zoslabujú UKV signál, vykazujú zvýšenú radiáciu či iné fyzikálne prejavy, potom sú to len ich dielčie prejavy z celého komplexu charakteristík, ktoré nie je možné jednotlivo považovať za indikátor prítomnosti či neprítomnosti zóny. GZ vzájomne interagujú, ich efekt sa buď kumuluje, alebo interferuje a rovnako interagujú aj s prostredím, teda ovplyvňujú napr. ľudí, zvieratá či rastliny, ktoré sa v nich nachádzajú.

Energoinformačné prostredie planéty Zem - analogicky, ako energoinformačné prostredie človeka, zvieratá, rastliny či horniny – má istú štruktúru, ktorá je odrazom štruktúry planéty, ako aj porúch na jej povrchu. Z tohto pohľadu je teda akékoľvek miesto v energoinformačnej štruktúre planéty "zónou" resp. súčasťou niektorej zo zón. Energoinformačné prostredie planéty sa teda skladá zo zón :

- a. pravidelných (Hartmannove a Curryho pásy, "pozitívne zóny" etc.) a
- b. nepravidelných (napr. nad podzemnou vodou, tektonickými zlomami, dutinami a pod.)

Pozrime sa na analógiu energoinformačného prostredia planéty a človeka. Tak ako individuálne energoinformačné prostredie človeka je najsilnejšie na svojej vonkajšej hranici (čo oi. súvisí s jeho ochrannou funkciou), tak aj energoinformačné prostredie planéty je najsilnejšie na vonkajšej hranici a teda z nášho pohľadu sa smerom hore zosilňuje. Tu je vysvetlenie tejto zdanlivo nepochopiteľnej charakteristiky zón.

Vo všeobecnosti vo vzťahu k človeku majú zóny trojaký efekt :

1. stimulujú anabolické procesy a energoinformačnú stabilizáciu (pozitívne)
2. stimulujú katabolické procesy a energoinformačnú destabilizáciu (GPZ)
3. sú voči metabolizmu a energoinformatike (podľa doterajších poznatkov) neutrálne – to sú oblasti, ktoré sa nepovažujú za zóny v terajšom chápaní.

Treba zdôrazniť, že ide o vzťah k metabolizmu a energoinformatike človeka. Pre napr. mačkovité šelmy a niektoré rastliny je ich pôsobenie práve opačné. To je dôvod, prečo označenie "geopatogénne" je nezmyselné a nevystihuje podstatu týchto zón. Všetko v prírode má svoj zmysel a poriadok (okrem

nekvalifikovaných a samoľúbých zásahov človeka). Samozrejme, že v oblastiach, v ktorých sú stimulované katabolické procesy (odbúravanie) nie je vhodné, aby človek odpočíval, alebo dlhodobe pracoval, lebo sa organizmus energeticky vyčerpáva. To ale vôbec neznamená, že určitý čas pobytu aj v takýchto zónach nepotrebuje vôbec. Mýtus, že GPZ sú pre človeka škodlivé a preto ich treba odstrániť je nepodložený a aj z iného aspektu nezmyselný. Platí len fakt, že v nich nie je vhodné spať ani dlhodobe pracovať. V tejto súvislosti treba poukázať na ďalší mýtus, že na človeka pôsobí len kríženie GPZ (teda tzv. kumulovaný efekt). Ukazuje sa, že aj solitárna GPZ preukazne pôsobí na energoinformačné procesy človeka.

Ďalšie tvrdenia, že GPZ možno odrušiť, odkloniť, oslabiť, alebo dokonca preprogramovať patria tiež do kategórie psychotronickej mytológie.

Venujme sa teraz podrobnejšie jednotlivým aspektom týchto mýtov.

a) odrušovanie zón : Akékoľvek odrušenie či narušenie častí energoinformačného prostredia planéty by muselo vyvolať ďalšie zmeny aj v jej štruktúre a vyvolalo by okamžité ekologické dôsledky. Našťastie to tak nie je a naša planéta je dostatočne odolná voči takýmto nezmyselným aktivitám. Čo sa týma tzv. "odrušením" dosiahne je "odrušením" senzibila, ktorý tomuto mýtu verí a zónu už nenájde. Treba upozorniť na skutočnosť, že akákoľvek predpojatosť senzibila môže veľmi podstatne ovplyvniť jeho výsledky. Z histórie poznáme rôzne spôsoby "odrušenia" od gaštanov pod posteľ, cez alobal či zrkadlo až po rôzne "odrušovače", ktoré sú bežne na trhu dostupné. Žiaľ, na týchto aktivitách sa často podieľajú aj pracoviská, ktoré sa deklarujú ako psychotronické a tým v podstate psychotroniku diskreditujú.

b) odklonenie zón : Keďže zóny sú v energoinformačnom prostredí Zeme všade, nie je ich kam odkloniť ani obrazne, pričom aj takéto odklonenie by znamenalo poškodenie energoinformačného prostredia Zeme a následné vážne ekologické dôsledky, vyplývajúce z narušenej rovnováhy.

c) oslabenie zón: Aj tu platí analogicky čo v častiach a) a b). Akýkoľvek tvarový žiaric môže nanajvýš ovplyvniť jednu malú časť celého komplexu ale v žiadnom prípade nemôže ovplyvniť zónu ako energoinformačný komplex. Nanajvýš môže – a to je jeho priame riziko- ešte nevhodným pôsobením zhoršiť celkovú energoinformačnú situáciu človeka. Preto inštalácia žiaričov – navyše senzibilom, ktorý nezistí ani to, že zónu neodrušil – je nielen zbytočná, ale aj nebezpečná.

Do kategórie mýtov a fantázií možno zaradiť aj tzv. rušenie zón na diaľku prinajmenšom z rovnakých

dôvodov, ako boli už uvedené. Veľkoplôšné odrušovanie na diaľku rovnako, ako mentálne odrušovanie už hranične patrí skôr do oblasti psychopatológie ako do psychotroniky. Do kategórie hraničnej psychopatológie v zmysle prívlastňovania si Božskej moci a kompetencie možno zaradiť aj

- c. modifikovanie či preprogramovanie zón (z GPZ na pozitívnu), teda moc zmeniť a energoinformačné prostredie planéty mentálnym príkazom. Keďže toto už nemá – okrem terminológie – s psychotronikou nič spoločné, bolo by zbytočné tomu venovať ďalšiu pozornosť.

Vlastná pilotná štúdia :

Zaujímalo nás, ako vlastne ovplyvňujú zóny človeka a či je o tomto vplyve možné získať akceptovateľný, reprodukovateľný a exaktný dôkaz. Keďže vplyv zón na organizme človeka sa primárne prejaví v energoinformačnej rovine a teda v energoinformačnom prostredí človeka, najvhodnejšie je vyšetrovanie systému aktívnych bodov a meridiánov.

Obr. 1: EAG vyšetrenie

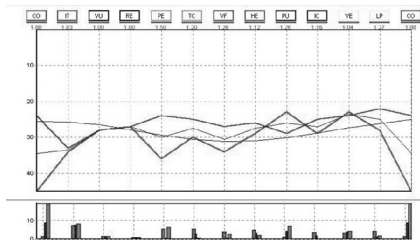
Materiál a metodika :

Najvhodnejšou metódou, pri ktorej je vyšetrenie všetkých meridiánov súčasne a výsledky nie sú ovplyvnené vyšetrujúcim, je počítačová elektroakustografia (EAG). Na našom pracovisku štandardne vyšetrujeme pri vstupnom vyšetrení EAG a tiež štandardne zisťujeme, či je pacient zónopozitívny. Do pilotnej štúdie sme zaradili 40 zónopozitívnych pacientov vrátane tých, ktorí mali "odrušené" GPZ samozrejme bez toho, aby to GPZ akokoľvek ovplyvnilo, napriek tomu, že to bolo vykonané "odborne" pracoviskom, ktoré sa deklaruje ako psychotronické. Do štúdie sme nazaradili pacientov, u ktorých boli zistené tzv. vonkajšie či iné vplyvy. Tento súbor sme porovnali so 40 členným kontrolným súborom pacientov, ktorí boli zónonegatívni. Sledovali sme, či v niektorom režime EAG všeobecne, alebo

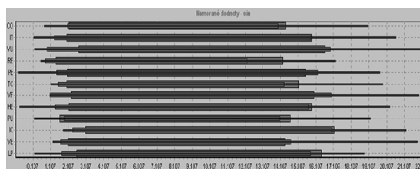
PSYCHOTRONICA SLOVACA 2004

v niektorom meridiáne zistíme rozdiel medzi skupinou zónopozitívnych a zónonegatívnych pacientov.

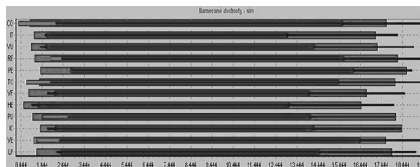

Obr. 2: Príklad grafického výstupu režimu EAG

Pre každý z dvanástich sledovaných meridiánov sme vypočítali priemernú hodnotu ($E(X)$) normalizovaných nameraných hodnôt (X) zvlášť pre zónopozitívnych a zvlášť pre zónonegatívnych pacientov. Tiež sme vypočítali pre každý meridián aj smerodajnú odchýlku (σ) týchto hodnôt. Ak predpokladáme normálne (Gaussovo) rozloženie nameraných hodnôt na každom meridiáne, potom platí, že v intervale ($E(X) - 2\sigma$, $E(X) + 2\sigma$) leží približne 68% všetkých potenciálnych hodnôt nameraných prostredníctvom EAG. Ak zostrojíme takýto interval pre každý meridián zvlášť pre zónopozitívnych a zvlášť pre zónonegatívnych pacientov, dostaneme porovnanie týchto dvoch štatistických súborov. Príklad takéhoto porovnania pre meranie PE EAG a ŠU EAG môžeme vidieť na priložených obrázkoch.

Obr. 3: Porovnanie zónopozitívnych (modrý interval) a zónonegatívnych (červený interval) pacientov v meraní PE EAG na ľavej strane tela. Zelený interval vyjadruje rovnakú štatistiku pre celý súbor 2200 pacientov bez ohľadu na zónopozitivitu.

Obr. 4: Porovnanie zónopozitívnych (modrý interval) a zónonegatívnych (červený interval) pacientov v meraní ŠU EAG na ľavej strane tela. Zelený interval vyjadruje rovnakú štatistiku pre celý súbor 2200 pacientov bez ohľadu na zónopozitivitu.

interval vyjadruje rovnakú štatistiku pre celý súbor 2200 pacientov bez ohľadu na zónopozitivitu.

Výsledky :

V režime PE EAG (periférnom v hodinových bodoch) majú zónopozitívni väčší rozptyl nameraných hodnôt ako zónonegatívni. Tento rozdiel je na ľavej strane krivky väčší, ako na pravej. Jedinou výnimkou je meridián VU, kde je posun opačný.

V režime ŠU EAG (centrálom, v súhlasných bodoch) je tiež väčší rozptyl nameraných hodnôt u zónopozitívnych, ale tento rozdiel je menší, ako v režime PE EAG.

Zónopozitívni pacienti majú väčší rozptyl nameraných hodnôt nielen voči kontrolnej skupine ale aj voči bežnému rozptylu, ktorý sme zistili v súbore 2200 pacientov bez ohľadu na zónopozitivitu.

V žiadnom meridiáne samostatne sme nezistili významné zmeny, ktoré by boli typické pre jednu zo skupín a boli špecifické vo vzťahu k zónopozitivite.

Diskusia :

Štúdia potvrdzuje, že GPZ nemajú žiaden špecifický vplyv na organizmus ale pôsobia nešpecificky dezintegrujúco – zvyšujú rozptyl EAG ukazovateľov a tým v konečnom dôsledku oslabujú organizmus. Tento rozptyl v cirkadiánnom rytme kolíše, pričom sú v ňom intersexuálne rozdiely (analýza 2200 EAG nálezov). Ukazuje sa istá analógia s JANG a JIN, ale na základe doterajších výsledkov je ešte predčasné robiť takéto analógie či závery. GPZ túto pulzáciu zatiaľ nie celkom objasneným spôsobom modifikujú. Väčší rozdiel na periférnom režime zjavne súvisí s tým, že vplyv GPZ postupuje a pôsobí dominantne zvonka.

Závery :

Závery štúdie jednoznačne dokazujú, že GPZ ovplyvňujú organizmus človeka. a to aj vtedy, ak sú tzv. odrúsené. Tento vplyv sa na meridiánoch prejavuje tak, že modifikuje cirkadiánne kolísanie integrácie a dezintegrácie sledovaných parametrov. Ich pôsobenie je teda komplexné. Nenašiel sa špecifický nálež EAG, ktorý by jednoznačne indikoval zónopozitivitu. sa potvrdilo, že tejto problematike sa treba seriózne klinicky aj experimentálne venovať. Odhadom až 90 % v našej populácii spáva a pracuje v zóne. To je faktor, ktorý by sa rozhodujúcim vplyvom mohol podieľať aj na tzv. civilizačných chorobách a poruchách,

Problematiku GPZ je treba študovať komplexne a interdisciplinárne, napr. ich podstatu študuje fyzika, pôsobenie na organizmus prirodzená medicína, ďalej architektúra, environmentalistika

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2004

a ďalšie disciplíny. Aj na našom pracovisku pokračuje sledovanie tejto problematiky ďalej a o výsledkoch budeme informovať.

K PROBLEMATIKE KONŠTRUOVANIA A APLIKOVANIA SYMBOLIKY V ENERGOINFORMATIKE

PhDr. Dušan Belko, PhD., Katedra etnológie a etnomuzikológie FF UKF v Nitre

Hneď na úvod svojho referátu zdôrazňujem, že hoci téma venovaná problematike konštruovania a aplikovania symboliky v energoinformatike¹ je vskutku mimoriadne širokou oblasťou, predsa len prináleža do ešte rozsiahlejšej sféry poznania a poznávania symbolického kódovania a dekódovania. Popri inom to znamená, že predkladaný príspevok nie je v žiadnom prípade vyčerpávajúcym výkladom predmetnej problematiky; z nesmierne obrovskej grupy jestvujúcich symbolicko-komunikačných kódovaco-dekódovacích prvkov predkladám v konciznej forme – z dôvodu priestorového ohraničenia rozsahu referátu – iba parciálny výpis niektorých parametrov tých elementov, ktoré sa často aplikujú práve v energoinformatike. V danej súvislosti takisto upozorňujem na fakt, že symbolicko-komunikačné kódovaco-dekódovacie prvky nevyužívajú len ľudia, ktorí sú akýmkoľvek spôsobom činní v oblasti energoinformatiky, aktívne tak participujú na utváraní jej súčasného obrazu, ale používajú ich (azda i v oveľa väčšej miere) aj jedinci, ktorí sa vo sfére súčasnej energoinformatiky oficiálne de facto vôbec neangažujú. Znamená to, že výber iba niektorých parametrov síce znižuje informačnú kvalitu o problematike symbolického kódovania a dekódovania, ale zároveň ju robí konečnou v čase. Dané zúženie svojho záujmu v tomto referáte činim vskutku preto, aby som zrealizoval výklad zvolenej témy vo vymedzenom rozsahu príspevku, čo ale neznamená, že by z následne načrtnutých informácií nebolo možné vytvoriť množstvo

¹ Termín energoinformatika používam pre označenie rozsiahlej oblasti poznania a poznávania, ktorej dominantným predmetom a obsahom skúmania je štúdium prejavov dištančných interakcií, ktoré prebiehajú medzi individuálnymi biosystémami a prostredím na úrovni jednotlivých energeticko-informačných subsystémov. Hoci v rámci predmetnej problematiky nie je terminológia v odbornej literatúre tohto zamerania dodnes ustálená a teda ani zjednotená – čo znamená, že v súčasnosti existujú aj iné pomenovania pre danú oblasť poznania a poznávania (zo starších napríklad mesmerizmus, metapsychológia, parapsychológia, psychické bádanie, z novších napríklad biotronika, psychotronika a viaceré ďalšie) –, predsa len samotný predmet a obsah skúmania sa pritom de facto nemení.

ďalších myšlienkových intrapolácií, ako i extrapolácií, ktoré sa nemusia striktnie viazať iba na problematiku konštruovania a aplikovania metaforických znakových prostriedkov vo sfére energoinformatiky.

Po stručnom, ale dôležitom úvode prejdem priamo k obsahovému zacieleniu príspevku. Začnem vcelku triviálnym tvrdením: po spoločensko-politických zmenách v roku 1989 došlo v našom sociokultúrnom prostredí k transformácii mnohých javov, ako i k transformácii pohľadu na existenciu rôznych fenoménov, ktoré sa v našej spoločnosti pred spomenutými premenami makrosociálneho dosahu buď nevyskytovali, alebo síce vyskytovali, ale fungovali iba v malom rozsahu, či existovali len v latentnej forme. Pritom viaceré z týchto transformovaných javov, ako aj pohľadov na ne, môžu výrazne ovplyvňovať (samozrejme, popri mnohých iných reakciách jedinca na vonkajšie podnety) najmä hodnotovú orientáciu, normy, vzory chovania, idey, postoje a motiváciu súčasného človeka. Jedným z takýchto fenoménov – ktorý nie je, ako sa občas tvrdí, iba nejakým zanikajúcim reliktom, ale práve naopak sústavné jestvuje, ba dokonca úspešne sa šíri aj v našej modernej, rozvinutej, vedecko-technicky orientovanej civilizácii – je i náhľad, medzi ľuďmi všeobecne rozšírený, že existuje „čosi medzi nebom a zemou“, akási, ak sa to dá tak nazvať, viacrozmerná realita, a že tomuto „čomusi“ sa venujú ľudia, ktorí sa v tom „čomusi“ dokonca aj vyznajú. Keďže sa v tom „čomusi“ vyznajú, eventuálne to „čosi medzi nebom a zemou“ aj nejakú využívajú vo svojom živote, tak sú takýmto ľuďom neraz pripisované aj akési mimoriadne danosti, vlastnosti či schopnosti, ktoré iným „bežným ľuďom“ – nepoznajúcim či nevyužívajúcim sféry „medzi nebom a zemou“ – nie sú prístupné. Objektmi odborného záujmu etnológie pri realizovaných terénnych výskumoch orientujúcich sa na predmetnú problematiku môžu byť práve ľudia, o ktorých sa z rôznych dôvodov predpokladá, že disponujú nejakými mimoriadnymi danosťami, vlastnosťami či schopnosťami, alebo aspoň využívajú vo svojej praxi postupy či prostriedky, ktoré nie sú zväčša (alebo vôbec) verifikovateľné napríklad bežne dostupnou prístrojovou aparátúrou, a preto sa takisto môžu javiť ako ľudia čímsi výnimoční. Dôrazne pritom ale upozorňujem, že či sú predpokladané mimoriadne danosti, vlastnosti, schopnosti týchto ľudí skutočné alebo zdanlivé, nie je predmetom odborného záujmu etnológie, pretože pre etnológiu je to v princípe irelevantná otázka. Samot-

ná existencia jedincov, ktorým sa pripisuje dispozícia akýchsi zvláštnych daností, vlastností či schopností, alebo sa aspoň oni sami o sebe domnievajú, že majú, eventuálne vskutku disponujú najrozmanitejšími vrodennými, prípadne inak nadobudnutými akýmiś mimoriadnymi danosťami, vlastnosťami či schopnosťami však predstavuje v našej spoločnosti reálny a neodškriepiteľný fakt. Pritom jestvovanie ľudí s predpokladanými mimoriadnymi danosťami, vlastnosťami či schopnosťami je zároveň jedným z evidentne pertraktovaných fenoménov súčasnosti, ku ktorému sa vyjadrujú nielen odborníci z rôznych viednych disciplín (predovšetkým prírodovedného a technického zamerania, snažiac sa napríklad o pregnantnú verifikáciu i explikáciu bizarných daností, vlastností či schopností prostredníctvom rozmanitej prístrojovej aparatúry), ale taktiež na tento interesantný sociokultúrny jav istým spôsobom nazerá, zaujíma k nemu stanovisko, vníma (podľa známych zákonitostí sociálnej percepcie) a hodnotí ho i značná časť jedincov širšej society. No a keďže ani samotní jedinci s predpokladanými mimoriadnymi danosťami, vlastnosťami či schopnosťami nežijú v nejakom izolovanom spoločenstve, ale jednoznačne sa inkorporujú do širšej spoločnosti, tak ako nositelia neraz vskutku špecifického životného štýlu a vôbec náhľadu na život nepochybne ovplyvňujú (či už negatívne alebo pozitívne) spôsob myslenia, názory či hodnotové postoje aj iných príslušníkov makrosociety. Znamená to – a to opäť zdôrazňujem –, že predmetom odborného záujmu etnológie pri realizovaných terénnych výskumoch orientujúcich sa na danú problematiku nie sú nejaké predpokladané mimoriadne danosti, vlastnosti či schopnosti, ale predmetom jej odborného záujmu môže byť napríklad kognitívny a ideový systém ľudí, ktorým sú z takých či onakých dôvodov pripisované mimoriadne danosti, vlastnosti či schopnosti, ich súhrn ideí, znalostí a skúseností, ich myšlienkový svet, ich konštrukcie interných modelov reality, ako aj ich špecifický jazyk, ich chápanie, používanie a sprostredkovanie inherentných myšlienkových významov, ktoré priradujú jednotlivým termínom používaných medzi sebou ako prostriedok vzájomnej komunikácie, ako aj mnohé ďalšie, v tomto príspevku neuvádzané elementy; zjednodušene vyjadrené, predmetom odborného záujmu etnológie pri realizovaných terénnych výskumoch orientujúcich sa na danú problematiku je snaha čo možno najdetailnejšie preskúmať akým spôsobom jedinci s predpokladanými mimoriadnymi danosťami, vlastnosťami či schopnosťami vnímajú, poznávajú, popisujú, hodnotia a interpretujú prírodnú a sociokultúrnu realitu, ktorá nás obklopuje i prešľapuje. Isteže, predostrieť súhrn týchto poznatkov v celosti v tomto kongresovom príspevku z priestorových dôvodov nemožno, čo

ale nie je nutné, pretože v relatívne detailnej forme je napríklad materiál o kognitívnom systéme takýchto jedincov eventuálnym záujemcom dostupný.²

V rámci predmetného referátu sa sústredím iba na to, čo priamo súvisí so zvolenou ústrednou témou, s konštruovaním a aplikovaním špecifických metaforických znakových prostriedkov v energoinformatike, respektíve v konkrétnom obsahovom zacielení príspevku sa zameriam na predostretie informácií, vzťahujúcich sa k problematike symbolického kódovania a dekodovania, ergo k špecifickému jazyku, ktorý pri komunikácii využíva relatívne značná časť jedincov, aktívne participujúcich na utváraní súčasného obrazu energoinformatiky.

Azda jedným z najväčších problémov, s ktorým sa môže napríklad etnológ (ale, samozrejme, aj akýkoľvek iný záujemca či bádateľ) stretnúť na začiatku svojich výskumov, objektmi ktorých sú – zjednodušene vyjadrené – ľudia venujúci sa či dokonca vyznajúci sa v oblasti energoinformatiky, je práve problém komunikácie, či presnejšie povedané problém (zo strany znalcov vo sfére energoinformatiky) odovzdávania poznatkov prostredníctvom nachádzania správnych slov či obrázkov predostierajúcich „to“ o čom chcú (ak teda vôbec sú ochotní) záujemcu/bádatela informovať a následne (z aspektu záujemcu/bádatela) problém vnímania, prijímania a ako-tak správneho chápania „toho“, o čom si prajú znalci v oblasti energoinformatiky záujemcu/bádatela informovať. Na základe vlastných skúseností z terénnych výskumov (ale obdobné skúsenosti majú aj mnohí ďalší etnológovia) upozorňujem, že kultúrne a jazykové kódy používané príslušníkmi niektorých skupín sú pre nezasväteného (to znamená o predmetnej problematike nedostatočne informovaného), hoc aj akademicky vzdelaného človeka úplne významovo nezrozumiteľné; jednotlivým slovám síce môže (najmä ak ide napríklad o materinský jazyk) úplne bezproblémovo rozumieť, ale nemusí chápať vnútorné či iné ako bežne známe a používané významy slov, respektíve nemusí rozumieť celkovému kontextu verbálneho prejavu. Zjednodušene celý spojitý problémový proces „odovzdávania poznatkov prostredníctvom nachádzania správnych slov či obrázkov a následného vnímania, prijímania a správneho chápania“ nazvem ako problém kódovania a dekodovania informácií

² Porov. napríklad Belko, Dušan: Jedinci s pripisovanou dispozíciou supranaturálnych schopností: kultúrno-historický prehľad ideí o ich existencii a analýza kognitívneho systému súčasných senzitivov. Dizertačná práca. I. – III. zväzok. Bratislava 2000, Ústav etnológie Slovenskej akadémie vied. 425 s.

o témach, ktoré sú aktuálnym predmetom napríklad etnologického bádania. Keďže prevažná väčšina ľudí venujúci sa, či dokonca vynajúcich sa v oblasti energoinformatiky koncentruje svoj záujem aplikovať získané poznatky a skúsenosti práve a len vo sfére medicíny, respektíve v široko poňatej sfére etnomedicíny, alebo teda vôbec v oblasti týkajúcej sa problematiky zdravia a ozdravovania človeka (zdôrazňujem však, že existujú aj jedinci, ktorí sa nesústreďujú iba na túto problematiku), považujem v danej súvislosti za vhodné aspoň v krátkosti zadefinovať čo možno rozumieť pod pojmom „etnomedicína“, pretože pod týmto pojmom sa v literatúre predstavuje neraz všeličo. Pod pojmom „etnomedicína“³ v jej širokom poňatí možno rozumieť mimoriadne rozsiahly komplex úkonov a praktík, vychádzajúcich z empirických poznatkov, svetonázorových predstáv rôznej proveniencie, magických princípov, náboženských prvkov, fragmentov znalostí oficiálnej medicíny rôznych období, ako aj niektorých ďalších tradičných, generačne odovzdávaných vedomostí (neraz pritom viazaných iba na veľmi úzky príbuzenský okruh), spätých so zachovávaním zdravia zdravého a navrátením zdravia chorému; pritom celý uvedený komplex – či už iba verbálne odovzdávaných, alebo aj v minulosti či v súčasnosti písomne fixovaných elementov – utvára špecifický medicínsky obraz tohto etnika. Úmyselne používam pojem „etnomedicína“ a nie „ľudové“ či (v súčasnosti niektorými záujmovými skupinami používaný názov) „laické liečiteľstvo“. Totiž slovné spojenie ľudové/laické liečiteľstvo, ale i ďalšie spojenia ľudové/laické liečenie, či ľudová/laická liečba, nielenže nie sú navzájom významovo rovnocenné s kompozitným výrazom „etnomedicína“ – keďže obsahy termínov liečenie, liečiteľstvo, liečba vystihujú a pojmovo odkazujú iba na aktivity, ktoré sa zúžene orientujú „len“ na znovunadobudnutie zdravia –, ale uvedené slovné spojenia ani nevystihujú úplne presne ďalšie skutočnosti, ktoré má etnológ možnosť v súčasnosti nachádzať priamo v teréne. Ide o fakt, že tej čiastke etnomedicíny, ktorá bezprostredne súvisí s oblasťou energoinformatiky sa nevenujú len oficiálne medicínsky neškolení „laickí liečitelia“, u ktorých sa predpokladá dispozícia mimoriadnych daností, vlastností či schopností, ale takisto sa jej venujú aj mnohí legálni, školometsky odchovaní lekári, ktorí dodnes užívajú vo svojej praxi aj postupy, ktoré jednoznačne vychádzajú z poznatkov

3 Ako podklad prezentovanej stručnej definície možno napríklad porovnať verbálne vymedzenie etnomedicíny uvedené v Horváthová, Emília: K vývoju etnomedicíny na Slovensku. Studia academia slovacica, roč. 16, 1987, s. 151.

a skúseností obsiahnutých v ľudovom (t. j. z pohľadu príslušníkov typicky školometskej medicíny laickom, čo v preklade z gréčtiny do slovenčiny neznamená opäť nič inšie ako ľudovom, v lekárskej hantírke však nadobúdajúce význam neodbornom) lekárstve a teda ako také nie sú plne (ba niekedy vôbec) v súlade s uznanými metódami a znalosťami oficiálnej lekárskej vedy. Zvyčajne takto postupujúci lekári užívajú metódy, ktoré patria – ako to sami často označujú – do tzv. bioenergeticko-informačnej diagnostiky (skrátene biodiagnostiky) a do tzv. bioenergeticko-informačnej liečby (skrátene bioterapie), eventuálne aplikujú praktiky s obdobnou fenomenologickou bázou, a ak sa to o nich pacienti či širšie okolie dozvie, tak aj takto postupujúci lekári začnú byť považovaní za disponentov nejakých mimoriadnych daností, vlastností či schopností. V danej súvislosti to znamená, že v mnohých prípadoch môžu byť o čiastke etnomedicíny bezprostredne súvisiacej s oblasťou energoinformatiky vynikajúcimi znalcami a prípadne aj inforatórmi o energoinformatike všeobecne nielen oficiálne medicínsky neškolení „laickí liečitelia“, ale takisto nimi – z uvedeného dôvodu – môžu byť aj legálni, školometsky odchovaní lekári. A navyše, popri už uvedenom, značná časť členov lekárskej obce využíva vo svojej praxi napríklad aj homeopatiu, ktorá je súčasným štátnym biomedicínskym systémom Slovenskej republiky považovaná za doplnkovú liečebnú metódu, no a ďalšia časť lekárov používa vo svojej lekárskej praxi napríklad akupunktúru, ktorá bola rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z roku 1995 oficiálne uznaná ako samostatný nadstavbový medicínsky odbor – čo je inak rarita v rámci celej Európy –, ktorý sa legálne študuje v rámci postgraduálneho medicínskeho štúdia, pričom lekári-akupunkturisti sú riadne začlenení napríklad do Slovenskej lekárskej komory, či do Slovenskej lekárskej spoločnosti. Inak povedané, homeopatiu i akupunktúru môžu v súčasnosti u nás v Slovenskej republike vykonávať len legálni lekári, v žiadnom prípade však nie (hoci niektoré prípady z terénu to nepotvrdzujú) „laickí liečitelia“; ak realizujú homeopatiu alebo akupunktúru „laickí liečitelia“, tak to činia – v zmysle platnej legislatívy – nelegálne. Keďže práve v homeopatii a akupunktúre sa využívajú postupy či prostriedky, ktoré nie sú zväčša plne verifikovateľné, alebo len veľmi problematcky verifikovateľné a teda objektivizovateľné bežne dostupnou prístrojovou aparátúrou, býva či už homeopatia alebo akupunktúra laickou, ale i odbornou (lekárskou) verejnosťou často eufemicky označovaná za niečo „medzi nebom a zemou“, neraz však priam vulgarizu-

júco napríklad aj za podvod.4 Na druhej strane však časť lekárskej obce – keďže, ako už bolo uvedené, homeopatiu i akupunktúru môžu v súčasnosti u nás v Slovenskej republike vykonávať len legálni lekári – zaraďuje akupunktúru i homeopatiu (najmä pri tzv. vysokých potenciách, pri ktorých už homeopatické preparáty neobsahujú ani molekulu pôvodnej účinnej látky) do naturálnej medicíny, ktorá sa definuje, vyjadrené slovami súčasného prezidenta Lekárskej spoločnosti naturálnej medicíny, ako „súhrn komplementárnych medicínskych odborov a liečebných metód, v ktorých sa dominantne využívajú bioenergoinformačné procesy, ktoré predstavujú univerzálny komunikačný mechanizmus v prírode“.5 Z uvedeného dôvodu je možné homeopatiu i akupunktúru zahrnúť do komplexu etnomedicínskych elementov, ktoré utvárajú špecifický medicínsky obraz toho-ktorého, v našom prípade slovenského etnika; napokon v iných krajinách Európy, v ktorých môžu či už homeopatiu alebo akupunktúru vykonávať aj „nelekári“ sú tieto formy lekárstva začlenené do etnomedicíny vcelku bežne.

Nebudem uvádzať ďalšie formy medicíny, ale sústredím sa na tie, ktoré som už spomenul; konkrétne som spomenul bioterapiu, akupunktúru a homeopatiu. V danej súvislosti vyvstáva predovšetkým jedna závažná otázka: Čo majú všetky tri spomenuté formy medicíny spoločné? A odpoveď: Nuž, spoločné majú napríklad to, že ich zástancovia ich propagujú ako holistické systémy liečby i prevencie, na rozdiel od oficiálnej školskej, prevažne alopaticky orientovanej medicíny, ktorá je v dnešnej dobe už tak špecializovaná, že jednotliví lekári-špecialisti často zabúdajú na fakt, že zmyslom ich snaženia je (či malo by byť) vyliečiť chorého človeka, ktorý ich žiada o pomoc a nie vyliečiť iba postihnutý orgán či orgánový systém, na ktorý sa medicínsky špecializujú. Ak sú uvedené formy medicíny celostné, znamená to, že ich zástancovia nazerajú (nielen) na človeka ako na integrovaný celok, v celej jeho mnohorozmernosti

4 Celkom čerstvým prípadom je napríklad výrok astronóma, laického teológa a tajomníka Spoločnosti pre podporovanie kritického myslenia RNDr. Igora Kapišinského, CSc., ktorý sa v diskusnej relácii „Pod lampou“ (vysielanej na verejnoprávnej televíznej stanici STV 2 dňa 21.10.2004) okrem iného verejne vyjadril, že homeopatia je jedným z najväčších podvodov storočia.

5 Porov. napríklad Belko, Dušan: Psychotronická problematika: história a súčasnosť. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2000, s. 13.

bytia, pričom zdôrazňujú prioritu celku nad časťami, akcentujúc rozhodujúcu úlohu princípu celostnosti a štruktúrovanosti individuálneho bytia. A tu opäť môže vyvstať problém dorozumenia sa a porozumenia si. Ľudia, a to nie iba pacienti, vyhľadávajú pomoc u holisticky orientovaných legálnych lekárov a „laických liečiteľov“, nie sú zväčša schopní, ba ani ochotní vnímať širší kontext svojich (nielen) zdravotných problémov. Legálni lekári, podobne ako i „laickí liečitelia“ s holistickým prístupom k problematike zdravia a ozdravovania človeka sa neraz snažia vysvetliť svojim pacientom (a nielen im) práve ten širší kontext (nielen) zdravotných problémov. Samozrejme, každý z nich sa snaží využívať taký spôsob komunikácie, aký mu je osobnostne prístupný a dostupný, pričom používa pre popis a pomenovanie tých javov, ktoré považuje za skutočnú príčinu6 pacientových zdravotných problémov takú či onakú terminológiu. Zástancovia holistického prístupu k problematike zdravia a ozdravovania človeka prítom môžu – pri výkladoch čo je skutočnou príčinou zdravotných problémov toho-ktorého pacienta – hľadať a nachádzať dôvody vzniku chorôb a poškodenia zdravia nielen priamo v ľudskom tele, ale neraz, ba de facto veľmi často práve vo sférach, ktoré sú akoby mimo somatickej schránky pacienta, ergo ktoré sú, ak to nazvem poeticky obrazne, „mimo zeme“, čiže v akýchsi sférach „medzi nebom a zemou“, v iných (ako hmotných) úrovniach viacrozmernej reality. Problémom z ich strany je (ak sa pre danú možnosť vôbec rozhodnú), ako o takýchto nájdených dôvodoch vzniku chorôb a poškodenia zdravia pacienta (ale, samozrejme, nemusí ísť vždy len o pacienta) správne informovať s ohľadom na skutočnosť, aby to čo povedia pacienti, pacient aj správne pochopil. Ide totiž o nasledujúci základný fakt: v prípadoch chorôb, pri ktorých príčinu predmetného poškodenia zdravia nájdeme mimo telesnej schránky pacienta, spravidla začínajú hovoriť – podľa zaznamenaných náhľadov – o veciach nadzemských („medzi nebom a zemou“), hoci prítom stále používajú bežné slová, ktorými sa snažia „pomenovať“ to, čo je nepomenovateľné, vyjadriť to, čo je nevyjadriteľné“. Naše bežné, historicky konvenčne sa utvorivšie pojmy, teda slová, s ktorými sa ako ľudia každodenne dorozumievame, sú totiž primárne v tom-ktorom jazyku skonštruované tak, aby akým-takým, teda aj tak nie vždy celkom výstižným spôsobom popisovali (zvyčajne) iba náš,

6 Niektorí znalci predmetnej problematiky sa sem-tam odvolávajú aj na sentencie dávnych filozofov, učencov, mudrcov...; v danej súvislosti napríklad na sentenciu Rogera Bacona „znalosť príčin je skutočná veda“.

normálnymi ľudskými zmyslami vnímateľný svet materiálnych javov. Čokoľvek iné, presahujúce svet hmotného súcna, respektíve presahujúce svet vecí a materiálnych javov, možno popisovať len alegoricky, napríklad prostredníctvom obrazových, eventuálne celkovo neverbálnych symbolov, prípadne ako-tak metaforicky popisovať i prostredníctvom rýdzo verbálnych pomenovaní. Z uvedeného dôvodu sú zástancomi napríklad holistického prístupu k problematike zdravia a ozdravovania človeka síce z nevyhnutnosti prinútení aplikovať slová a slovné spojenia, ktoré zväčša bežne slúžia iba na popis, dorozumievanie sa a porozumenie si v oblasti hmotnej reality, pri ich používaní však daným slovám a slovným spojeniam priradujú ďalšie vnútorné významové parametre a dimenzie, čo znamená, že vo svojej praxi pri komunikácii aplikujú metaforické znakové prostriedky a je len na pacientovi (ale nielen pacientovi), aby porozumel vnútornému významu vonkajškovo používaných slov. Existuje pritom priam nepreberné množstvo možností, ktoré si takto postupujúci holisticky orientovaní lekári a „laickí liečitelia“ môžu pri komunikácii prostredníctvom metafor či alegórií zvoliť. Rozsah používaných možností symbolickej komunikácie zvyčajne závisí od vzdelania, intelektu, invencie, inteligencie, mentálnej vyspelosti či duševnej úrovne daného človeka, taktiež i od toho či sa napríklad hlási k nejakému starému filozoficko-metafyzickému smeru, ktorý v minulosti používal takú či onakú terminológiu na pomenovanie sfér viacrozmernej reality, dokonca i od toho, či priamo nie je členom nejakej, aj v súčasnosti fungujúcej skupiny napríklad hermetického zamerania; z dôvodu priestorového ohraničenia rozsahu referátu nie je možné v žiadnom prípade uviesť všetky možnosti, s ktorými sa môže záujemca či bádateľ počas výskumu v teréne stretnúť (napokon niektoré formy symbolickej komunikácie sú viazané iba na veľmi úzky okruh ľudí, ba niektoré z nich sa používajú až striktno individuálne). Aby tie priam nepreberné možnosti vyjadrovania sa a dorozumievania sa však nevyzneli úplne pesimisticky, tak predsa len priamo v praxi znalcov v oblasti energoinformatiky – teda aspoň v dostupnom okruhu tých znalcov, ku ktorým sa dá normálne dostať – sa zvyčajne používa len isté ohraničenejšie množstvo možností symbolicko-komunikačných kódovaco-dekódovacích prvkov. Azda najčastejšie sa užívajú elementy tzv. „živlovej terminológie“ (i keď niektorí znalci považujú toto pojmoslovie za síce funkčné, ale predsa len poklesnutú formu symbolického vyjadrovania sa), potom prvky „farebnej terminológie“, taktiež „kabalistickej terminológie“ (či už priamo prostredníctvom aplikácie hebrejských pomenovaní, alebo prostredníctvom aplikácie pojmov transkribovaných z hebrejčiny do toho-

ktorého, napríklad i slovenského jazyka), v našom sociokultúrnom prostredí sa takisto hojne užíva „kresťanská terminológia“, hoci niektorí znalci (vznajajúci sa v energoinformatike) kresťanského vierovyznania, zväčša rímsko-katolíckej konfesie, radšej používajú „orientálnu terminológiu“, najmä hinduistickej, budhistickej a taoistickej proveniencie, iní zasa „merkuricko-sulficko-salickú terminológiu“, ďalší znalci v oblasti energoinformatiky utvárajú „slovné neologizmy“, iní používajú „pradávané slovné alegórie“ prevzaté napríklad zo starogréckej (ale aj inej) mytológie, iní využívajú napríklad priamo staroveké či stredoveké „alegorické obrazové výjavy“ a ďalší zasa napríklad číročistú „geometriu“. Ako sa v tom všetkom vyznať, keď existujúca terminológia o sférach „medzi nebom a zemou“ vytvára akoby neprehľadný galimatias?

Vcelku vhodným riešením problému sa ukazuje možnosť oprieť sa o teoreticko-metodologický aparát súčasnej vedy, konkrétne v danom prípade – najmä ak znalci z oblasti energoinformatiky (používajúci takú či onakú terminológiu) pri svojom vyjadrovaní a dorozumievaní sa uznávajú a aplikujú holistický prístup, pri ktorom rozhodujúcu úlohu hrá princíp celostnosti a štruktúrovanosti – napríklad (ale nielen) o metodológiu štrukturalizmu.⁷ Metóda štrukturalisticky orientovaného výskumu sa člení na niekoľko základných etáp, kde prvou fázou je empirické pozorovanie skutočnosti. Bádateľ sa môže pri výskume oprieť o jazyk, nielen ako o časť reality, ale aj ako o základný prostriedok komunikácie, v predmetom prípade predovšetkým ako o kódovaco-dekódovací prostriedok symbolického pomenovania „čohosi medzi nebom a zemou“, ergo konkrétne sa môže oprieť o špecifický jazyk, ktorý pri dorozumievaní sa využíva relatívne značná časť jedincov, aktívne participujúcich na utváraní súčasného obrazu energoinformatiky. Následne, potom ako je k dispozícii dostatok vstupných informácií z empirickej reality vo forme rozmanitých pojmov, prostredníctvom ktorých sa skúmaní jedinci snažia „pomenovať“ to, čo je nepomenovateľné, vyjadriť to, čo je nevyjadriteľné, je možné v ďalšej etape – na základe atribútov priradovaných jednotlivým symbolicko-komunikačným elementom – zostaviť model symbolického pomenovania „čohosi medzi nebom a zemou“; v záverečnej etape sa zrealizuje analýza vnútornej kompozície zostaveného modelu i s overením či je daný model funkčný pri chápaní znakových prostriedkov, ktorým

⁷ Detailnejšie informácie o danej problematike porov. napríklad v Lévi-Strauss, Claude: Štruktúrálna antropológia I., II. Bratislava, Kalligram 2000.

sa popri bežných významoch priradujú aj ďalšie významové parametre a dimenzie. Samozrejme, uvedená možnosť vytvárania modelu (eventuálne i viacerých modelov) symbolického pomenúvania napríklad viacrozmernej reality zostaveného (či zostavených) na základe atribútov priradovaných jednotlivým symbolicko-komunikačným elementom je relevantná vtedy, ak si bádateľ konštruuje takýto model (či viaceré modely) sám. Pokojne ale takisto môže používať aj funkčné modely, ktoré pre oblasť napríklad energoinformatiky vytvoril a dotvoril ktokoľvek iný pred ním, eventuálne môže používať aj modely vytvorené pre omnoho širší diapazón vnímania, prijímania a chápania viacrozmernej reality, v rámci ktorých je to, čo sa v súčasnosti nazýva ako energoinformačná sféra iba jednou jedinou čiastkou mimoriadne rozsiahleho integrovaného multidimenzionálneho bytia. Aplikácia takýchto modelov, najmä chápanie vnútorných významov, ktoré pri ich užívaní vystávajú v mysli užívateľa však plne závisí od individuálneho prístupu; užívateľovi funkčných modelov viacrozmernej reality, ktoré sám nezostavil, nemusia byť – ak mu nie je vlastné úprimné a trvalé individuálne usilovanie sa o poznanie, smerujúce k priamej a teda ničím nenahraditeľnej osobnej skúsenosti zažitia poznania – úplne jasné všetky významové parametre a dimenzie, ktoré do nich vtláčili ich tvorcovia. Inak vyjadrené, konštrukcia modelov symbolického pomenúvania napríklad viacrozmernej reality je jedna stránka mince a ich aplikácia v praxi – závisiaca od individuálneho rozsahu schopnosti vnímania, prijímania, chápania, spracovávaní a odovzdávania informácií – druhá stránka mince.

Predostrieme si pre lepšie pochopenie toho, čo je uvedené v predchádzajúcom texte niekoľko modelov symbolického pomenúvania viacrozmernej reality. Azda jeden z najjednoduchších modelov, ktorý akotak rieši problematiku vzťahov istej čiastky mnohorozmernosti človeka, individuálneho rozumného bytia terestrického typu, je znázornený na prvom obrázku (Obrázok č. 1).

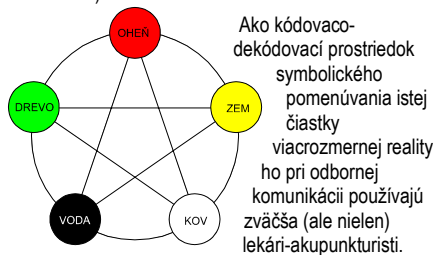
Predostretý model – ktorého vzhľad od pôvodnej až do prezentovanej podoby prešiel od svojho vzniku istými modifikáciami –, ale predovšetkým tzv. koncepciu troch

(anatomicko-biochemickej, psychoregulatívnej a energoinformačnej) úrovni človeka začali utvárať, z dôvodu komplexnejšieho chápania ľudského individua ako zloženého i mimoriad-

ne zloženého biosystému, ešte začiatkom osemdesiatych rokov 20. storočia naši bádатели v oblasti štúdia prejavov dištančných interakcií, ktoré prebiehajú medzi individuálnymi biosystémami a prostredím na úrovni jednotlivých energeticko-informačných subsystémov. Faktom je, že predmetnú koncepciu vtedajší bádатели vytvorili ani nie tak pre vskutku celkové poznanie človeka (keďže multidimenzionalitu bytia nie je možné obmedziť iba na uvedené tri úrovne), ale bola a dodnes je skôr iba výberom určitých parametrov mnohovrstvovej existencie ľudského individua, ktorý však je plne postačujúci pre pochopenie teoreticko-metodologických východísk (nielen) v našich končinách pomerne rozšírenej, už spomenutej bioenergeticko-informačnej diagnostiky (známejšej pod názvom biodiagnostika) a bioenergeticko-informačnej liečby (známejšej pod názvom bioterapia), eventuálne aj postupov s obdobnou fenomenologickou bázou. Totiž práve akceptácia energoinformačnej výbavy človeka, ako zloženého i mimoriadne zloženého biosystému, je kľúčom k pochopeniu a poznaniu princípu mnohých javov, o ktorých sa vo všeobecnosti tvrdí, že sú tzv. paranormálne, a to z dôvodu, lebo energoinformačný subsystém človeka, jeho štruktúra, funkcie a poruchy, je nielenže predmetom záujmu samotných bádateľov, ktorý sa zaoberajú tzv. paranormálnymi fenoménmi, ale zároveň je táto sféra aj centrom a podstatou úspechu pôsobenia napríklad súčasných senzítívov.

Omnoho staršiu dátáciu svojho vzniku ako model predostretý na predchádzajúcom obrázku, má model, ktorý je znázornený na ďalšom obrázku (Obrázok č. 2).

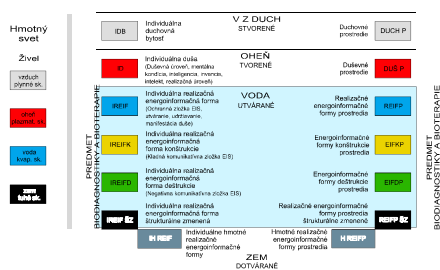
Hoci predmetné zobrazenie je v našej kultúre najčastejšie označované ako pentagram (v lokálnom názvosloví je napríklad známe i pomenovanie murinoha) a zaraďuje sa medzi tzv. apotropajné znaky, predsa len lekári-akupunkturisti (a to nielen v Číne, ale aj tí, ktorí pôsobia v našom sociokultúrnom prostredí) vnímajú a popisujú uvedený znak ako koncízne, ale pritom mimoriadne jadrné symbolické vyjadrenie tradičnej orientálnej koncepcie wu sing, podľa ktorej sa tzv. celková čchi, ako súhrn všetkých prejavov a účinkov životnej sily, rozdeľuje do piatich zložiek, či

z hľadiska prekladu presnejšie vyjadrené, do piatich (= wu) praforiem (= sing) čchi. Päť praforiem čchi pritom na Východe už v dávnoteku symbolicky pomenovali veľmi všeobecnými a zároveň i veľmi poeticky obraznými názvami, pretože čím je symbolické pomenovanie všeobecnejšie, tým má i širšiu platnosť a teda je aj univerzálnejšie použiteľné. Päť praforiem sa v pravotočivom poradí tzv. cyklu šeng-šeng (v preklade čosi ako zrod zrodu) označujú čínskymi symbolickými názvami ako mu, chuo, tchu, tin, šuej, pričom uvedené pomenovania sa do európskych jazykov najčastejšie prekladajú ako názvy elementov, nie však vo význame prírodných živlov: mu = drevo (ktoré však nie je chápané ako profánne drevo), chuo = oheň (ktorý však nie je chápaný ako profánny oheň), tchu = zem (ktorá však nie je chápaná ako profánna zem), tin = kov (ktorý však nie je chápaný ako profánny kov), šuej = voda (ktorá však nie je chápaná ako profánna voda). Zároveň – keďže wu sing je úmyselne symbolicky pomenovaných veľmi všeobecne, aby mohli byť čo možno najuniverzálnejšie použiteľné a teda aby im v prípade potreby bolo možné priradiť aj ďalšie významové parametre a dimenzie – sú piatim praformám priradované napríklad aj klasické knihy, mýtickí vládcovia, ročné obdobia, fázy dňa, svetové strany, zvuky, zmysly, vnútorné orgány a vôbec rôzne časti ľudského tela, ľudské vzťahy, etické princípy, podmienky šťastia, príčiny chorôb, druhy zvierat, základné farby a ešte všeličo iné. Znamená to, že ktokoľvek si praje s lekármi-akupunkturistami zmysluplne komunikovať, musí (respektíve mal by) poznať uvedenú symboliku, inak neporozumie, že ak v súvislosti s nejakým úkonom vo svojej praxi hovoria napríklad o „dreve“, tak vôbec nemusia mať na mysli organickú látku utváranú prírodnými procesmi v kmeni, konároch a koreňoch stromov a krov, ale že termín „drevo“ môže symbolicky zastupovať jednu zo základných kvalít čchi.

Ďalší model symbolického pomenovania viacrozmernej reality je nazvaný ako „kódovanie a dekódovanie – ťahák vcelku jednoduchý“ (Obrázok č. 3).

KÓDOVANIE A DEKÓDOVANIE - ŤAHÁK VCELKU JEDNODUCHÝ
DUCH

Predmetný model do istej miery spoľahlivo rieši pravažnú časť problémov (netvrdím ale, že všetky), ktoré môžu vyvstať a často aj vyvstávajú pri komunikácii, odovzdávaní a prijímaní informácií, o problematike bytia v bytí. Odhliadnuc od irelevantných výrokov, ktoré sa prezentovali počas diskusie (ale najmä po diskusií) na adresu prednášateľa referujúceho o ďalších možnostiach použitia päťprvkovej schémy, výhodou predmetného modelu je, že symbolicky zjavne znázorňuje – ak sa to dá tak nazvať – „dvojschematickosť existencie“, pod čím je vhodné rozumieť symbolické vyjadrenie mnohorozmernosti individuálneho bytia akoby na jednej strane a zároveň, akoby na druhej strane, symbolické vyjadrenie mnohorozmernosti prostredia, sveta, v ktorom jestvujú rozmanité individuálne bytia. Neradno však tieto akoby dve stránky mnohorozmernosti vnímať ako čosi dualistické a teda akoby od seba oddeliteľné; jedno nemôže byť bez druhého, pretože tvoria, ale aj utvárajú a dotvárajú rozličné aspekty jedného celku (akoby malé individuálne bytie je zároveň svetom, prostredím pre iné akoby malé individuálne bytia, ktoré sú zároveň takisto svetmi, prostrediami, pre iné... a tak stále). Upozorňujem na „dvojschematickosť existencie“ preto, lebo pri iných modeloch popisujúcich viacrozmernú realitu nie je takáto „dvojschematickosť“ tak zjavne vyjavená, hoci i v nich je zakomponovaná. Azda je i problematike na prvý pohľad porozumieť uvedenému obrázku v jeho celosti; do istej miery je možné problém vnímania a chápania viacplošného významu uvedeného modelu dokonca priradiť k tomu, keď sa človek začína učiť písať a čítať. Napokon je vcelku známe, že každé normálne dieťa sa v kterejkoľvek zručnej kultúre naučí rozprávať akoby samo od seba podľa toho-ktorého jazykového úzu, ale písať (teda kódovať), prenášať verbalizované prejavy jazyka do vopred dohodnutého grafického kódu) a čítať (teda dekódovať, späťne prenášať dohodnutý grafický kód do verbalizovaných prejavov jazyka) ho musia naučiť (zasvätiť ho) iní, ktorí boli už predtým niekým iným zasvätení (dôkladne informovaní) do uvedeného kódovaco-dekódovacieho procesu, teda iní, ktorí už vedia čítať a písať. Preto tu aspoň ako jeden príklad vnímania a chápania viacplošného významu komunikácie uvediem, že ak lekári či „laickí liečitelia“ užívajú postupy, ktoré patria do spomínanej bioenergeticko-informačnej diagnostiky (biodiagnostiky) či bioenergeticko-informačnej liečby (bioterapie), eventuálne aplikujú praktiky s obdobnou fenomenologickou bázou, a v súvislosti s nejakým úkonom vo svojej praxi hovoria napríklad o „vode“, tak to vôbec nemusí znamenať, že majú na mysli kvapalné skupenstvo hmoty vo forme H2O. Znamená to, že ktokoľvek si praje s takýmito lekármi či „laickými liečiteľmi“ zmys-

lupne komunikovať, opäť musí (respektíve mal by) poznať uvedenú symboliku, lebo inak s najväčšou pravdepodobnosťou vôbec neporozumie o „čom“ mu hovoria napríklad pri popise a vysvetľovaní širších súvislostí jeho zdravotných problémov, čiže v danom prípade zo strany recipienta informácií dôjde k chybnému dekódovaniu verbalizovaných prejavov jazyka.

Predostriem ešte jeden model, ktorý všetci dobre poznáme ako čiastku základ školského učiva pod názvom periodická sústava prvkov, ale ktorá je predsa len iná, pretože môže byť taktiež používaná ako kódovaco-dekódovací prostriedok symbolického pomenúvania viacrozmernej reality (Obrázok č. 4).

Pri odbornej komunikácii ju ako možný dorozumievací prostriedok používajú napríklad (ale dôrazne upozorňujem, že nielen) lekári-homeopati.⁸ V súvislosti s používaním predmetného modelu ako kódovaco-dekódovacieho prostriedku symbolického pomenú-

8 Pre značnú časť lekárov-homeopatov (teda tých lekárov, ktorí realizujú homeopatiu pravidelne a dominantne priamo vo svojej lekárskej praxi) homeopatia nepredstavuje, ako sa to môže človek občas dočítať v najroznejších článkoch a iných dielkach o homeopatii, systém alternatívnej liečby, založený na užívaní homeopatických preparátov z prírodných liečiv (najmä nie pri vysokých potenciách, pri ktorých už homeopatikum neobsahuje ani molekulu pôvodnej účinnej látky). Podľa znalcov tejto problematiky (a to nie iba z radov lekárov-homeopatov) homeopatia predstavuje predovšetkým ponúkanie vysoko potenciováných (potenciováných nielen v zmysle stupňovaných, ale najmä v zmysle mimoriadne presne programovaných) informačných vzorov určitej kvality utvárajúcemu a dotvárajúcemu princípu individuálnej mysle liečeného pacienta, ako podkladov pre tvorbu a následnú replikáciu ďalších energeticko-informačných porcií podľa predloženého vzoru, samozrejme, iba v prípade, ak je to vôbec schopná prijať individuálna myseľ homeopaticky liečeného pacienta. Homeopatia je teda, veľmi zjednodušene vyjadrené, ponúkanie zdravia, ktoré ak je zbadané, môže byť daným individuálnym bytím prijaté, osvojené. Upozorňujem zároveň ale fakt, že takto chápaná homeopatia nepatrí do repertoára znalostí všetkých lekárov-homeopatov (ba ani do bežne, najmä z hľadiska alopatickej medicíny propagovanej homeopatie), pretože takto chápaným presahom už patrí viac do filozofického umenia.

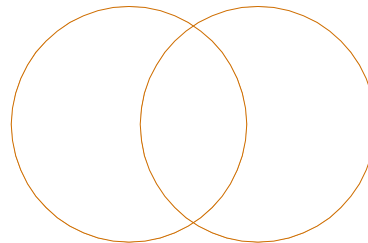
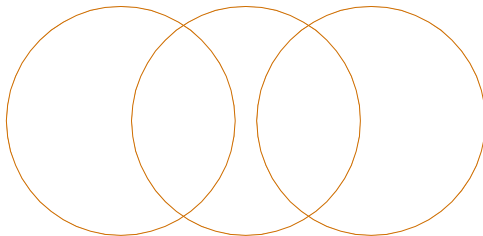
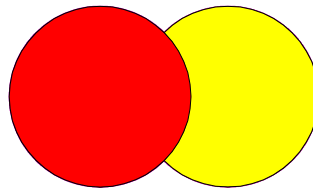
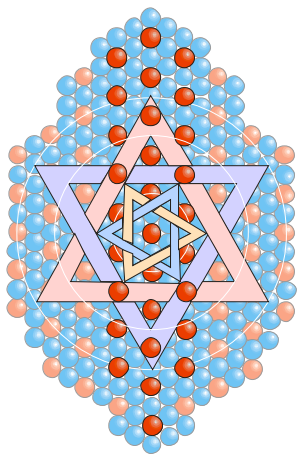
vania viacrozmernej reality si v uvedenej tabuľke v rámci jednotlivých políčok všimnime numerá, ktoré sú uvedené pod numerami, vyjadrujúcimi relatívne atómové hmotnosti jednotlivých prvkov. Tieto numerá totiž nenájdeme v žiadnej oficiálne vydané tabuľke periodickej sústavy prvkov, pretože tieto čísla sú získané matematickým prevodom relatívnych atómových hmotností jednotlivých prvkov a slúžia najmä na to, aby bolo možné jednoduchým spôsobom previesť relatívne atómové hmotnosti jednotlivých prvkov do geometrických útvarov; získané geometrické útvary následne slúžia ako symbolicko-komunikačné kódovaco-dekódovacie prvky napríklad pri vyjadrovaní multidimenzionality bytia. (Možno to, čo je uvedené v predchádzajúcej vete sa zdá byť na prvý pohľad zložité, ale v skutočnosti tomu nie je tak, pretože na porozumenie daného textu plne postačujú základ školské znalosti z oblasti matematiky a chémie. Takisto zistiť aké geometrické útvary je možné zostrojiť ak je k dispozícii iba jeden číselný údaj, by nemalo spôsobovať nejaké veľké problémy žiadnemu absolventovi základnej školy; záujmový geometrický útvar je zobrazený v prevažnej väčšine obrázkov v obrázkovej prílohe. Ak sa pritom pochopí aspoň základný účel zábavy s číslami a ich priemetmi do geometrických útvarov, môže sa stať, že takáto práca sa stane trvalou súčasťou života užívateľa predmetného kódovaco-dekódovacieho prostriedku symbolického pomenúvania viacrozmernej reality.) V danej súvislosti pritom vyvstáva niekoľko základných otázok, ktoré by mohli zniesť napríklad nasledujúco: Že by mohol existovať nejaký univerzálny jazyk (celková a všestranne použiteľná sústava vyjadrovacích znakových prostriedkov, slúžiacich najmä ako nástroj pre akceleráciu myslenia, avšak aj ako nástroj akumulovania, uchovávanía, dorozumievania, porozumenia a odovzdávania životne veľavýznamných poznatkov), prostredníctvom ktorého by sa mohli – ak vedia o čo ide – bezproblémovo dorozumieť a porozumieť si napr. Slovak s Čiňanom, Maďar s Indom...? A ak by takýto univerzálny jazyk existoval, odkedyže sa používa? O fakte, že daná tabuľka obsahuje vskutku symbolicko-komunikačné prvky môže pritom svedčiť i to, že napríklad ani vysokoškolsky vyštudovaný chemik, ktorý má (či mal by mať) v malíčku (lepšie však v myslí) periodickej sústavy prvkov, vôbec nemusí rozumieť rozhovoru dvoch či viacerých (nielen) lekárov-homeopatov používajúcich predmetný model ako kódovaco-dekódovací prostriedok viacvýznamového symbolického pomenúvania.

Na záver referátu predostieram ešte pár obrázkov (Obrázky č. 5 – 8). Po (aspoň akom-takom) pochopení predložených plošných vyobrazení azda

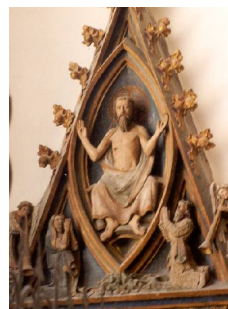

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2004

každému recipientovi vyplynie, že hoci je téma predmetného kongresového príspevku zúžená iba na problematiku konštruovania a aplikovania symboliky v energoinformatike, tak je zrejmé, že zostavovanie modelov symbolického pomenúvania napríklad viacrozmernej reality a ich využívanie v praxi nie je v žiadnom prípade striktné viazané len na sféru energoinformatiky.

Prvé nádvorie Bojnického zámku

Chrám sv. Petra v Mníchove

VÝVOJ TECHNOLÓGIÍ A VEDY A ICH VPLYV NA VÝVOJ ENERGÍÍ A INFORMÁCIÍ

Doc. Ing. Ladislav Herbanský CSc

Kongres PSYCHOTRONICA SLOVACA 2004 konaný v dňoch 27. - 28. 9. 2004 v Nitre veľmi úzko nadväzuje na "Týždeň vedy Európskej únie" vyhlásený Európskou komisiou na dni od 8. do 14. novembra 2004 s cieľom vytvárať priestor pre dialóg medzi vedeckou komunitou a širokou verejnosťou. Slovenská republika sa ako nová členská krajina po prvý krát pripája k tejto akcii pod gesciou Ministerstva školstva SR.

Minister školstva SR Martin Fronc v úvodnej prednáške na konferencii "Fórum vedy a techniky 2004" s programom "Veda a spoločnosť" medzi iným povedal (citujem): " *Spoločnosť 21. storočia bude spoločnosťou založenou na vedomostiach, nazývanou tiež vedomostnou alebo poznatkovou. Veda a technika je, a stále viac bude prítomná v ekonomike aj v každodennom živote. Viac ako kedykoľvek predtým budú investície do výskumu a technického rozvoja poskytovať najväčšie nádeje do budúcnosti. Veda a technika sa v kontexte budovania vedomostnej spoločnosti stáva spolu so vzdelávaním základným nástrojom ekonomického pokroku, rastu zamestnanosti a sociálneho rozvoja. Veľmi dôležité preto bude, aby sa verejnosť snažila rozumieť vede, ale aby aj vedci rozumeli verejnosti. Treba otvoriť oveľa intenzívnejší dialóg a budovať nové vzťahy medzi vedeckou komunitou, priemyslom,, tvorcami politiky a spoločnosťou. V podstate ide o posunutie vedy bližšie k ľuďom a hlavne o prítiahnutie mladých ľudí do diskusie a k záujmu o vedu.*" (koniec citácie).

Vývoj spoločnosti bol, je a bude vždy úzko spätý s vývojom výrobných prostriedkov, najmä strojárskej výroby. Technika materiálnej výroby je neodlučiteľná od technológie, ktorá je základom vedeckej organizácie práce, výroby a riadenia. Môžeme povedať, že technika existuje iba spolu s určitou technológiou a prejavuje sa jej prostredníctvom. V starogréčtine bolo slovo TECHNO - TECHNE, ktoré znamenalo technológiu aj umenie, čiže technológiu považovali aj za základ umeleckej tvorby. Bez poznania a zdokonaľovania spôsobov spracovania kovov a iných materiálov by ľudstvo nemohlo vytvoriť ani dnešnú úroveň techniky ani kultúry. Iba ďalší rozvoj technológií umožní oslobodiť človeka od monotónnych rutinných činností, dosiahnuť ďalší vyšší stupeň automatizácie, vyšší stupeň kultúry a životnej úrovne.

Žijeme v prevratnom čase. Táto prevratnosť je určovaná neustále sa zrýchľujúcim tempom všetkých oblastí nášho života. Príčinou je celosvetovo sa uplat-

ňujúci vedecko-technický pokrok, prerastajúci do všetkých odvetví spoločenskej praxe. Vedecko-technický pokrok kladie vyššie nároky nielen na kvalitu vzdelania, ale tiež na kvantitu látky, ktorú musí človek vo vyučovacom procese získať. Tak vzniká určitý rozpor medzi potrebou rýchlo nadobudnúť nové poznatky a to často v značnom množstve a medzi možnosťami poznatky si osvojiť. Na prekonanie tohto rozporu slúžia moderné technické prostriedky, ktoré sa už na školách používajú. Zmena obsahu vzdelania a výučby nie je vyvolaná len potrebou rýchleho prechodu na novú profesiu, respektíve potrebu zvyšovania kvalifikácie, ale tiež tým, že vznikajú nové profesie, ktoré sa uplatňujú v nových výrobných a technických podmienkach.

Na grafoch i viacerých príkladoch môžeme názorne dokumentovať celosvetový vývoj, ktorý nabral za niekoľko posledných desaťročí nebyvalé tempo.

Rýchlosť v doprave. Človek sa mohol pohybovať na mori pomocou vetra, vesiel, plávania, ale nemohol sa pohybovať v mori pod vodou. Mohol prejsť po zemi pešo, na koni alebo na voze, ale nemohol z nej odletieť. Legendy a mýty ako napr. o Daidalovi a Ikarovi, velebili v umení to, čo ľudia v skutočnosti nemohli dosiahnuť.

Na obr. 1. sú graficky znázornené priebehy vývoja rýchlostí v doprave, rezných rýchlostí pri obrábaní, kde je jasne vidieť, že priebehy sú rovnaké, len posunuté z hľadiska času zhruba o 50 rokov. Pokračovanie grafického znázornenia v danom merítke už nie je možné, pretože rýchlosti sú príliš vysoké a neustále ďalej rastú. Priebehy nie sú len v rýchlostiach, ale aj v počte vydávania vedeckých časopisov. V r. 1700 bolo na celom svete vydaných päť vedeckých publikácií. V r. 1900 to už bolo 10000 titulov. V súčasnosti sa hovorí o vydávaní tisícok stránok technických a vedeckých textov za jednu minútu. Z toho vyplýva, že sledovať nové poznatky, zisťovať, čo je vo svete nové sa už starými metódami a spôsobmi jednoducho nedá. Aj v tomto nastáva kvalitatívny skok. Ešte prudší rozvoj ako vo vydávaní vedeckých časopisov je pri počítačoch a informačných technológiách. V roku 1950 bolo registrovaných na svete päťdesiatpäť počítačov, v roku 1955 už 700, 1960 - 8000, 1965 - 41000, 1970 - 85000 atď. dnes by ich bolo možné spočítať iba veľmi ťažko, pretože počítačový potenciál sa zdvojnásobuje každého pol-druha roka. Informačné technológie sa rozvíjajú takým tempom, že v grafe je to čiara, ktorá ide skoro

kolmo hore. Podobný rozvoj nastal aj v používaní NC obrábacích strojov. V začiatkoch sa ich používalo len niekoľko málo % v porovnaní s ostatnými obrábacími strojmi a postupne sa ich podiel prudko zväčšoval. V súčasnosti je ich v niektorých prevádzkach 75-90 %. Podobne je to aj s nasadzovaním robotov a zriadením automatizovaných montážnych liniek. Niekedy sme sa zamýšľali nad možnosťou zriadenia automatizovaných liniek schopných vlastnej reprodukcie. Dnes by aj táto vízia mohla byť skutočnosťou.

Podľa ustavičného narastania objemu výroby, rástla aj spotreba materiálu, svetové ceny surovín a potravín. Prudko rastie aj počet obyvateľov a čo je zaujímavé, podobný je aj priebeh nárastu počtu napr. srdcovo-cievnych ochorení, rakoviny a ďalších ochorení. Všetko toto vyvoláva zvýšenú spotrebu materiálu, energie, množstva odpadu a zhoršovanie životného prostredia. Akým tempom rozvíja ľudstvo svoju spotrebu energie od začiatku minulého storočia vidno z nasledujúcich údajov podľa porovnateľných indexov: Rok 1900 - 0,8; 1930 - 1,76; 1950 - 2,56; 1960 - 4,3; 1975 - 7,0; 1980 - 9,6; 2000 - 20. Dostatok energie je materiálnoú podmienkou ďalšieho rozvoja spoločnosti. Človek svojimi svalmi veľa nedokáže. Fyzikálny ekvivalent práce človeka za rok, podľa odhadu na ženevskej konferencii o využití jadrovej energie roku 1954 je 150 kWh. Naproti tomu v roku 1964 pripadalo na každého obyvateľa bývalého Československa celkové množstvo všetkých druhov spotrebovanej energie vo výške zodpovedajúcej približne 5000 kg paliva, čo bolo asi 40,700 kWh ročne. Značí to, že bez výdatných zdrojov energie človek v súčasnosti nevie žiť na úrovni. Dostatočné zdroje lacnej energie sú prvou a základnou podmienkou, ktorá umožňuje bohatší a lepší život ľudstva. Konferencia OSN v Ríme roku 1961 o nových zdrojoch energie a medzinárodné sympóziu OSN o racionalizácii spotreby energie roku 1962 vo Varšave jednoznačne konštatovalo, že vývoj spoločnosti nemožno zastaviť. Vývoj má neustále zvyšovať životnú úroveň a to znamená zvýšenú spotrebu energie. Platí to pre všetky národy a štáty. Spotreba elektrickej energie rastie exponenciálne a pokryť túto spotrebu doteraz používanými spôsobmi možno iba lineárne. Rozdiel medzi spotrebou a výrobou sa neustále zväčšuje. Preto je namieste otázka ako túto energetickú situáciu riešiť. Nedostatok energie je v rozvojových krajinách základnou príčinou ďalších nedostatkov. Aj keď tieto krajiny obýva asi 75 % všetkého obyvateľstva, neprípadá na ne ani jedna pätina svetovej spotreby energie. Bolo zaujímavé konštatovanie, bývalého generálneho tajomníka OSN U Thanta, ktorý vyhlásil, že na toto vyrovnanie nestačia ani všetky zásoby paliva a všetka vodná energia na zemi. Pri spotrebe

energie v súčasnosti zásoby paliva vystačia asi na 200 rokov a to pri zastavení rastu populácie a technologického vývoja. Všetky dnešné formy získavania energie nie sú z ekologického hľadiska bez určitého rizika a pretože bez energie nevzrastá ani materiálna, ani duchovná kultúra musí sa ľudstvo snažiť v prvom rade znížiť materiálovú a energetickú náročnosť výroby a vyvinúť nové formy získavania energií. Na niekoľkých konkrétnych príkladoch sme si ukázali priebeh vývoja, avšak najväčší pokrok nastal v informačných technológiách - hovorí sa o informačnej explózii - a tým aj nesmierne rýchlym rastom množstva poznatkov, ktoré na nepoznanie zmenia tvár ľudskej civilizácie. Mnohí vedci dnes neodmietajú sociálne, ľuďom prospešné prínosy vedecko-technických výsledkov, súčasne ale obracajú pozornosť na proces deštrukcie, tento pokrok sprievádzajúci. Protirečenie, ktoré existuje medzi vedecko-technickou civilizáciou - dnes začíname hovoriť civilizáciou poznatkovou alebo vedomostnou - a duchovnou kultúrou spoločnosti, medzi úrovňou poznania a etického vedomia ľudí nie je výmyslom pesimistov. Ak sa optimizmus neživí nádejou takou rozšírenou v našom „osvietenom“ storočí, ale vychádza z analýzy reálnych faktov, ak je viera v pokrok zbavená módnej ilúzie, že veda a technika môžu vyriešiť všetky základné problémy nášho bytia, tak musíme uznať racionálnosť a oprávnenosť týchto obáv. Stupeň civilizácie sa meria nielen množstvom kilowattov, ktoré vyrábajú energetické zariadenia. Meria sa aj morálnymi a duchovnými kritériami, múdrosťou ľudí, ktorí usmerňujú civilizáciu dopredu v harmónii so zákonmi prírody, od ktorej človek nemôže byť nikdy nezávislý.

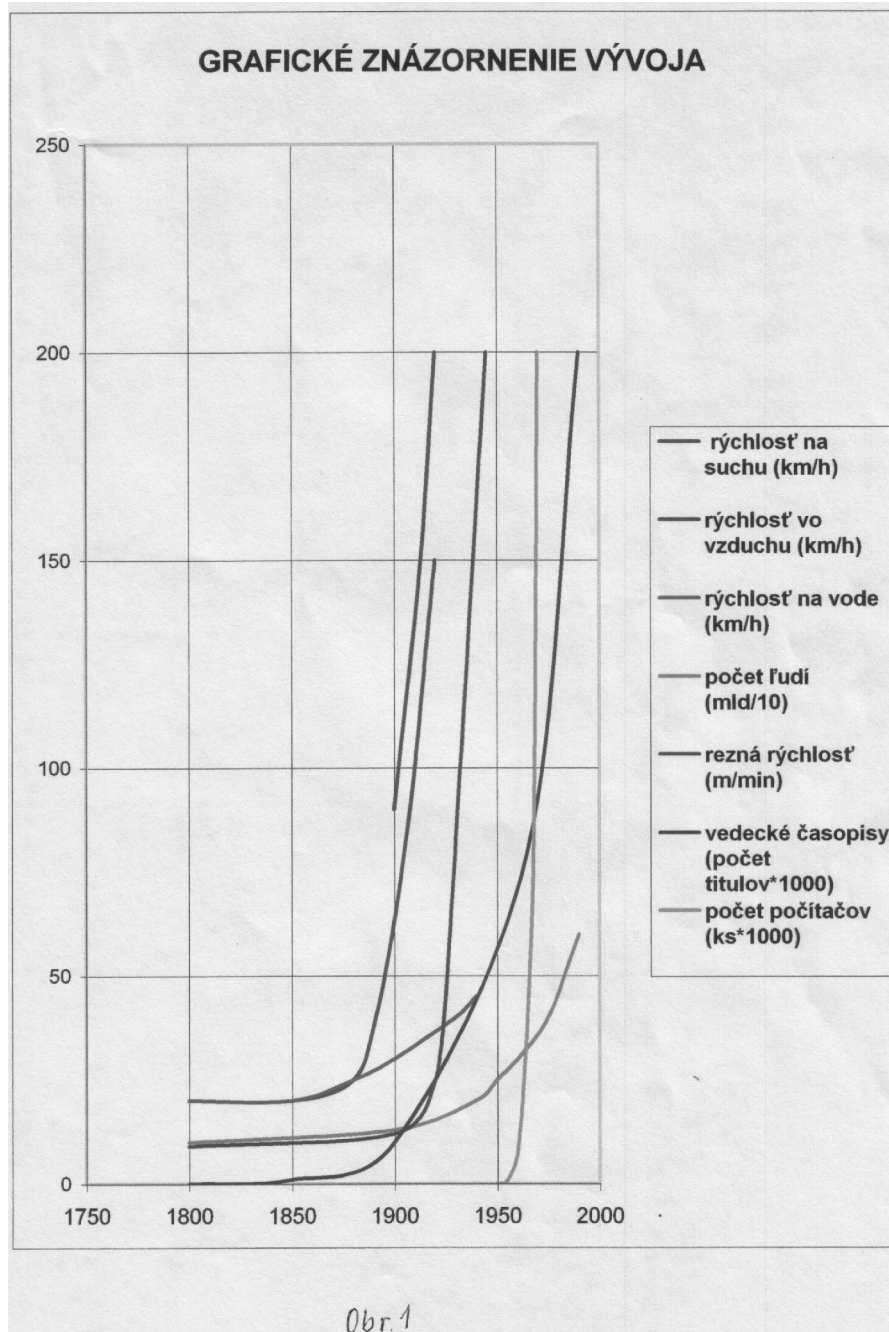
Vedecká pravda vyjadruje to, čo jestvuje, či už si to želáme alebo nie - nezávisle od našej voľby. Je nezmyslom popierať ju, hoci sa ju môžeme pokúšať zamlčať. Skutoční vedci nechcú nikomu nič dokazovať, len chcú zistiť pravdu a to tak, že zhromaždia, preskúmajú a zistia fakty. To je vedecký prístup a postup. Nehľadajú argumenty na to, aby dokázali to, čo sa im zdá, že by mohlo byť dobré a správne. To by nebol vedecký prístup. Aj keď niečo nie je vedecké, keď to nemôže byť overené pozorovaním a experimentom, neznamená to ešte, že to nemá zmysel, že je to zlé. Nedá sa tvrdiť, že veda je jedine to správne a ostatné už tak správne nie je. Existuje mnoho problémov, pre ktoré zatiaľ „vedecké metódy nefungujú“ a ktorými sa veda nezaobrá. To však neznamená, že by tieto problémy, pre ktoré naše terajšie vedecké metódy nefungujú, neboli dôležité. V skutočnosti sú to v mnohých smeroch často tie najdôležitejšie problémy, ale to by už vyžadovalo širokú diskusiu. Z histórie je známe, že mnohé vedecké poznatky boli, alebo sú provizóriom. Aj keď dnes niečo platí, zajtra

to už platiť nemusí, pretože naše poznanie sa zmenilo - zlepšilo - vid' „rozbitie“ atómu v roku 1945. Podobne tomu bolo, je a bude u mnohých výrobkov. Krásne, nové, výborne fungujúce, sa používaním opotrebia, zastarajú a zahodia. Niekedy získajú znova na cene ako starožitnosti a „čuduj sa svete“ ich cena je často ďaleko vyššia, ako keď boli nové. Čím to je? Také sú aj všetky vynálezy, čo ako prevratné. Človek môže dosiahnuť všetko, po čom túži a čo si vie vo svojej myslí plasticky predstaviť - vytvoriť abstraktný model. Nemal by to však chcieť zadarmo. Musí mať v sebe nadšenie a vynaložiť v úsilie na dosiahnutie svojho cieľa. Musí robiť najlepšie ako dokáže a byť ochotný urobiť vždy viac než sa od neho očakáva. Nemal by chcieť dosiahnuť úspech hneď na začiatku.

Odmena vždy čaká na konci cesty. Ako v športe. Cenu dostane športovec až po dosiahnutí cieľa - tak maratónec ako aj pretekár Formule 1. Zúčastniť sa priamo pretekov môže mať význam aj pre bežný život. Človek si tu môže uvedomiť hodnotu času a jeho využitie, či už v príprave, ale najviac priamo v pretekoch. Aj ľudský život je iba ako provizorium v čase. V každom časovom intervale má „inú tvár“, inú hodnotu a inú podobu. Je ho možno zhrnúť do troch hľadísk, a to: 1. poznania; 2. lásky; 3. tvorenia. Poznanie, to je hľadanie a objavovanie pravdy. Pravdy

samotné sú jedným z najväčších pokladov ľudstva. Pravda a veda stoja na čele ľudského pokroku. Pravdy, tak ako každé poznanie nie sú nemenné, ale závisia vždy na úrovni poznania jednotlivcov a spoločnosti. O absolútnej pravde môžeme hovoriť len v súvislosti s vesmírnymi zákonmi, ktoré platia v časovom horizonte miliardy rokov. K problémom pravdy prináleží tiež schopnosť rozlišovať vedomosti od múdrosti. Vedomosti sú vo všetkých odvetviach ľudskej činnosti závislé od zrelosti, vnímania, inteligencie a pamäti, bez ohľadu na to, ako sme svoje vedomosti získavali, či od rodičov, učiteľov, čítaním, skúsenosťami, alebo inými spôsobmi. Medzi vedomosťami a múdrosťou je rozdiel v tom, že vedomosti sa dajú získať omnoho ľahšie ako múdrosť, pretože táto nie je závislá iba na vedomostiach - aj keď sú do určitej miery identické. Múdrosť nezáleží ani tak na rozume, ani na pamäti, ale na zrelosti, dokonalosti a cite každého jednotlivca. Múdrosť môžeme preto považovať za vývojový stupeň človeka ako takého, čiže jeho vlastného „JA“. V Biblii je napísané, že človeka stvoril Pán Boh na svoju „podobu“ a že mu dal slobodnú vôľu. To znamená, že človek má schopnosť „tvorenia“ - dokedy „tvorí“, dovtedy žije. Ateisti tvrdia, že človek je dielom - výtvorom prírody. Aj v tomto prípade, keďže je výtvorom prírody musí mať schopnosť „tvoriť“.

ZÁVISLOSTI A POZNANIE

E. Petrovická

Mám priateľku. Poznáme sa od detstva, chodili sme spolu do školy, aj na výšku. Dôverne ju poznám — atraktívnu, praktickú, spoločenskú ženu, ktorá suverenitou prekrýva svoju veľkú zraniteľnosť. Je schopná veľa a ťažko pracovať, starať sa o rodinu, rýchlo a obetavo pomôcť každému, kto ju o to požiada. Je spoľahlivá, nevie klamať a podráždať. Je plná lásky - a plná zbytočných emócií. Občas je na porazenie sebavedomá, poučajúca, hádava aj zlostná - potom plná výčitiek prosí o odpustenie, plače a je v depresii. Mám ju rada takú, aká je — bystrú, triezvo uvažujúcu, čestnú a hrdú, ale aj neznesiteľne vrčiacu, niekedy na hranici hystérie. Pýchu nepozná. Žije v peknom manželstve, manžela má veľmi rada, niekedy majú chuť navzájom podrážnúť sa. Vadia sa do krvi - to patrí ku koloritu ich vzťahu, ktorý trvá štyri desaťročia a je neobyčajne hlboký a vrúcny. Majú dieťa, ktoré milujú a dieťa miluje ich.

Taká je Dana, moja milá priateľka. Budem hovoriť o období jej života, ktoré môže kohokoľvek, kedykoľvek zastihnúť - obdobia závislosti. Aj keď si to nepriznáваме, stačí, ak sa nečakane zmenia životné okolnosti a nájdú človeka nepripraveného. A sme v tom!

Nebudem hovoriť o fajčení a alkohole - tieto návyky sa už, bohužiaľ, stali charakterom nášho národa. Aj my s Danou sme nimi prešli - prehúľili a preopíľčekovali sme si pol života a keď organizmus pohrozil, s ťažkým srdcom sme si povedali: "Dost!" a držíme sa doteraz. Drogy nám vtedy ešte nehrozili a teraz na ne nemáme.

Hovorím o závislosti na peniazoch - ich zarabávaní, hromadení a bezhlavom míňaní. Neboli sme na ne zvyknutí, zavalili nás a my si s nimi nevieme dať rady. Vlčie zákony doby nás šrotujú.

Zasiahli aj Danu. Po mnohých spoločensky a herecky úspešných rokoch v zavedenom, serióznom divadle menšieho mesta, ktoré patrilo k špici slovenského divadelníctva, musela nasledovať manžela, ktorého menovali do dôležitej funkcie v Bratislave. Nemala iného východiska ako zamestnať sa v nekvalitnom, neprofesionálnom divadle s veľkou garnitúrou intrigujúcich, druhoradých, ale veľmi ambiciózných "hviezd", hereckých aj režisérskych. Zmenu znášala ťažko. Následná divoká revolučná a porevolučná doba - jej špinavé vybavovanie si účtov i agresia, neférovosť a útoky na ňu i manžela, boli tak proti jej prirodzenosti, že nedokázala bojovať a zároveň tvo-

riť. Keď manžela, slušného človeka -špinavo odstavili a poslali do dôchodku, zrazilo ju to na kolena a už nemala sil vstať. Nemala východisko. Opuštala divadlo. Minuli sa posledné úspory a oni sa finančne ocitli na dne. Nastala bieda. Občas hrala, občas písala, na "maslo" stále nebolo. Za mizerný plat sa zamestnala v divadelnom archíve bez okien, vzduchu a svetla a za pomoci psychiatricky sa snažila nešať sa bezvýznamnou archívnu myšou, zachovať si identitu a vydržať dôchodku.

A potom sa stal zázrak! Podnikavý spolužiak otváral dabingové štúdio a budoval pracovný tím. Dana mala bohatú dabingovú prax a na vysokej škole študovala aj réžiu - ponúkol jej spoluprácu. Nadšená ju prijala, dostala hodnotný seriál. Náročná réžia, neznámi spolupracovníci, striehnutí herecký kolektív z teraz už druhej strany mikrofónu - nič nebolo problémom! Necítila únavu! Darilo sa jej, opäť bola úspešná, dobre hodnotená a mala aj peniaze - čo viac potrebovala k šťastiu! Harmonizovala s vesmírom, ktorý sa na ňu usmieval.

Pekná práca sa však skončila. Majiteľ ju automaticky preložil d rozbehnutej telenovele vo vedľajšom štúdiu a ona zapadla do stoviek nehodnotných, stupídnych dielov lacných seriálov, ktoré doteraz ohlupujú národ. Nová závislosť! Žiadna kvalita, alebo myšlienka - Pedro a Dolores v idiotských situáciách. /Pozn. autora: niečo ako televíziami teraz vysielané relácie Super Star a Dievča za milión, ale tam sú starší a zlomyseľnejší/. Štúdio riadili dve cukrovo sladké ženy produkčné, ktoré sa vynorili z útrob kádrového a personálneho oddelenia čerstvo zlikvidovaného socialistického kultúrneho megapodniku. Bez zábran a akéhokoľvek vzdelania a praxe, sa rýchlo stali odborníčkami na všetko - produkciu, herectvo, aj réžiu. Dobré sa zaviedli — stará eštechácka prax! - a pre majiteľa sa napokon stali nenahraditeľnými. Boli poslušné a ich museli poslúchať druhí, ak chceli robiť. Do zdravého kolektívu ako výbornú metódu zaviedli servilnosť, donášanie, klamstvo, manipuláciu s honorármi v neprospech účinkujúcich. Vznikalo dusno, ktoré im vyhovovalo. Postupne prevzali na seba práva a moc majiteľa a absolútne sa s nimi stotožnili.

Keď radosťou vysvietená Dana toto všetko pochopila, začala zhasínať. Práca bez vyššieho zmyslu a radosti ju ubíjala. Občas sa síce vzoprela, ale produkčné ženy ju spacifikovali, pohrozili majiteľom, vyhadzovom a položili historickú otázku: "Chceš os-

tať bez peňazi?" Čo jej ostávalo? Odišť alebo držať hubu a krok a zarábať. Rivali čakali na šance!

Občas prepadla křču zo straty slobody a dôstojnosti, z poníženia, ale tieto stavy odháňala. Ako sa utešene naplnilo konto, odchádzalo zdravie. Stres, dlhé nepohodlné sedenie a chlad ničili chrbticu a kĺby. Začala chodiť o paličke. Stávala sa podráždenu, zlostnou, netreplivou. Pretože ľahko a rýchlo robila dobrú prácu, vybudovala si postavenie a žienky produkčné ju museli akceptovať. Odmietala oddych, makala. Doma si uľavovala plačom alebo krikom, ale ten plač už bol skôr od bolesti, ktoré jej nedali spať. Vychudnutá, vykrivená starena, bez humoru a radosti sedávala nad kalkulačkou, jastřila okolo, ráta-la peniaze, sledovala, kto koľko zarába a závidela. Potom skončila v nemocnici, hrozila jej operácia chrbtice. Nedoliečená sa vrátila do práce, aby ju majiteľ nevymenil a ďalej sa broďila v hlúposti telenoviel a svojom rastúcom konte. Vyhořela!

Jedného dňa došlo k najhoršiemu - po šiestich rokoch majiteľ dovedol nového režiséra a jej povedal, aby si išla oddýchnuť. Jedinej zo všetkých! Zbohom práca, zbohom peniaze. Zrútil sa jej svet. Nepomohla starostlivá opatera manžela, pomoc priateľov, psychiatricky. Prepadla depresii. Paličku vymenila za francúzske barty, pretože jej zdravie sa rapídne zhoršilo. Źila na tabletkách každého druhu.

Vtedy jej osud poslal do cesty "zázračnú" liečiteľku. Dana vždy mala okolo seba ľudí, ktorí ju viedli k triezvosti. Teraz, v krajnej situácii, v ľažkej životnej kríze, neuvažovala a naletela. „Keď je žiak pripravený, učiteľ sa nájde“, platí zrejme v dobrom i zlom. Plynulo prešla do druhej závislosti.

Liečiteľka bola láskavá žena s nekonečným počtom "pacientov", cez ktorú zázrakom liečil priamo Boh. Po rôznych liečiteľských peripetiách - raz jej išlo dokonca o život - ju vraj Boh vyhľadal a rád začal s ňou komunikovať. Ježiša neuznávala, načo, keď hovorila priamo s Bohom. Vysvetlila Dane, že je jej záchranou, lebo Boh povedal: Pomôžme jej! Komunikácia prebiehala cez kyvadlo nad guľatým terčom abecedy - volala to „kolieskovanie“. Boh liečiteľke diktoval dlhé odkazy pre Danu, ohotne odpovedal na všetky jej otázky. Mal obrovský diapazon od začiatku sveta až po súčasnosť. Sľúbil Dane vyliečenie chrbtice a koxartrózy do siedmich týždňov. Musela iba byť poslušná. Keď liečiteľka zavolala a povedala, musela si ist' ľahnúť, sadnúť - jednoducho konať podľa príkazov. Telefón neustále vyzváňal. Dana sa poddala a prestala byť pánom svojej vôle. S nádejou čakala na uzdravenie. Odmietala akúkoľvek pochybnosť. Nemala sa čoho báť, bola predsa v Božích rukách. Ten ju chválil, lichotil jej, sľuboval. Jedného

dňa povolil, aby sa „kolieskovala“ sama. Rýchlo do veci prenikla a začala tráviť hodiny nad abecedou. Občas vychádzali absolútne nezmysly, ale liečiteľka vždy všetko urovnala, vraj sa iba napojila na niekoho iného. Choroba sa jej síce nezlepšovala, bolesti boli rovnaké, ale Dana mala rozsiahlu edukáciu cez kyvadlo. Dozvedela sa, že je cherubínom, ktorých sú dva druhy - nebeský a pozemský. Ona je ochrancom svojej rodiny a liečiteľka je zas jej cherubínom. S kyvadlom behala po byte a odstraňovala „Bohu nemilé“ veci. Boh Dane naznačil, že kedysi bola svätou Terezou, liečiteľka zas v priamej genetickej línii Ježišovou sestrou a je vraj na čele jednej z „Božích pátiiek“, ktoré vykonávajú na zemi Božiu vôľu. Vianoce toho roku nebudú, lebo nastane koniec sveta, liečiteľka pozná aj hodinu, netreba upratovať ani piecť. To už sa aj Dane zdalo neuveriteľné, ale stýkala sa s ňou naďalej. Liečiteľka sa ponúkla, že jej na ochranu požičia svojho Krista. Významne zvykla hovoriť, že „Hore sa niečo deje!“ - ona to cíti - a dvíhala ukazovák, na ktorom, ako vravela, drží Zemeguľu. Ak spraví prudší pohyb, Zem môže spadnúť, ale ona ešte nedostala pokyn od Boha. To už Dane všetko došlo, pripadalo jej to také absurdné, že sa rozhodla osamostatniť sa. A vtedy sa jej začali prihovárať „hlasy“. Predstavili sa ako „Božie hlasy“ a komentovali jej myslenie a konanie. Dana mala teraz Boha zdvojeného: cez hlasy a kyvadlo. Zaberalo jej to všetok čas, až kým si jedného dňa neuvedomila, že to nie je príjemné - hlasy ju začali obťažovať! Snažila sa od nich odpútať, ale boli neodbytné. Keď ich vedome odmietla, objavil sa Satan. Cez abecedu Sa vyhřžal a prikazoval. Napriek tomu sa kyvadla nevzdala. Dozvedela sa, že Satan existuje, je všade a dostala zoznam členov rodiny, priateľov a susedov, ktorí sú nasadení na to, aby ju sledovali. Dostala strach. Zrazu si začala uvedomovať pukanie nábytku, stien, okien. Satan bol aj v rádiu a televízore. Ako zobrala do rúk kyvadlo, objavili sa nové ohrozenia. Bol všade. Liečiteľka jej zas vyzváňala telefónom s naliehavými správmi od Boha, ktoré sa v ničom nelíšili od reči Satana. Dana mala pocit, že bláznie. Situácia kulminovala na Silvestra. Dana sa zavrela do izby, chcela hovoriť s Bohom. Chcela ho prosiť o pomoc, ale ozývali sa dva hlasy: Boh a hneď na to Satan. Nemohla im ujsť. Bola zmätená, zúfalá a veľmi sa bála. Tak ju našiel manžel: Vytřeštenými očami nehybne hľadela do kúta izby, tiekli jej slzy, nebola schopná hovoriť. Pevne ju objal a tíšil. Nahlas sa rozplakala. Ako gejzír z nej vytryskol prúd reči: Satan jej povedal, že celú dobu sa jej prihovárал on, ovláda aj liečiteľku, ktorá je psychicky vážne chorá. Hovoru o peniazoch, o jej závislosti na nich, vysmieval sa jej, že naletela. Nazýval ju najobskurnejšími vaginálnymi výrazmi a oznámil jej, že je na ňom závislá a nikdy sa ho nezbaví.

A potom sa udialo čosi úžasné! Akási veľká, nepochopiteľná tajomná sila zasiahla a spôsobila, že sa Dana vzoprela a v jedinom momente odmietla všetko, s čím tak dlho žila. Vstala a začala triediť: z balkóna vyhodila kyvadlo, roztrhala „koliesko“, všetky materiály a spálila ich. Manžel bol neustále pri nej a pomáhal jej. Na druhý deň sa rozhodla ísť po päťdesiatich rokoch na spoveď. S plačom a nekonečnou úľavou sypala zo seba bolesť, zúfalstvo, strach - ale i vzdor. Kňaz jej povedal: „Jednému Pánovi budeš slúžiť!“

A začalo sa ťažké a dlhé ozdravovanie, ktorá trvá dodnes. Občas, na krátko, podľahne úzkosti a depresii, ale poučená a zocelená sa dokáže rýchlo spamätať a kráča ďalej. Stoja pri nej tí, ktorí ju viedli k triezvosti.

Epilóg

Prečo o Dane? Pretože je to človek, ktorý za to stojí. Prečo o peniazoch? Pretože závislosť na nich je, keď človek má dosť, ale nechce si to priznať. Liečime v tom všetci. Prečo o zázračnej liečiteľke? Pretože čert nespí! Pretože do závislosti spadneme, ani nevieme ako a možno nie všetci máme silu vzoprieť

sa. Pretože nie všetci sme sa naučili rozlišovať duchov.

Je však závislosť, ktorá povznáša - závislosť na Bohu. Nie na tom, ktorý sa vnucuje a koná zázraky na počkanie. Na Stvoriteľovi, ktorý nás ochráni a dáva všetko to, čo potrebujeme. Iba verme, prosíme a ďakujeme!

To je Danino poznanie!

Nič na svete nemôže mať dva konce, ale napriek tomu mi dovoľte toto:

P.S.

Keď som písala, uvedomila som si, aká je vlastne Dana fajn baba. Veď chcela iba využiť pracovnú konjunktúru, ktorá v jej povolani nebýva častá. V práci bola poctivá a profesionálna, s peniazmi naložila múdro, rozumne investovala do seba, do domácnosti aj do rodiny, časť rozdala pre radosť. Peniaze ju nezmenili, naopak, prežitie ju očistilo a zušľachtilo. Nebaží po prepychu, teší sa zo života, v ktorom sa prikrýva takou perinou, ne akú má. Dospela k pokore a hľadá pokoj. Boh jej pomáha!

PLEŠÁCI DR. HYDRY

Ing. L. Khebl

Dámy a pánové,

Nevím, jestli k sepsání mého dnešního povídání mě vedla troufalost a nebo výzva pokusit se sdělit prakticky nesdělitelné nebo určitá nerozváženost, ale stalo se a jsem si plně vědom toho, že se nemusí podařit záměr, který jsem tím sledoval. Pokud v průběhu povídání dojdete ke zjištění, že je to pro vás ztráta času, klidně si dojděte na kávu s jablečným závinem. Budete to pro vás osvěžující a navíc i trochu romantické, protože místní štrúdl posypán cukrem velejším zdá se býti s trochou fantazie ne nepodoben zasněžené náhorní plošině honosné Himaláje - prostě i pohled je úchvatný. A v tuto chvíli to budete mít navíc bez fronty.

Vůbec se netrapte přehnanými ohledy na človíčka za řečnickým pultem, on sám by ten odchod ze sálu na vašem místě dozajista zvažoval. Díky svým neformálním postojům a vnitřní netlumené bujarosti totiž zatím nezískal patřičnou úctu k autoritám a zaběhnutým konvencím. Vůně bistra by nad potenciálně možným utpením spojeným s rozhodnutím zůstat u něj zvířezila.

Moje povídání bude převážně v symbolické rovině, protože pouze pomocí symbolů se dají popsat věci nepopsatelné. Přináší to ovšem riziko nejednoznačného výkladu. Byla by zde jedna varianta, jak vám to sdělit nezkrasleně, a to je předáním čisté informace o faktu - informaci z informačního pole. Má to jen drobnou vadu na krásu, i pokud byste byli schopni takovou informaci přijmout, nestojí před vámi ten, kdo by vám ji uměl patřičným způsobem předvékat a předat. Takže někdy příště.

V místních novinách pak třeba vyjde článek s nosným titulkem: Psychotronica Slovaca – hodinu na sebe mlčeli a na závěr zatleskali.

Vydáme se tedy cestou symbolů a bez úderných titulků v novinách.

Symbole mohou pro různé lidi znamenat různé představy, ale snahou bude dát jim jednoznačnou podobu a nezaměnitelnost. A to už bude vašim nelehkým úkolem napasovat onen svět symbolů z následujícího vyprávění na osobitost vašeho nitra. A třeba si sami najdete mnohem lepší symboly, mnohem přesnější, a nebo vás to jen posune k jinému uvažování o souvislostech.

Nenabízím vám pravdu, a to ze třech zásadních důvodů. Jsou to jen střípky, které často jen s určitou pravděpodobností zapadají do sebe, navíc nejsou opracované a ještě k tomu se mohou mýlit. Takže nakonec všechno může být trochu jinak, než jak se to jeví nyní.

Tedy vzhůru!

Jako expedice, která věděla, proč to dělá, vydali jsme se sami do svého nitra. Po troše námahy jsme našli tu skulinku dovnitř. Vyzvali jsme s euforií, která nás velmi rychle přešla. A i když se zdá, že jsme vyzvali společně jako velká skupina, ve skutečnosti jsme vyzvali každý sám za sebe, neopakovatelně, každý svým stylem, každý ze svého výchozího bodu nezaměnitelného s výchozím bodem kohokoliv jiného, tedy i každý musel zvolit patřičné vybavení ke startu expedice. Někdo začínal šplhat na laně, někdo nejprve prolézal temné rokle, někdo se brodil pláněmi sněhu a někdo začal kroužit labyrintem podzemních chodeb. Každý musel najít svůj styl na první kroky, na první kroky v onom neuchopitelném prostředí psychiky, neskonale rozmanitém, různorodém, osobitěm a nezaměnitelném. A přece všechny ty různorodosti každého z nás mají něco společného, a tím je cíl. Ale opět rozmanitý, různorodý, osobitý a nezaměnitelný, který má od výchozího stavu několik atributů navíc, atributů zahmutých snad do kolony ušlechtilosti, která je produktem člověka moudrého.

Místo guláše v hlavě jsme vytvořili silou vůle určitý řád v našich postojích, které pak jako vedlejší produkt přinesli jasnější hlavu pro další rozhodování, ale i nepřehlédnutelné, do té doby neznámé fyzické pocity. A dozajista došlo k intenzivnější interakci našeho energo-informačního systému s informačním polem.

Labyrint podzemních chodeb naší psychiky, ona původně necitelná, syrová, nepružná a studená hmota se pouze a jenom změnou postojů k sobě, k druhým, k životu jako takovému změnila na podkrovní byteček s průhlednými vikýři ve střeše. Chladná hliněná podlaha se pak přetavila ve vrzavou prkenou podlahu mezi stropními trámy. A kolem se začalo rozprostírat jemné sálající teplo, jako když vám hodí někdo do žaludku teplou bramboru. A tohle příjemné teplo nemusí být jenom symbol pro něco příjemného, ale i skutečný fyzický pocit. A sálá až do konečků prstů na rukách i nohách.

Vidíte, takový hezký dárek a vlastně za maličkost.

Stačilo se zbavit těch nejhrubších morálních vad. Ovšem pozor, není to jejich definitivní likvidace. Nejšpicatější hroty jsme jen malinko zabrousili. Nic víc. Hrozba trvá i nadále.

Zde, kde mnozí se svoji vnitřní přestavbou končí, my teprve začínáme. Válka nekončí, mění se jen způsob boje a strategie.

Prvními morálními změnami k lepšímu, i když nám připadali zásadní, definitivní a veliké, jsme dosáhly, bohužel, pouze onoho zahlazení hrotů. Otevřeli jsme jen bojiště, ukázali karty, zpustili, aniž bychom si to asi dostatečně uvědomili, koloběh zkoušek, nástrah, ale získali i tajné spojení a pomocníky. A i když nás ona první etapa stála spoustu námahy, je až teprve teď konec klidnému podřimování. Pouštíme se do mnohem intenzivnějšího, důslednějšího, niternějšího a opravdovějšího boje. Slovy úředníka, přecházíme z kanceláře do terénu, kde opravdu pěkně fouká.

Příběh z roku 2002 O kyselých vokurkách, vesnické kutálce a o tom, jak se žije Onde (ze sborníku Psychotronica Slovaca 2002 str. 22) jakoby připomínal předchozí věty. Kdepak, nepřipomíná, jsou totiž téměř totožné. Jsou to věty onoho příběhu s otevřeným koncem a spekulativním průběhem, jen řečené jinak a trochu rozvedené.

Následující stať bude více do hloubky mapovat jeden výsek z příběhu minulého, z roku 2002, pokusí se ho rozmněnit na drobné, a snad ukáže hodnoty z některých senzorů. Vytrhne jen úsek z cesty, který pro někoho znamená určité zdržení po mnoha letech větších či menších snah, vnitřních nejistot, vzteku, pokulhávání ve svých nových rozhodnutích, pochopením, že člověk není ničím příliš významným a vyrváním pýchy a své důležitosti až ze samých konečků kořenů mohutného baobabu, který je rostlý mezi kameny a jen bloud si mohl zpočátku myslet, že se dá opravdu vytrhnout.

Dostáváme se k části cesty, kde neplatí jen povrchní snaha o vnitřní změnu. Pravidla jsou přísnější. První stupeň základní školy je tedy u konce. Hodná paní profesorka s kytičkami na prsou a milým a hodným úsměvem nás předává přísnému učitelskému sboru, starým praktikům bez sentimentu. Žel bohu, díky lenosti a malé důslednosti se ani sem mnozí vůbec nedostanou.

Příbylo i předmětů. A ten, kdo se na školu přihlásil, a pokud se mu to podaří, vyjde jako moudrý člověk. To je ovšem v této části cesty vize zřejmě velmi vzdálená.

Ve většině případů žádná mystika a žádné mimořádné schopnosti nejsou součástí života, když se člověk seriózně propracovává k židliče před vikýřem. Je to spíš jen pár niterně zachycených informací z informačního pole, které provanou kolem a člověk z nich získá určitou představu, co všechno je možné.

Suma sumárum pouze vnitřní kultivace nás přivede až sem. A to za předpokladu, že jsme pod dojmem, že nám snad ujíždí vlak, nepropadli nějakým nevhodným aktivitám a postojům.

Připustíme tedy, že se nám podařilo uspět.

Jak se postupně zabydlujeme na židliče před vikýřem, dostáváme zprávy o jakési stezce s místnostmi. Prostě najednou víme, že něco takového existuje. A aniž bychom si to předtím uvědomovali, již dříve jsme prošli podél komplexu místností a některá dvířka jsme zřejmě podvědomě automaticky otevřeli a informační obsah místností využili pro svůj postup. Až teď zjišťujeme, že komplex místností má určité uspořádání a že pro vstup do nich platí nějaká pravidla. No jo, ale jaká?

Nepředstavujeme si žádnou z místností v tom běžném slova smyslu. I toto je symbol pro vytvoření představy. Tyto místnosti nejsou v prostoru, nemají žádné prostorové parametry. Jsou čistě informační složkou systému, zcela jistě mají komunikační kanály s informačním polem a možná interagují i se složkou duchovní. Pro přiblížení k realitě, kterou zřejmě nikdy v celistvosti neuchopíme, si vzájemně uspořádání místností představme např. jako velký rybník, ve kterém jsou rozpuštěny desítky a stovky různých barevných roztoků, a každý barevný roztok představuje jednu z místností. Všechno je tedy rozpuštěno všude a není tady prostor ani čas. Naším úkolem je tedy nejprve zjistit, kde se takový rybník vyskytuje a pak z něj ven vyseparovat jednotlivé barevné roztoky, znovu je oddělit od sebe, jasně si je pojmenovat, porozumět jim, vytáhnout na vědomou úroveň jejich obsah, naučit se je využívat pro náš život, který prožíváme toho času ve hmotném těle řízeným systémem a ovlivňovaným psychikou. Těchto místností budou desítky, stovky, možná tisíce, kdo ví. Mějme ovšem stále na paměti, že k místnostem se vždycky musí sjet z hlavní cesty a po získání informací je potřeba se na hlavní cestu zase vrátit. Budme stále i ve střehu, NE každá místnost musí být pro nás pozitivní. Naším úkolem při práci s komplexem místností bude i naučit se poznávat, kam ten nos strčit a co obloukem obejít.

Uvědomme si také, že každá místnost má svoji nezaměnitelnou vnitřní strukturu a při troše nepozornosti můžeme zabloudit.

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2004

Vnesme teď ovšem trochu konkrétnosti do vši té abstraktnosti.

Přáním něco se o tom dozvědět objevují se před námi dveře místnosti s nápisem „Muzika“.

Jdeme dovnitř.

Tak jako každá místnost, má i tato své ochranné mechanismy, které vyhodnotí za jakým účelem konkrétní člověk dané informace chce získat, vyhodnotí jeho stupeň a rozsah předchozího poznání a také ho nemusí do místnosti vpustit vůbec. A nebo bude vpuštěn jenom do před síně, kde jsou pouze povrchní informace a informace zavádějící, mnohokrát reprodukcí předávané v mnoha publikacích, bohužel všeobecně uznávané. Např. převážná většina muzikantů vychází z přesvědčení, že při skládání nebo reprodukování skladeb, musí hudební nástroje jednotlivé tóny event. zvuky hrát či vyluzovat pravidelně po vzoru metronomu. V této místnosti se dá např. zjistit, že tomu tak vůbec není. Ano, je potřeba hrát rytmicky, ovšem v onom specifickém smyslu slova. Pokud se muzika má dělat tak, jak se má, a má-li být muzikantův výtvar hoden označení umělecké dílo, nástroje k sobě nemůže pojit metronom, lépe řečeno ona rytmická metronomová pravidelnost reprezentovaná ať již pravidelným dělením nebo nepravidelně triolami a kvintolami. Zvuky z hudebních nástrojů včetně bubnu se kolem sebe musí tak zvláště tetelit způsobem, který se nedá popsat ani převyprávět, dá se získat pouze prožitkem poznání. A za tímto účelem je v místnosti informace o této skutečnosti. Jistě si rychle domyslíte, že pro vytvoření dobrého hudebního díla je takových informací potřeba podstatně víc. Téma Muzika je vůbec zajímavé, protože v místnosti se dají najít i informace pro obyčejného posluchače hudby, u něhož jediným hudebním nástrojem, který kdy držel v ruce, byly poklice ze dvou kuchyňských hrnčů. Umět poznat to dobré, co píseň přináší, ale i to špatné, tedy to, co opravdovému hudebnímu uměleckému dílu schází nebo co v něm přebývá, a vědět co to je a proč to tak je, to je přeci také umění. A není to i radost?

Myslím, že teď už si lze snadněji představit, jaké další místnosti mohou existovat a alespoň orientačně pochopit jejich význam a úlohu v lidském životě.

A je i vysoce pravděpodobné, že existují místnosti pro všechny oblasti lidské činnosti a tedy i pro léčitelské. A pokud se člověk vyvaruje všech nebezpečí a nástrah, které tam na něj čekají, dá se předpokládat, že ono informační jádro z každé konkrétní místnosti bude člověku šité na míru.

Pokud jednou člověk získá onu symbolickou mapu k nalezení místností a klíče k otevření některých z nich, a využije-li takových informací jako nástroje k získání slávy a zisku, může očekávat jen nemilou nadílku. A jakékoliv zneužití takových informací nezůstává bez odezvy.

Na to, aby se cesta k místnostem začala vymazávat z mapy, stačí i podstatně méně než zneužití získaných informací. Cesta k místnostem se začíná rozplývat a ztrácet již při sklouznutí k nemorálním, neetickým, sobeckým či nenávislivým postojům. Mízi doslova jako pára nad hrncem. V tu chvíli nepomůže ani zběsilé máchání ručičkami před sebou s výkřiky: „Kde si? Kde si? Potřebuju tě!“

K udržení si kontaktu by mohl fungovat snad postoj niterného přání se opravdu něco dozvědět a pokorně to použít pro své poznání event. pro pomoc někomu jinému. Důležité jsou nesobecké cíle.

Poznámka pod čarou, ale bez čáry:

Při práci s místnostmi se ukázalo jako neoptimálnější jakoby zavřít za sebou při odchodu z místnosti ona symbolická dvířka. Tím se jaksi zakonzervuje hloubka našeho dosaženého poznání v konkrétní místnosti a není narušována nevhodnými informacemi z vědomé úrovně při běžném fungování naší psychiky. Prostě „nestrkat do toho furt pazoury“.

Jak se tak přibližujeme k vikýři, díky kultivovanějším postojům a postupnému odstraňování a uzavírání kohoutků, ze kterých prýští naprosto zbytečné a neužitečné informace o všem možném, které nás většinou jenom zatěžují, jak na psychické, tak zřejmě přes systém i na fyzické úrovni, začíná se rozprostírat ve vědomé části naší psychiky jakýsi všeobjímající klid. Nikde žádné myšlenky, jenom ticho. Člověk může propadnout pocitu, že se nic neděje a to ho může docela značně vylekat. Z vyděšení pak hledá staré pořádky a znovu ve své vědomé psychice začne pátrat po nějaké myšlence, která by mu přivodila nějaké aktivní emoce, které najednou zmizely. Připomíná to jízdu na tobogánu – těžce získaný klid, pak strach, že se nic neděje, impuls k myšlenkové aktivitě (většinou velmi nevhodné, která přinese aktivní emoce) a buch dolů do zmatku a chaosu. Následně opět zdoluhavé a těžké získávání vnitřního klidu. Prostě nahoru, dolů, nahoru, dolů. To dolů byvá otázkou několika minut, než se to rozjede naplno. To nahoru je otázkou již minimálně několika dnů až týdnů. Dolu se sjíždí, kdežto nahoru se vylézá po kluzkém tobogánu a ručičkami se přidržuje okrajů. Docela věrně to zrcadlí i ten vnitřní pocit. A i když si člověk všechno racionálně zdůvodní a slíbí si, že se to už příště nestane, budme k sobě upřímní, stane se to, a člověk má pak na sebe vztek, nejraději by si za tu

kravinu nafackoval a někdy se za sebe i stydí. Chce to zřejmě dlouhodobější trénink a důsledné vzdorování. Všechno je to ovšem otázka pevné vůle.

Jedním prvkem, který zřejmě přispívá k pravidelně se opakujícím chybám může být i známá vlastnost podvědomí, a to působit proti změnám postojů. A čím větší změna, tím větší protitlak. Podvědomí působí totiž stabilizačně pro stávající postoje. Při překonávání odporu podvědomí je to jako otvírat dveře proti větru. A přesně tak se může člověk cítit i uvnitř. Dá se to ovšem po určité době při důsledném dodržování nového postoje určitým protitlakem překonat a změnit tím parametry hodnot podvědomí.

Čím dál tím víc jsem ale přesvědčen, že v naší oblasti před vikýřem se do hry včetně té statické rezistence podvědomí zapojuje ještě další síla, ta už je ovšem dynamická a velmi iniciativní. Jsou to plešáci Dr. Hydry. Jsou to velmi, ale velmi dobře maskovaní „bulvární novináři“ převlečení za nejlepší kamarády a uhlazené gentlemany. Dostanou se všude, kde je pro ně zajímavý materiál. I z těch nejzapadlejších koutů našeho nitra na nás vytáhnou veškerou špinu, kterou tam najdou. Všechno to ještě několikrát zesílí a fláknou nám to do kšichtu. A to ve chvíli, kdy si tak pěkně lebedíme a chválíme se, jak se nám to hezky daří jít kupředu.

Strasně těžce se jim vzdoruje. Jejich nejzákeřnější náplní práce je, že se čas od času objeví s něčím, co jsme již uvnitř v sobě vyřešili a znovu nám to podsouvají, abychom se k tomu vrátili zpět. Stačí chvilka nepozornosti a drobné zakolísání a dostanou nás. A že to byly plešáci Dr. Hydry si uvědomíme až když už sedíme na tobogánu, svištíme dolu a vítr nám fičí kolem uší. Nutno podotknout, že to dělají způsobem velmi elegantním a noblesním, a o to je to zákeřnější.

I když jsou plešáci z tohoto pohledu velcí mizerové a nehorázně otravují život, v důsledku působí vlastně velmi pozitivně. Oni totiž za nás poznají, co je v nás ještě prohnílé a nedotažené, vytlačí to na povrch, pořádně zesílí a ještě to pojmenují. Takže nám nakonec dělají službu k nezaplacení.

Bojovat se s nimi moc nedá. Snad jedině tak, že jim nenecháme žádnou špinu, co by mohli najít, a neprojevíme žádnou slabost a nezakolísáme při dodržování vysoce morálních postojů. Pak zřejmě odtahnou pryč.

Pokud si uvědomíme všechny nástrahy a dostatečným úsilím překonáme staré zaběhnuté postoje, které v této části cesty již patří do kolonky „Nevhodné“, dostatečně dobře pochopíme, co se po nás

chce a uvědomíme si, o co v tomto procesu jde a proč to vlastně děláme, tak se dokážeme v našem roztomilém podkrovním pokojíku posadit na židličku a vychutnat si všeobjímající pohodu a vnitřní klid bez chaosu a vnitřního zmatku s dostatečně velkou nezávislostí na hmotném podkladu všech vztahů k věcem, lidem i situacím. Plešáci ještě čas od času přinesou nějakou „novinku“, ale my jsme připraveni a víme co s tím.

Teď se objevuje otázka, co dál? Přeci se člověk netrmácel takovou dálku, aby si jen užíval vnitřního klidu a ze židličky čučel do dálky. Na to je člověk příliš aktivní tvor. Je tedy několik možností.

Člověk může vědomě svým postupem získat přístup do některých místností a najednou si uvědomit, že vlastně něco dokázal – tedy pýcha, a nebo dokonce začne, třeba i pod rouškou dělání dobra, neeticky využívat nebo přímo zneužívat získaných vědomostí. A na obě předchozí varianty je tam jeden speciální velmi rychlý tobogánek. A bude i mnoho dalších destruktivních postojů, které končí stejně a nebo podobně.

Další verze je, že tedy sedíme na židličce, kolem vnitřní pohoda a klid (i přesto navenek můžeme být pracovní velmi aktivní) a čas od času sejdem do nějaké místnosti, skoro jako studenti chodí do knihovny pro studijní materiál. Polehoučku našlapujeme, chováme se slušně a velmi pokorně. Jde o to nebyť moc upjatý, aby nám urputností nevyskakovali žíly na hlavě, jde o to nezabloudit mezi nástrahami, se kterými musíme počítat a také neupnout se na to přehnané mnoho. Tato varianta se zdá být zatím nejrozumnější a měla by být na první stránce návodu na použití našich místností.

Uměním života na židličce v podkroví před vikýřem je i to, dokázat hodit nohu přes nohu, nemyslet na nic, zapálit si pomyslný doutník anglického lorda a ze všech těch možností, co jsme objevili se příliš neposírat. Brát to prostě tak, že vlastně o nic nejde a že se jedná o nepříliš významný vedlejší produkt. A to je také nemalé umění.

On totiž přijde i čas na zkoumání toho, co se nachází za pomyslným vikýřem. A to člověk rozhodně nedokáže, když zatvrdne v jedné místnosti, která ho uchvátí. Proto, aby šlo otevřít okénko vikýře, je potřeba získat velmi rozsáhlých znalostí z mnoha místností a určitého odstupu a nezávislosti na tom. Lidské dobro a vysoký stupeň morálních postojů je pouze fundament, bez kterého by se takové poznání z místností získat nedalo.

Otevření vikýře znamená pouze vytvoření situace, kdy člověk z planety Země jakýmsi záhadným způsobem a naprosto neznámým mechanismem

dokáže nějakým neznámým vnitřním já opustit tuto dimenzi, tuto úroveň.

Pomyslným otevřením vikýře se dá, a v tomto případě to platí doslova, nahlédnout za horizont. Vikýř skutečně vede do jiných úrovněových světů, které nepatří do našeho hmotného vesmíru. Je to jiná dimenze, jiná úroveň, jak chcete. Současné indicie ukazují, že ale i tam se ovšem nachází náš energoinformační systém. Je tam ovšem jiný vzájemný vztah systému, prostoru a času než jaký znají bioterapeuté u nás na planetě Zemi v našem vesmíru. A ukazuje se, že za vikýřem je pro našince velmi nebezpečno!

I když je náš vikýř pevně uzamčen, což nás mimochodem i velmi dobře chrání, nemění to nic na situaci, že zřejmě přirozenou vlastností vikýře je, že je zvenku částečně propustný pro informace, které potřebujeme nebo které nám někdo nebo spíš něco přeje sdělit. Tuto propustnost ovšem neřídíme vlastní vůlí. A o tomto mechanismu víme velmi málo.

Je mi jasné, že předchozí vyprávění přineslo něco málo odpovědí, ale podstatně více otázek, které zůstanou i přes veškerá další vysvětlení otázkami do doby, než si je sami „neprožijeme“ - než si odpovědi způsobem nepřenositelným vnitřně nezodpovíme sami a nebo ještě lépe, než nám bude umožněno je poznat.

I přes veškerou lidskou hrdost, kterou v sobě chováme, přes veškerou důležitost a vážnost, kterou si ve společnosti budujeme, nezbyde nám na závěr, pokud to skutečně podle vyššího scénáře chceme někam dotáhnout, než s vyvalenými očima a otevřenou pusou sednout si před tím vším, co nás obklopu-

je, z velké výšky pokorně na zadek a jen překvapeně popadávat dech a občas prohodit, že "to snad ani není možné".

Na závěr mi dovoluje jednu neslušně ironickou poznámku.

Při psaní této přednášky jsem si několikrát sprostě vynadal, proč se pouštím do takových věcí, že by to měli dělat odborníci a jestli to mám zapotřebí, protože v poslední brázdě této přednáškové misnosti by mi bylo podstatně lépe.

Navíc jsem si při psaní uvědomil, že hned několik mých vnitřních postojů je pro správného pozemšťana naprosto nevhodných.

Takže mi z toho kvůli vám bylo smutno, ... bude potřeba to změnit, ...bude to zas dřina, ...kdo to zaplatí, ...a moc se mi do toho nechce.

Takže vám tedy pěkně děkuji.

POUŽITÍ ENERGIE MALÝCH PYRAMID V MEDICÍNĚ

Ing. A. Rumler

Než si začneme něco povídat o zářičích, které vyzařují určitý druh energie musíme tuto energii také definovat. Není to energie, kterou známe pod názvem elektrická energie i když v některých projevech se jí podobá ale v mnohých se od ní diametrálně liší.

Prof. Kahuda podle mě se v 80 letech správně domníval, že existuje nějaká energie, která má více složek a projevuje se při vyzařování hmotných těles, a nazval ji Fundamentální energii, která má dvě složky, jednu již určitým způsobem známe a je to už vzpomínaná elektrická energie ale ještě je jedna o které bych zde chtěl něco říci. Jak je teda možné oddělit elektrickou energii o které již něco víme od té druhé? Pokud se nám podaří zrušit el. mag. pole, které vytváří nám již známá elektrická energie, můžeme se poměrně jednoduše dostat k té druhé energii a není to ani příliš technicky náročné.

Od začátku 80 let jsem prováděl se zářením tohoto charakteru různé základní experimenty a tak jsem objevil mnoho vlastností tohoto záření. To byl jeden zdroj, který mě něco o této energii pověděl. Ten druhý je poněkud exotický. Při hledání staré Atlantidy pomocí médií jsem se nechtíc dostal do informačního kanálu, kterým si objekty známé pod názvem UFO předávají informace. Z tohoto zdroje bylo možné také se něco o této energii dozvědět.

První a dost důležitou vlastností, kterou se el. mag.pole odlišuje od tohoto pole je to, že u el. mag. pole jsou obě složky k sobě kolmé a matematicky toto pole popisují Maxwellovy rovnice. U tohoto druhého pole, jeho složky vůči sobě mohou mít libovolný sklon ale i různou velikost. Dobře toto pole definuje stará Taoistická teorie o JIN, JANGU. Vzájemnou závislost těchto složek např. definuje rčení JIN nikdy nebude bez JANGU. Když toto úsloví převedeme do technické řeči, potom můžeme říci toto: Když jeden z těchto vektorů prodloužíme druhý nekonečně zkrátíme. Dobře toto rčení definuje znak, který je velmi dobře znám pod názvem MONADA, kde zbytkový JANG je vyjádřen černou tečkou v bílém poli J1N1J a opačně viz obr. 1

Další vlastnosti tohoto záření jsou : Láme ho štěrbinou, koncentruje ho čočka a nemusí být skleněná. Pokud jsem pomocí proutků hledal jak se liší u čočky optické ohnisko od ohniska, které u čočky vytvoří toto záření dostal jsem do ruky takovou „ránu“, že jsem asi měsíc v té ruce neunesl ani 1 kg.

Zásadním objevem u těchto experimentů bylo zjištění, že toto záření neprojde zrcadlem. Z tohoto objevu je možné vyvodit to proč někdo používá k odstínění záření Geo- zón hliníkové folie. Je však třeba říci, že u tohoto materiálu se na odstínění nepodílí hliník ale jeho povrch, který oxidací ztrácí tuto vlastnost. Dá se také usuzovat, že talířovitý tvar objektů UFO s tímto také souvisí. Jsou to vlastně létající zrcadla.

Tato energie se podobně jako elektřina dá Vést vodiči i když pro tuto energii to mohou být vodiče takové, které jsou pro elektřinu izolanty. I zde existují póly jako plus a minus tedy MN — JANG ale nemusí být vedeny samostatně lze je prvky typu „V“ sloučit do jednoho vedení a podobně je možné zase uvést je do stavu plus a minus.. Některé polovodičové prvky tato energie respektuje podobně jako elektrická energie.

Z uvedeného druhého informačního zdroje je, že tato energie je původcem gravitačního pole planety a také souvisí se Zemským magnetickým polem viz následující obrázek. obr. 2

Z uvedeného obrázku je vidět, že oba magnetické póly jsou totožné se dvěma gravitačními póly, další gravitační póly jsou v oblasti rovníku. Každý kus hmoty podle tohoto pramene má podobnou polaritu, i když ho např. mechanicky dělíme, vždy se každý takto vzniklý jedinec znovu sám napóluje obr.3 Tento jev se podle toho zdroje projevuje až do úrovně atomového jádra.

Jakýkoliv předmět se vůči Zemi napóluje tak, že se vzájemně přitahují. Tuto vzájemnou přitažlivost můžeme zrušit tím, že kolem předmětu vytvoříme pole, které bude rotovat a tím nedojde k napólování určitého předmětu se Zemí. Toto pole se může vytvořit i jako umělé gravitační pole v kosmické lodi a tím odstranit nepříjemné zdravotní důsledky toho, když je lidský organizmus vystaven jeho nepřítomností.

Další zajímavostí je to, že toto pole které také vyzařují Bio- systémy a někdy se také nazývá Bio — pole. Toto pole rádo vstoupí do rezonance s jiným polem které vyzařují např. Geo — zóny a tím dojde k „vybíjení“ těchto systémů a následnému oslabení imunity z následnými zdravotními potížemi. Celá záležitost souvisí s tím na jakou frekvenci z venku působící pole organizmus převede. Předpokládejme, že i zde platí Planckův zákon, který nám říká, že množství vyzařené energie z nějakého útvaru je při-

mo úměrné frekvenci na které kmitá. Geo — zóny kmitají na vyšších frekvencích než kmitá Bio — pole tak organismus vybíjejí, pokud přizpůsobíme venkovní pole např. frekvencím na kterých kmitá tělo člověka potom ho můžeme i nabíjet a tím aktivovat imunitní systém a ten začne uvádět do chodu systémy, které způsobí to, že dojde k ozdravení bio — systému. Všiml jsem si, že organismus nemocného kmitá asi čtyři dny na frekvenci na které vyzařují ruce léčitele. Rezonance bio-pole lidského těla s polem, které vyzařují různé amulety nebo drahé kameny, které nosíme na lidském těle, způsobí také to, že se změní záření virů a bakterií, které vniknou do organismu, tím se u těchto vetřelců změni jejich různé biologické funkce např. se začnou pomaleji rozmnožovat a tak je dána imunitnímu systému šance je snáze likvidovat. Podle moji osobní zkušenosti z tímto způsobem léčení se tyto vetřelci rádi přizpůsobí těmto změněným podmínkám, proto je nutné frekvenci pole, které na organismus z venku působí změnit, někdy i vícekrát a to docílíme změnou tvaru amuletu.

Při konstrukci různých zářičů jsem zjistil, že takový zářič nemusíme vždy zhotovit z určitého materiálu ale stačí ho jenom nakreslit nebo vyřít. Vezměte vhodnou knihu o planině Nazca v Peru potom vezměte do ruky proutek nebo jiný indikátor a zkuste se sním pohybovat nad obrázky, které jsou vyřity na planině Nazca v Peru a uvidíte jak budou reagovat. Obrázce jsou kresleny dvojitou čarou i to má své důvody, protože platí další pravidlo a to co je v páru září násobně více. Toto je možné si ověřit jednoduchým experimentem a stačí nám na to krabička tužek. Vezměte jednu tužku a změřte vhodným indikátorem její vyzařování, potom k této tužce dejte druhou, záření tohoto páru se znásobí, dejte třetí záření poklesne, dejme čtvrtou opět se záření znásobí. Pokud se například podíváme na strukturu DNA také uvidíme dvojitou šroubovici.

Vraťme se opět k léčení lidského organismu pomocí amuletů nebo kamenů. Pokud takto chceme učinit je nutné zajistit správnou funkci Caker aby tato z venku přivedená energie mohla na bio systém správně působit. Venkovní kmitající pole si můžeme také vytvořit uměle.

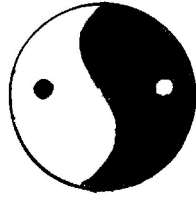
Jednou takovou energetickou jednotkou která může na organismus působit je malá pyramida. Víím, že neříkám nic nového ale cílem tohoto experimentu bylo zmenšení jejího rozměru do takové míry, že není nutné do ní fyzicky vstupovat. Energie u této malé pyramidy je vyvedena pomocí snímací antény ven na druhou vysílací anténu nad kterou můžeme nad ní stát, lehnout si nebo sednout atd. Výhoda tohoto systému je v ton1 antény na kterou tuto energii vyve-

deme můžeme měnit charakter tohoto záření a tím lépe cíleně působit touto energií na organismus. Sestavení takové pyramidy je velmi jednoduché a nenáročné, má však určitá pravidla. Volil jsem čtvercovou základnu z dřevěné kulatiny o průměru cca 2cm tak , že hrana pyramidy je pouze měděný drát a s uhlopříčkovou základnu svírá cca 62° uhel. Tento uhel je správný pro tuto zeměpisnou šířku. Základna má rozměr 1x1m Snímací a vysílací anténa je hliníkový šestiúhelník o straně 21cm. Tato hodnota souvisí s vlnovou délkou na které vysílá vodík svoje záření. Celý systém je zobrazen na následujícím obrázku obr 4. Antény mohou být propojeny jak kovovým vodičem tak i konopným provázkem.

Vzhledem ke krátkosti času který jsem měl na experimenty, nemohu uvádět nějakou statistiku zkušeností jak a na jaké onemocnění tento systém působí. Zaměřil jsem se na pozorování Aury a Caker pomocí vhodných subjektů na to co se děje s Cakra mi a aurou osob, které stáli rozkročené nad vysílací anténou obr5 Výsledky těchto pozorování se dají popsat asi takto: Silokřivky pole vycházejícího z vysílací antény se podobají tryskající vodní fontáně, pomalu začínají roztáčet Čakry od spodu nahoru až se roztočí 7 Čakra a všechny se synchronně začnou otáčet, začne mohutnět Aura tím se nabudí energetický systém lidského těla a s ním je spojený imunitní systém a to vede potom k uzdravení. To je jeden poznatek, druhý poznatek je neméně zajímavý a s tím co bylo řečeno souvisí toto, pokud jsou vidět na Auře „flekky“, které jsou většinou spojeny s nemocemi nebo horší ftkcí některých orgánů lidského těla je tento „flek“ doslova roztrhán pulzujícím polem do menších útvarů připomínajících „činky“. Tyto „činky“ se postupně trhají a zanikají. Podle těchto pozorování se dá předpokládat příznivý účinek pole této antény na lidský organismus.

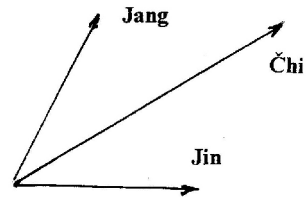
Dále zkouším dávat do dlaně ruky určité geometrické útvary, které jako antény jak se ukazuje, by mohly zesílit záření léčitelovy ruky. To jeden úkol k řešení, druhý úkol, který bych chtěl vyřešit a navedly mě na něho obrázky publikované v knize Staroegyptské čarodějnictví od prof. Lexy zakladatele Československé egyptologie. Z obrázků v této knize je vidět, že přední Bohové Egypta jsou zobrazováni jak stojí pod sloupem, který se nazývá Džed. O to co tento útvar způsobuje nebo vůbec je se vedou ve světě diskuse, protože tento útvar je zobrazován v určité podobě i jinde na Zemi. Mě se tento útvar jeví tak, že se Bohové chodí pod Džed „nabíjet“ viz obra.

Ale to je už téma o kterém bych mluvit někdy příště.

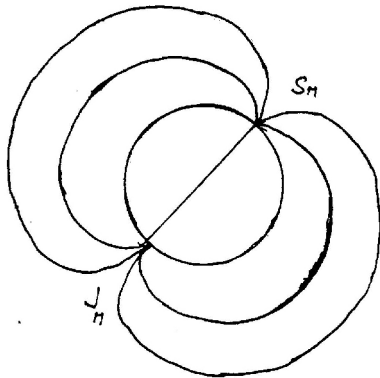

Monáda

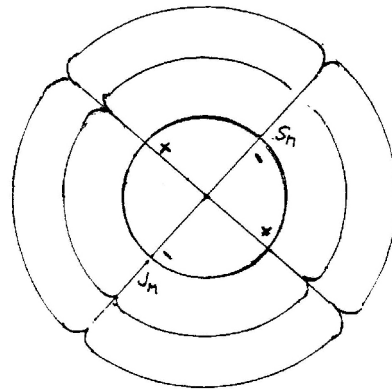
obr. 1

Vektorové vyjádření Jin – Jangu a Čhi

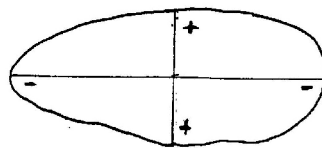

Magnetické pole Země

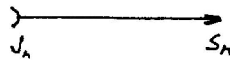
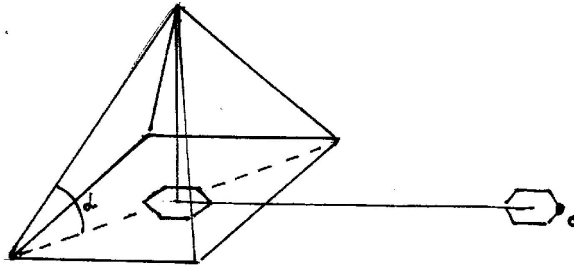
Gravitační pole Země

obr. 2

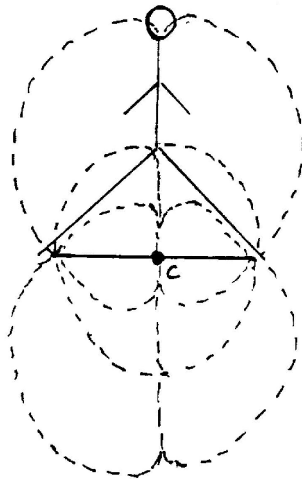
Předmět a jeho polarita

obr. 3

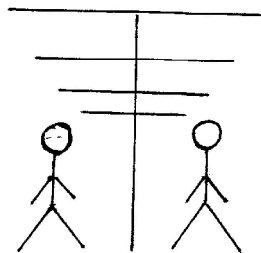
Malá pyramida s vysílací anténou

obr. 4

Pulzující pole antény kolem nad ní stojící osobou

obr. 5

Sloup Džed s Bohy stojícími pod ním

obr. 6

KORENE SAKRÁLNYCH FORIEM V ARCHITEKTÚRE

Ing. N. Synčák

Je to už niekoľko tisícročí, a možno i viac, čo sú naše mysle rozochvievané pevnými základmi kamenných blokov, usporiadaných gestom prejavujúcej sa vôle do formy posvätných chrámov. Poháňaný túžbou opäť porozumieť onomu „Stratenému Slovu“ úpenlivo načúvame mlčaniu chladného kameňa, ktorý v najhlbšej temnote svojim tichom len opatrne a pozvoľna začína prehovárať.

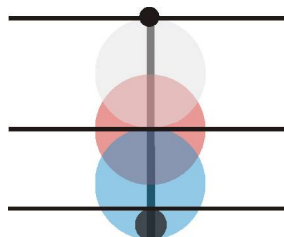
Chladom, pevnosťou a zdanlivou nehybnosťou nás pozýva k vnútornému zastaveniu, spevneniu a schladeniu žhavej erupcie rozmanitosti vlastných myšlienkových foriem, sebaklamov a ilúzií. Potom možno ak zmĺkne s istou dávkou pokory a lásky, začne kdesi v najhlbšej temnote vnútra nášho bytia rozprávať svoj príbeh. Príbeh o skrytom ohni ktorý ochladzuje, príbeh o jemnosti a subtilnosti, ktorú fixuje, príbeh o večnom pohybe, ktorý zastavuje a možno i mnohé iné. Ako tak počúvam jeho mlčanie, neviem sa ubrániť pocitu, že viac tuším ako skutočne viem...

Pokúsme sa teda poodhaliť korene posvätných foriem, zavriete nánosmi vekov a ideológií, ktoré vyživujú a tvoria pevný základ sakrálnych stavieb, opatrne a rozvážne aby sme pri tom „kopaní“ nezakopli až príliš hlboko...

Prebúdzajúce sa vedomie človeka snívajúceho svoj romantický sen v kruhovom divadle tohto sveta rozochvieva myseľ otázkami o pôvode, dôvode a zmysle Bytia. Postupné prebúdzanie sa pozvoľna rozptyľuje závoj nevedomosti. Svetlo večnosti rozjasňuje dávno zabudnuté pravdy a prináša odpovede na vyvstanúvšie otázky. A človek hľadá spôsob, nástroj a formu ako prebudiť aj ostatných spáčov. Jeho poznanie sa stáva hybnou silou, ktorá uchopuje a formuje kameň, odolávajúci náporom času, aby doňho vtelil esenciu osobného poznania.

Prejavené Bytie začína vnímať akoby zložené z 3 sfér (svetov, úrovni):

- podzemná – súvisiaca so smrťou, podsvetím, peklom
- pozemská – ako miesto aktuálneho vedomého bytia
- nebeská – miesto bohov, duchovných bytostí a pod.

Každá z týchto sfér bola znázorňovaná ako roviná plocha. Vertikálna osa slúžila ako materiálna spojnica medzi tromi nad sebou ležiacimi plánmi univerza. Táto osa podľa dávnych predstáv podopierala sféry ako pevný pilier vznášajúci sa do neba (rovnakú funkciu mali aj 4 rohové piliere na 4 svetových stranách).

Neskôr prijala formu Kozmického stromu s koreňmi v podzemí a korunou v nebi. Táto osa bývala pripisovaná akémukoľvek vyvýšenému miestu – hore, pahorku, umelému násypu, mohyle. Hory boli sídlom bohov, pojitkom medzi pozemským a nebeským svetom.

Dôležitá bola možnosť nanebovstúpenia. Vyžadovala si iniciáciu, zasvätenie, zvláštnu prípravu. Pôvodne bola prístupná všetkým ale pre určitú chybu, previnenie, hriech bol prepájovací most zrušený. Účelom sakrálnych stavieb bolo obnoviť toto spirituálne spojenie. Umožniť opätovný výstup po vertikálnej ose, povznášať ľudí v inom rozmere Bytia...

Symbolom centra univerza bol bod, zhrňujúci maximum obsahu tým že ním prechádzala kolmá os, pretínajúca všetky roviny, umožňujúca bezprostredný styk medzi nimi. Tento bod mal byť rozochvievaný „nebeskou energiou“, „zázračnou silou“, ktorá zlučovala v sebe spirituálnu aj hmotnú povahu.

Najstaršie stavby neboli len prostriedkom na pozdvihnutie ľudí do neba ale boli tiež stotožňované so samotnou osou vesmíru (prvopočiatočnou horou). Boli napodobením mýtickej Hory Stvorenia (rebrík siahajúci až k nebu). Najvyššia časť bola zvyčajne vyhradená najdôležitejším obradom, obetám. Miesto koncentruje vo svojom strede kozmické sily. Tu sa umiestňoval mŕtvy aby dosiahol podporu na jeho ceste záhrobným životom. To pretrvalo až do kresťanstva kde sa významné osoby pochovávali priamo v chrámoch a bežný ľud v mieste okolo. V Egypte v mastabách, zoskupených okolo posvätného ohniska pyramíd.

Egypt

„Pamäť idúca až kamsi do dávna za pomedzie všetkých vekov, vóla k duchovneniu zložito rozrôznenej reality v jej zjednodušení do geometrického substrátu, ktorého vzťahy je možné vyjadriť číslami, viera v nepohnutosť nepremenného trvania, stojaca v pozadí menlivého preto aj pominuteľného života – to je v jadre duchovný výmer starého Egypta.“

Stanislav Richter – *Říše Faraónu*

Egypt vo svojej spiritualite a náboženstve bol priam „posadnutý“ ideou smrti a zmrŕtvychvstania. Kult mŕtvych a intenzívna príprava na posmrtný život determinujú prvotné prejavy jeho architektonických sakrálnych foriem. Idea centrálnej osy a prvotnej hory sa formuje do tvaru mastaby z ktorej sa neskôr vyvinuli pyramídy.

Pyramída

Tvar pyramídy naznačuje magické splyvanie slnečnej energie k zemi a hrot vybiehajúci v ústrety žiarivým životodárnym paprskom.

V mieste kde boli pyramídy situované sa predpokladala akoby brána (otvor) medzi „kozmičnými rovinami, sférami bytia“ umožňujúca kontakt s „vyššími transcendentálnymi rovinami“.

Pyramída zároveň umožňovala svojim tvarom prijímanie solárnej „božskej“ energie a jej distribúciu pre celú okolitú zem. Bola dôležitým nástrojom úpravy energoinformačného prostredia.

Obelisk

Obelisk (TEJEN) je vlastne malá pyramída pozdĺžnuta k nebu pomocou vysokého piliera. Používal sa ako magická ochrana priestoru. Špička na vrchole rozptyľuje „negatívnu energiu“. Bol umiestňovaný pred chrám ako symbol fixovaného slnečného lúča.

Slovo obelisk pochádza z gréckeho Obeliskos – hrot na pečenie. Býva z jedného kusa kameňa, so štvorcovou základňou.

K tomu aby sa dosiahlo maximálneho účinku pôsobenia býval umiestňovaný v centre veľkých otvorených priestorov pre chrámami (často v pároch) najmä vo vzťahu k solárnemu kultu božstva RA.

Pozostáva z dvoch častí:

- základňa

- slnečný lúč zakončený hrotom (malou pyramídou, ktorá bývala pokrytá zlatom)

Býval s vyrytými hieroglifickými textami. Egypťania verili že slnečné lúče

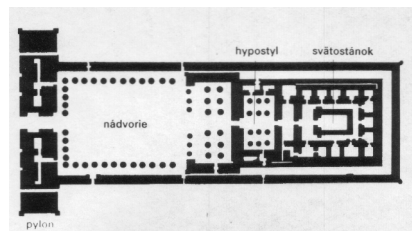
prinášajú životodárnu oživujúcu energiu, ktorá môže pôsobiť dokonca aj na zosnulých a napomôcť ich zmrŕtvychvstaniu.

Chrám

Prvotné chrámy mali kruhový pôdorys (pre egyptanov to bol posvätný tvar - Božský kruh). Vlajky oznamovali prítomnosť božstva. U niektorých národov mali prvotné svätyne podobu kruhovo ohradeného miesta, v ktorého strede stál posvätný strom, neskôr kaplnka.

Chrám predstavoval v egyptskom ponímaní mýtické miesto vzniku sveta a jeho stavba sa rovnala stvoreniu sveta. Bol posvätným prapahorkom, ktorý ako ostrov vystúpil z pravody NUN (prvotný chaos). Až potom nastalo vlastné stvorenie. Ďalšiu fázu stvorenia popisujú rôzne mýty rôzne. Napr. Thowt z tradície Hermopola položil na prapahorok vajce, z ktorého sa narodil boh Slnka. V Heliopolise – Reovom meste bola genéza založená na Atumovi. Slnko sa rodí z Iona bohyně nebies každý deň a v jej tele sa v noci skrýva. Každý faraón bol považovaný za vtelenie Hora a po smrti sa prevteloval do Usireva. Na založenie chrámu bol oprávnený len kráľ, nikto iný.

Chrám bol symbolickým modelom vesmíru. Budovaný pozdĺž východo – západnej osi – cesta slnka. Býval pokrytý tehlovým múrom, v ktorom sa striedali konvexné a konkávne časti vyjadrujúce prvotnú vodu (Pravodstvo – NUN) z ktorého povstal život. Cesta procesie viedla smerom k vežiam pylónov, ktoré boli pripomienkou rannej svätyne (hrobky, relikviáru), ktorá stála v zadnej časti ako uzavretá ochrana – bahenný tehlový múr.

Vstup do posvätného priestoru chrámu je chránený pylónmi, oddelujúcimi profánne od sakrálneho.

Veľký portál, ktorý bol umiestnený medzi pylónmi viedol k jednému alebo viacerým otvoreným nádvoriám za sebou. Potom nasledovala jedna alebo viacero stĺpových hál, až napokon tmavá svätyňa kde sa nachádzala loď s kultovou sochou božstva. Podlaha bola jemne naklonená nahor z vonkajšieho nádvorja k svätyni, symbolizujúcej prvotnú horu, ktorá sa vynorila s Pravodstva – chaotickej vody, keď bol stvorený svet. Často bol vyberaný terén pre chrám s

prírodným sklonom. Strecha siení (hál) symbolizovala nebo a bývala zdobená hviezdami a ochrannými božstvami v podobe lietajúcich vtákov. Piliere a stĺpy predstavovali palmové stromy, lotosy a papyrus. V niektorých chrámoch vonkajšie nádvorie boli zaplavené vodou počas ročných záplav Nilu. Oceán bol symbolom beztvareho chaosu v ktorom zaniká všetko živé.

Vonkajšie nádvorie bolo miestom kam sa dostal bežný veriaci. Tu sa stretával s kňazmi, odovzdal im svoje obety, ktoré oni prinášali do chrámu. Boli tu často svätyně ostatných božstiev okrem hlavného boha ktorému bol zasvätený chrám. Veriaci im mohol vzdávať vďaku a oslavovať ich.

Často bolo treba prejsť ďalšími pylónmi pokiaľ bolo možné dosiahnuť **vnútorné nádvorie**. Tieto nádvorie boli bez strechy. Reliéfy znázorňovali kráľa obetujúceho bohom alebo jeho bitky. Nie je isté či tu mali bežný ľudia povolený vstup. Možno len pri nejakých príležitostiach.

Hypostylóv sál – za otvorenými sálami, kde slnečná žiar prestáva planúť bola zvyčajne jedna alebo viacero tmavých piliarových hál. Boli označované ako miesta prijímania bohov a boli vyhradené výlučne pre kňazov. Piliere zoradené do radov boli bohato zdobené maľovanými reliéfmi, zobrazujúcimi božstvá a náboženské symboly ktoré mali zabezpečiť hojnosť v okolí. Do hál viedli menšie postranné dvere. Okná boli úzke a boli umiestnené vysoko pod stropom. Miestnosti mohli byť osvetľované horiacimi pochodňami, ktoré udržiavali kňazi.

Svätýňa – podlaha sa pozvoľne zvažuje smerom nahor až do svätyně. Pomáha invokovať pocit bázne pri dosiahnutí prítomnosti Boha. Znovu vytvára prvotný pahorok na ktorom sa objavil boh na počiatku. Bola to malá tmavá miestnosť, kde bola ukrývaná na posvätnéj bárke kultovná socha Boha. Chrám mohol byť zasvätený viac než jednému Bohu, ale svätýňa hlavného božstva bola vždy umiestnená pozdĺž hlavnej osi a nižší bohovia boli umiestnení po stranách.

Loď (Bar) – bola veľmi posvätná pre boha, vyrobená z dreva, z dverami, ktoré sa držali zavreté a zamknuté celú dobu okrem rituálov prevádzaných ráno, na poľudnie a večer, uskutočňované najvyšším kňazom alebo ním poverenou osobou. V blízkom vzťahu k svätyni a lodi boli ďalšie miestnosti pre uchovávanie klenotov, insignií a rituálnych nástrojov.

Bárka víťazného slnečného Božstva. Čo je onou loďou na ktorej sa plaví RE so svojim sprievodom za horizont na druhú stranu sveta? V kresťanských chrámoch časť chrámu dostala meno loď – bárka Petrova, ktorú za búrky riadi Kristus. Noeho archa

zachraňujúca život. Pri potope sa prelieva krv aj voda. Kristus premieňa vodu vo víno a kňaz v chrámevej lodi víno na krv Kristovu...Aký to bol košič (loď) v ktorom plával Mojžiš? Z vody vytiahnutý...

Nebeský kôň Apop, pred ním boh Atum. Hore boh Sirkha Re ako muž s barakou hlávnou pri plavbe v „nočnej bárke“ cez podsvetie. Nástenná maľba v klobúke kráľa Setocho I v Uádi kráľov

Hebrejské **THÉVA** – archa znamená aj schránku a zrejme súvisí s egyptským **TEP** – skrinka, **TEB** – truhla, skrinka, sarkofág, **TEBH** – nádoba. To bolo príčinou že väčšina maliarov maľovala Noachovu archu v podobe hranatej skrinky. Archa predstavuje plávajúci sarkofág.

Vo Vulgáte dostáva Noeho archa meno **ARCA** – skrinka, nádoba a v alchymii – **ARCANUM** (Arcanus – uzavretý, skrytý, tajný). Aké tajomstvo skrýva loď?

Očistné jazero – v niektorých chrámových aréloch boli obdĺžnikové bazény so schodami vedúcimi smerom nadol do vody. Tu sa konala rituálna očista kňazov niekoľko krát denne. Všetky rituálne nástroje ktoré sa používali pri obetách museli byť očisťované, pretože nič nečisté nesmelo prísť do božej prítomnosti.

Obrazy v chráme: Ráno zobudil kňaz kultovný obraz boha zo spánku. Pozdravil ho, očistil, pomazal a obliekol. Potom zaspieval oslavné hymny, predniesol modlitby, vykonal zápalné obete a obetoval pokrmy a nápoje. Bohovia sa mali stotožniť so svojimi obrazmi a vstúpiť do nich. Mali byť fyzicky prítomní – čo prinášalo požehnanie krajine, ktoré muselo byť vyslovované denne v obradoch. Bol to zápas poriadku (**Maat**) a chaosu. Z tohoto zápasu sa rodil osud a vývoj všetkého na zemi.

Chrámový kult garantoval v magických obradoch ďalšiu existenciu stvoreného sveta, ktorý predstavoval každý chrám. Celý vesmír bol zmenšený do jednej svätyně, ktorá stojí na veky.

Kráľ bol nositeľom božskej moci. Len on mohol vykonávať obrady a rituály, alebo jeho podobizeň na chrámovej stene.

Isidine mystérie – spojené s rituálnymi a magickými úkonmi. Viera že po ich splnení budú vzkriesení pre nový život. Isis – nebeská Matka, Matka Božia, súčasť trojice – Osiris, Isis, Horus. Oslavovali ju litániami a hymnami. Zobrazovali ju v belasom plášti posiatom hviezdami, na mesiačiku s dieťaťom (Horom) v náručí.

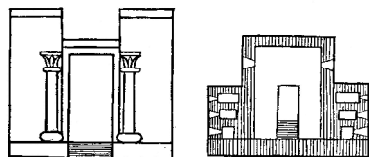
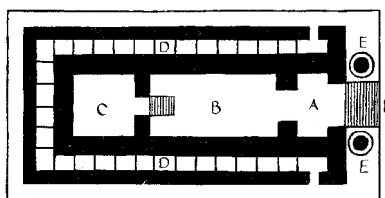
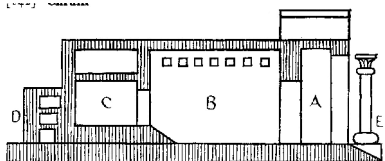
Základné egyptské architektonické princípy a formy sú ako vzor použité aj pri stavbe Šalamúnovho chrámu.

Šalamúnov chrám bol postavený okolo roku 960 pr. n.l. a zničený Babylónčanmi 587 – 585 pr.n.l.

Herodesov chrám – na hore Moria postavený 18 pr. n.l. a zničený 70 n.l.

Chrám mal orientáciu V-Z so svätyňou na západnej strane a vchodom na východe. Pri rovnodennosti paprsky vychádzajúceho slnka zapadali do svätyne svätých.

Chrám mal Tri časti – Predsieň, Svätyňa a Svätyňa Svätých. Pred chrámom bolo takzvané nádvorie určené pre bežný ľud.

Šalamúnov chrám (Solomonov chrám). 1. Predný fas. 2. Pôdorys. A. Predná. B. Svätyňa. C. Svätyňa svätých. D. Nádvorie. E. Stĺpy. F. Vstup. Herodesov chrám. 1. Predná fas. 2. Pôdorys. A. Predná. B. Svätyňa. C. Svätyňa svätých. D. Nádvorie. E. Stĺpy. F. Vstup.

0. nádvorie chrámové

Bolo dvojité – vyššie pre kňazov a nižšie pre ľud. V kňazskom nádvorí bol medený oltár pre zápalné obete a medené more na chrbtoch 12 volov po 3 na každej strane. Bola to okrúhla nádoba s priemerom 10 laktov a 5 laktov hĺbka, ktorá slúžila na umývanie kňazov. Bola obraz praoceánu (NUN) z ktorého vzišiel život. Nachádzalo sa tu aj 10 pojazdných umývadiel na umývanie obetí.

1. Predsieň (Élám, úlám)

Bola stĺpová s rozmermi 10 x 5 metrov. Po schodoch sa z nej zostupovalo do nádvorja chrámového. Pred vstupom stáli dva stĺpy – Boaz (v sile Hospodina) – ľavý a Jachin (Hospodin utvrdí) – pravý.

2. Svätyňa (Hékál)

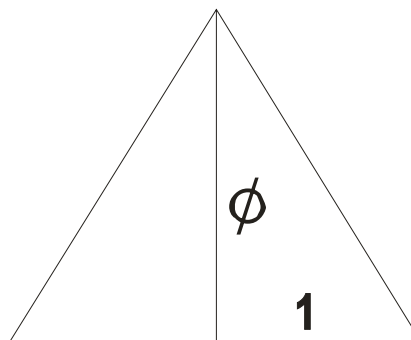
Bolo tu 10 zlatých svietnikov – 5 a 5, ktoré boli symbolom večného svetla, ktoré horelo vo dne aj v noci. Stôl s 12 chlebmí predloženia, kladenými pred tvár Hospodina s cieľom nakloniť si priazeň Hospodina (počet dvanásť alebo násobok dvanásť u Babylónčanov – pôvodný význam astrologický – 12 znamení zverokruhu, počet pokolení v Izraeli). Vchod bol uzavretý dverami z jedľového dreva.

3. Svätyňa svätých (Debír)

Mala tvar kocky s dĺžkou 20 laktov. Bola to celá pozlátaná temná miestnosť, v ktorej sa ukrývala archa zmluvy s doskami zákona, ktorú strážili dvaja cherubovia.

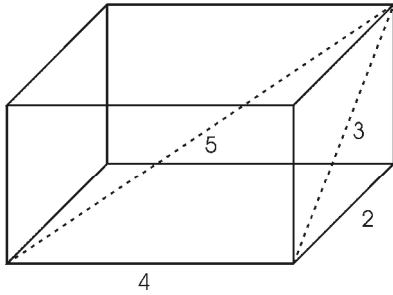
Svätyňa svätých bola symbolom neviditeľného Boha (Hospodin prebýva v mrákotách). Od chrámovej lodi oddelená cédrovou stenou, obloženou zlatom. Vstup uzatvárali olivové dvere, zlaté reťaze a hodvábná purpurová spona pretkaná zlatom.

Miesto záveru - Geometrické súvislosti

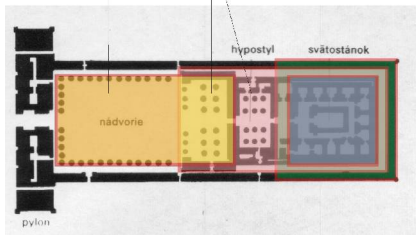

Kráľovská komora - Veľká pyramída

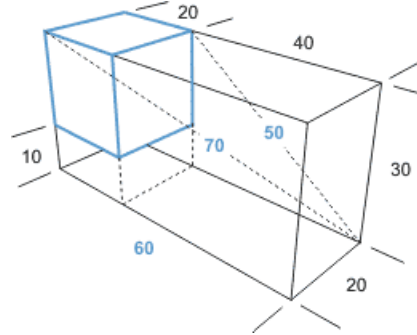

Egyptský chrám

4:3 1:2

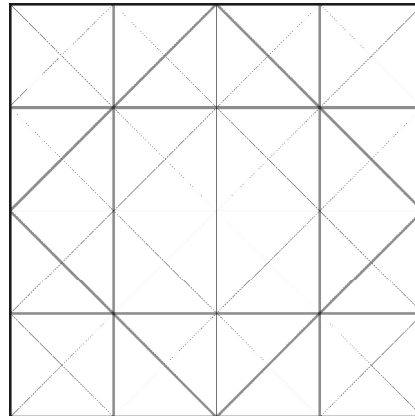

Geometrické proporcie Šalamúnovho chrámu

Nebeský Jeruzalém – geometrická matrica

Transformácia obdĺžnika v pomere strán 1:2 na štvorec s rovnakým obsahom a koreň transformácie na zlatý rez.

SÚ TVAROVÉ DEFORMÁCIE STROMOV ATRIBÚTMI ANOMÁLIÍ MAGNETICKÉHO POĽA ?

Ing. Karel Komárek, PhD., MVDr. Branislav Petko, CSc.

ÚVOD

V prírode existujú javy, s ktorými sa bežne stretávame, ale často si ani neuvedomujeme, že za ich príčinou sa skrýva "neviditeľné" magnetické pole Zeme. V prírode všetkým – "živým i neživým" - prestupujú magnetické sily, všetko je s nimi nerozlučne späté. Dokonca aj tie najmenšie zmeny v intenzite geomagnetického poľa zanechávajú stopy na bunkách živých organizmov. Citlivé sú najmä nervové bunky. U ľudí, na ktorých dlhodobo pôsobilo zvýšené magnetické pole sa prejavujú bolesti hlavy, bolesti v srdcovej krajine, nespavosť a podobne.

Pri náhlych zmenách intenzity geomagnetického poľa sa zvyšuje počet úrazov (v práci napr. Uhnák a kol. 1988), dopravných nehôd, samovrážd (Túnyi a Tesařová 1991), násilných trestných činov (Sitar 1995), ale i počet opilcov v záchytných stanicách (Túnyi a Lovásiková 1990). Najmä pokles intenzity magnetického poľa pôsobí negatívne na psychiku človeka. Na magnetické pole je veľmi citlivý hmyz, napr. termity sa v mravenisku ukladajú kolmo na magnetické siločiar.

Podobne na zmenu orientácie magnetických siločiar reagujú aj zvieratá. Pri experimentálnej zmene polarity magnetického poľa reagovali pokusné zvieratá zmenou chovania a zmenou miesta a úpravy hniezda (Túnyi a kol.). Mikroorganizmy v slabom magnetickom poli sa prestávajú množiť. Podobne citlivo reagujú na magnetické pole Zeme rastliny.

Podľa intenzity vplyvu magnetického poľa na postihnutých miestach určité rastliny nerastú, alebo menia svoj prirodzený spôsob rastu. K takýmto javom možno zaradiť rôzne tvarovo deformované stromy. Na túto zvláštnosť predpokladaného vplyvu magnetického poľa Zeme sme zamerali našu prednášku (obr.1,2,3,4), literatúra [1].

Existujú miesta, kde stromy majú štandardný, typický "učebnicový" tvar. Kmene sú rovné a vzpriamené, tvar koruny je súmerný. Pôsobia prirodzeným dojmom. V stromových alejach stoja ako vojaci. Semtam sa však niektorý zo stromov z neznámych dôvodov vykláňa z radu. Na inom mieste všetky stromy rastú nakrivo, alebo kmene rastú do oblúka, špirály, skrutky alebo do tvaru písmenu "S". Koruna stromu zase môže byť predĺžená do výšky, inde do šírky, prípadne takáto zmena postihne len časť koruny, alebo stromy majú bizarné tvary.

Niekdže s uvedenými tvarovými anomáliami nachádzame na stromoch nádory rôznej veľkosti alebo počtu. Stromy s nádormi pozorujeme väčšinou ojedinele, jednotlivito. Takmer ujdú našej pozornosti. Sú však miesta, napr. v mestskom parku odkiaľ sú tieto zábery, kde nádorové stromy opisujú určité línie. Dokonca na niektorých miestach opisujú akúsi nepravidelnú sieť.

V košických parkoch je evidentný nadmerný výskyt deformovaných stromov i stromov s nádormi. V zdravotných štatistikách vykazujú tieto časti mesta aj najvyššiu chorobnosť na nádorové a srdcovo-cievne ochorenia. Za jednu z možných významných príčin výskytu oboch javov sú uvažované lokálne deformácie magnetického poľa Zeme.

Z uvedeného dôvodu sme vykonali štatistické porovnanie výskytu tvarových deformácií stromov s pracovnou neschopnosťou a pracovnou úrazovosťou, o ktorých z početných štúdií vieme, že súvisia s magnetickým poľom Zeme. Cieľom tejto práce je nájsť jednoduchý bioindikátor prítomnosti lokálnych magnetických anomálií pre posúdenie miery zaťaženia životného či pracovného prostredia týmto rizikovým faktorom. Týmto indikátorom boli pre nás stromy.

1. MATERIÁL A METODIKA SKÚMANIA TVAROVÝCH DEFORMÁCIÍ STROMOV

Štúdiu sme vykonali v r. 1996 v okolí 11 závodov v priemyselnej časti mesta Košice. Modelové územie leží v kotline na rozhraní podhorskej lesnej a nížinnej krajiny. Má viac ako 300 tisíc. obyvateľov. Je druhým najväčším priemyselným mestom Slovenska.

Analyzovaný súbor predstavuje 3378 stromov 20 druhov (Graf č.1). Najpočetnejšie bol topol čierny (poplar) *Populus nigra* (28 %), topol taliansky *Populus nigra* var. *italica* (30 %), javor jaseňolistý (maple) *Acer negundo* (21 %) a breza (birch) (*Betula verrucosa*) (12 %).

Tvarové deformity boli rozdelené do 4 skupín podľa tvaru kmeňa: krivé, esovité, rotujúce a stromy s nádormi bez ohľadu na ich tvar.

Údaje o pracovnej neschopnosti a úrazovosti 11 veľkých závodov za roky 1970-1989 nám poskytol Krajský inštitút bezpečnosti práce.

Priemerná práceneschopnosť za 20 rokov bola 81,15 dní absencie na rok na 100 poistencov (pohybovala sa od 71,7-96,7 dní v jednotlivých závodoch) s variačným koeficientom 30,7. Priemerná pracovná úrazovosť bola 1,42 úrazov na 100 zamestnancov (1,03-2,08) s variačným koeficientom 73,9. Koreláciu chorobnosti a úrazovosti navzájom a so sľučnou aktivitou sme porovnali korelačným koeficientom R, vypočítaným v programe EXCEL.

2. VÝSLEDKY SKÚMANIA TVAROVÝCH DEFORMÁCIÍ STROMOV

1. Celková charakteristika deformovaných stromov

Z analyzovaného súboru stromov bolo 50 % deformovaných a ich podiel v okolí 11 závodov kolísal od 34 % do 96 %. Z počtu deformovaných stromov bolo krivých 38,9 %, esovitých 10,6 % a rotujúcich 0,6 %. Nádory boli zaznamenané na menej ako 1 % stromov (0,8 %). Nebola zistená korelácia medzi podielom deformovaných stromov a pracovnou neschopnosťou ($R=0,197$) či úrazovosťou (0,013).

2. Krivé stromy

Krivých stromov bolo 38,9 % a ich podiel v okolí jednotlivých závodov sa pohyboval v rozpätí od 14,8 do 92,1 %. N

ebola zistená významná korelácia s práceneschopnosťou alebo s úrazovosťou (Graf č. 3a).

3. Esovité zakrivenia

Esovitých zakrivení bolo 10,6 %, v okolí závodov od 0 do 38,5 % (Graf č. 2). Kým korelačný koeficient s práceneschopnosťou mal relatívne vysokú zápornú hodnotu ($R=-0,541$), všeobecne najvyššiu koreláciu sme zistili v spojitosti s úrazovosťou ($R=0,798$) (Graf č. 3b).

4. Rotujúce kmene

Rotujúcich kmeňov bolo v našom súbore len 0,6 % (0-2,2 %) a vyskytli sa skupinovo len v okolí 6 závodov, ktoré v poradí pracovnej neschopnosti patrili na 2., 3. a 4. miesto, v úrazovosti na 2., 4. a 11.

5. Nádory kmeňov

Stromov s nádormi bolo len 0,8 % (0-3,5 %) a vyskytli sa v okolí 7 závodov. Súvis s práceneschopnosťou ($R=-0,08$) a úrazovosťou ($R=-0,128$) nebol zistený. Vzájomná korelácia medzi pracovnou neschopnosťou a úrazovosťou v 15 závodoch v celkovom 20 ročnom priemere nebola zistená ($R=0,24$).

3. ANALÝZA VÝSLEDKOV SKÚMANIA DEFORMÁCIÍ STROMOV

Naša analýza poukazuje na zjavné súvislosti, ale i rozdiely medzi práceneschopnosťou a pracovnou úrazovosťou vo vzťahu k výskytu deformovaných stromov. Už z materiálu je zrejmé, že pracovná úrazovosť a práceneschopnosť sú dva špecifické javy, ktoré majú svoje zvláštnosti i spojitosti. Zvláštnosti vyplývajú zo samotného charakteru prevádzok. Rozdielna je i kvalita životného prostredia, kde sú závody a kde majú bydliská pracovníci týchto závodov, kde trávia viac ako 75 % času. Priemyselné centrum je vzdialené asi 10 km od okraja mesta a bydliská pracovníkov sú rozptýlené po širokom okolí. Chorobnosť teda nie je výsledkom okamžitých alebo krátkodobých vplyvov prostredia pracoviska, ale skôr globálnych vplyvov. Preto súvis medzi lokálnymi deformáciami tvaru stromov a zdravím človeka vyjadreným práceneschopnosťou môžu byť na relatívne malom území a pri takomto posudzovaní zastreté. Určité súvislosti by sa však mohli prejavovať pri veľkoprošnom, globálnom posudzovaní takýchto javov.

Iná situácia je pri hodnotení pracovnej úrazovosti, ktorá je do väčšej miery odrazom lokálnych vplyvov z pracovného prostredia. Lokálne zmeny sa už viac zvyrazňujú na tvarových deformáciách stromov. Vysoký podiel esovitých tvarov kmeňov v okolí závodov s vyššou úrazovosťou logicky natíska myšlienku, že príčinou je faktor, ktorý sa mení cyklicky v kratších alebo dlhších intervaloch. Strom ako dlhoročná rastlina je v tomto prípade "kronikou" zmien vplyvu konkrétneho faktora na jej rast. Napr. hrúbka letokruhov je odrazom teploty a ďalších vplyvov v danom roku.

Kmeň alebo konár mení tvar len v svojej vrcholovej časti počas rastu. V ďalších rokoch tento tvar sa nemení, kmeň v tomto mieste rastie len do hrúbky. Esovité alebo oblúkovité zakrivenie kmeňov či konárov je teda odrazom zmien kvality alebo kvantity pôsobiaceho faktora trvajúcich rádo do desiatky rokov, respektíve sa zmeny cyklicky opakujú. Ak poznáme rýchlosť rastu stromu, môžeme s určitou presnosťou určiť aj dobu zmeny pôsobiaceho faktora.

Ako posúdiť faktor, spôsobujúci špirálovitý či skrutkovitý rast kmeňa? V našom súbore sa vyskytli skupinovo rastúce stromy len v okolí 3 závodov, ktoré mali nadpriemernú práceneschopnosť a rôznu úrazovosť. Všetky kmene mali pravotočivý "závit", t.j. kmeň pri raste sa otáčal okolo zvislej osi doľava, proti smeru hodinových ručičiek. Na iných miestach sme však pozorovali aj pravotočivé kmene s "ľavým závitom". Z uvedeného predpokladáme, že pôsobiaci faktor pôsobí dlhodobo a vektor sily sa otáča vo vodorovnej rovine. Závitové tvary bežne nachádzame v rastlinnej ríši napr. u ovjavných rastlín. Hrach alebo fazuľa sa

otáča doľava a vytvára pravotočivú špirálu, napr. chmel sa točí opačne. Tieto tvary nájdeme aj v živočíšnej ríši, napr. ulity slimákov, rohy oviec alebo antilop.

Najmenšie zastúpenie mali nádorové stromy. Na rozdiel od špirálovitých foriem sú tak zriedkavé a vyskytli sa skôr v línách. Akoby kopírovali úzky ale dlhý podzemný útvar. Väčšina nádorov sa vyskytla na deformovaných stromoch, no nebolo to pravidlo. Sú zrejme prejavom veľmi lokálnych a úzkych vplyvov, čo sa na chorobnosti či úrazovosti v tak veľkých závodoch štatisticky nemohlo prejavovať.

Posudzovanie prítomnosti lokálnych geomagnetických anomálií podľa tvaru stromov má isté riziká, či obmedzenia. Na tvar či rýchlosť rastu kmeňa či koruny stromu pôsobí veľa vonkajších faktorov, ktoré musíme rozlíšiť. Na prvom mieste je genetická vlastnosť určitého druhu stromu podliehať tvarovým deformáciám. Veľmi citlivými na zakrivenie boli napr. vrbá, agát, breza, borovica, javor jaseňolistý alebo topol čierny. Naopak veľmi rezistentné boli smrek a jedľa, a to i tam, kde v blízkosti boli iné drevinu deformované. Rotujúce kmene sme pozorovali najmä na pagaštane, jabloni a čerešni. Nádory boli najčastejšie na javore jaseňolistom a lipe.

Najcitlivejšou a častou drevinou s najväčšou variabilitou tvarov bola breza. Jej štandardný tvar je reprezentovaný košatou korunou oválneho tvaru s koncami vetiev visiacimi k zemi, čiernou rozpukanou kôrou v prízemnej časti kmeňa s konármi odstupujúcimi od kmeňa pod uhlom asi 60°.

Za pozornosť stojí uviesť dva extrémy s množstvom prechodných foriem. Jedným je tvar s úzkou a vysokou korunou, tenkým a priamym kmeňom až po vrchol bez hrubej borky v prízemnej časti. Konáre odstupujú pod uhlom okolo 30°, ktoré sú na koncoch vzpriamené. Strom budí dojem, akoby bol vytláčaný zo zeme neznámou silou. Tieto tvary sme nachádzali vo väčšom počte v okolí závodu č. 15, ktorý mal najvyššiu úrazovosť, ale v práceneschopnosti s 75,4 dňami zaujímali jedno z posledných miest. Podobne aj podiel celkových tvarových deformít alebo krivých stromov bol v jeho okolí najnižší zo všetkých závodov. Vo výskyte esovitých stromov s (20 %) bol však na 4. mieste v poradí. Takéto vysoké a priame brezy nachádzame aj v obľúbených rekreačných oblastiach v okolí Košíc, ale aj v okolí viacerých horských prírodných sanatórií.

Jej protipólom je tvar s rozvetveným kmeňom a širokou korunou. Borka je čierna, hrubá a popraskaná. Kmeň je často rôzne deformovaný, zakrivený. Konáre odstupujú pod pravým i tupým uhlom s koncovými vetvami hlboko visiacimi k zemi. Budí dojem,

že je neznámou silou tlačaná k Zemi. Tento tvar je častý práve na území mesta Košíc.

Botanici posudzujú tieto tvarové zvláštnosti ako vlastnosť daného druhu stromu, ako ich prirodzenú tvarovú variabilitu, prípadne ako bežnú či špecifickú chorobu. Sú známe deformácie listu alebo konára, zapríčinené parazitom. Známa je aj tzv. alelopatia, keď dva a viac stromov rôzneho druhu rastúcich v blízkosti sa ovplyvňujú navzájom. Významnú úlohu zohráva aj umiestnenie stromu v teréne, napr. v súvislom lese alebo ako solitér, na hrebene hôr alebo v údolí a pod. Nezanedbateľné sú aj mechanické poškodenia (skrivenia), zalomenia rastových vrcholov a pod.

Časté je argumentovanie, že strom sa kriví pod vplyvom vetra. Stromy, napr. na vrcholoch hôr s trvalými severnými vetrami však nemajú krivý kmeň ale tzv. zástavovú korunu. Vetvy rastú v smere vetrov, kmeň je priamy u ihličnatých i listnatých stromov. Podobne nachádzame miesta, kde v rade alebo skupine stromov ohnutých jedným smerom, akoby pod vplyvom prevládajúceho vetra, sa nájde jeden alebo skupina stromov, ktoré rastú opačným smerom.

Ďalším možným vplyvom môže byť anomália gravitačného poľa, najmä na veľkých plochách s homogénnym podielom niektorej deformácie. U rastlín je všeobecne známy negatívny geotropizmus pri raste hlavnej osy. Ak smer tiaže je odklonený od zvislého smeru, kmene rastú proti smeru tiaže. Ťažko túto príčinu možno pripustiť, keď stromy sa krivia pod veľkým uhlom, miestami dokonca rastú takmer vodorovne s povrchom zeme. Podobne táto hypotéza neplatí, ak na ploche niekoľkých 100 m² nachádzame takmer všetky tvarové deformácie so sklonom kmeňa na všetky možné strany. Tu sa ako možné vysvetlenie núka anomália magnetického poľa Zeme, respektíve spoločné pôsobenie viacerých faktorov s dominanciou geomagnetického poľa. Dôvodov pre túto hypotézu je niekoľko:

V prírode všetkým - živým i neživým - prestupujú magnetické sily, všetko je s nimi nerozlučne späté. Ako bolo už spomenuté v úvode, aj malé zmeny intenzity magnetického poľa intenzívne pôsobia najmä na nervové bunky. Tým sa vysvetľuje zvýšený výskyt úrazov, násilných činov, dopravných nehôd a pod. pri náhlych zmenách, najmä poklese jeho intenzity. V našej práci sme zistili súvis medzi úrazovosťou a tvarovými deformáciami stromov.

Dlhoročné pozorovania ukazujú, že intenzita magnetického poľa sa na rozličných miestach mení rôzne. Zvlášť intenzívne zmeny sa registrujú v oblastiach vystavených zemetraseniam (región Košíc je miestom seizmicky aktívnym):

- Sú známe lokálne nehomogenity magnetického poľa a to i na veľmi malom priestore, generované podložími alebo umelými nehomogenitami (inžinierska sieť, konštrukcie budov a pod.). Vo veľkých mestách a v okolí priemyselných závodov je takáto sieť početná .

- Magnetické anomálie podliehajú variáciám s dennou, mesačnou alebo ročnou periódou. Na lokálnych nehomogenitách sa tieto cyklické zmeny môžu zvýrazniť.

Sú známe globálne zmeny magnetického poľa Zeme v závislosti na procesoch prebiehajúcimi na Slnku, ktoré majú viacročný cyklický priebeh. Významná sa javí slnečná aktivita s 11.5 ročným cyklom, ktorá sa najviac zhoduje s dobou zmeny rastu stromov s esovitými deformáciami. Priebeh 19. a 21. slnečného cyklu v rokoch 1970-1976 a 1987-1994 vykazuje zjavnú podobnosť s dynamikou práceneschopnosti i úrazovosti. Koreláciu slnečnej aktivity s výskytom niektorých infekčných ochorení ľudí ale aj úrodou obilia a pod. dokumentoval Číževskij (1976).

- Známe sú deformácie stromov vplyvom elektrických a elektromagnetických polí pod elektrickým vedením.

- Nezanedbateľný je súvis zmeny magnetického poľa Zeme s mesačným cyklom. Podobne je opísaný súvis násilných činov, úrazovosti, psychických porúch, epilepsie a pod. Bimodálny priebeh krivky v mesačnom cykle je dokumentovaný aj pri úhyne kurčiat (Šimko a Jurčina 1993), ktorý je nápadne podobný s úrazovosťou v našom súbore. Vplyv mesačného cyklu, podobne ako slnečného je však globálny s intenzívnejšími prejavmi na miestach s lokálnou elektromagnetickou anomáliou.

- Takýchto súvislostí by sme určite našli veľa. Naším cieľom bolo upozorniť na možné súvislosti vplyvu geomagnetického poľa na rastliny alebo živočíchy v súvislosti s tvarovými deformáciami stromov, tak táto prednáška splnila si svoj cieľ.

ZÁVER

Predložená práca poukazuje na výskyt tvarových deformácií stromov ako hypotetický odraz lokálnych i globálnych zmien magnetického poľa Zeme. Dokladovaný súvis s pracovnou úrazovosťou, prípadne i chorobnosťou je dôvodom širokej diskusie a ďalšieho bádania. Podloženie tejto hypotézy magnetickými meraniami by s vysokou mierou určitosťou viedlo k vzniku originálnej a jednoduchšej metodiky pre posudzovanie zaťaženia životného prostredia a tým aj ohrozenia zdravia ľudí, zvierat i rastlín lokálnymi anomáliami geomagnetického poľa.

LITERATÚRA

[1] Petko, B.- Komárek, K. a kol. : Vplyv vybraných škodlivých faktorov v životnom prostredí mesta Košíc na zdravie človeka a rastlinstvo. Projekt nadácie pre podporu zdravia zo sídlom v Košiciach v spolupráci s VA Liptovský Mikuláš a TU Košice 1997.

MOBILNÍ TELEFONY A LIDSKÉ ZDRAVÍ - aktuality 2004

Ing. Ivan Kučera, CSc.

Problematikou mobilních telefonů jsem se na tomto místě zabýval už před 4 roky [1]. Vedením SPS jsem byl upozorněn na znepokojení některých členů naší společnosti tímto fenoménem. V oblasti legislativy se mnoho změn neudálo. Pouze v ČR byla zrušena poměrně přísná vyhláška č. MZČR 208/90 Sb., která začala komplikovat život provozovatelům mobilních sítí. Byla nahrazena podstatně benevolentnějším vládním nařízením č. 480/2000 Sb., které přebralo doporučení Evropské unie postavené na tepelných účincích vř elektromagnetických polí [3]. Na Slovensku pořád platí poměrně přísná vyhláška MZ č. 123/93 Zb., která je ekvivalentem původní české vyhlášky 208/90 Sb., a to se evropská norma ale vůbec nezabývá ochranou proti dlouhodobému působení EMP z hlediska jejich zdravotních důsledků, např. vzniku rakoviny nebo leukémie u dětí. Hrozí nebezpečí, že se nekontrolovaně budou stavět další rozhlasové vysílače a základnové stanice v hustě obydlených oblastech a „teoreticky bude vše v pořádku“. Nicméně někteří léčitelé a lékaři se ve své praxi stále častěji setkávají se zdravotními problémy, které mají na svědomí především mobilní telefony. Po omezení jejich používání se zdravotní stav lidí a jejich dětí zlepšil.

Znepokojení veřejnosti i odmítavý postoj některých států k zavedení nové evropské normy do vlastní legislativy (Itálie, Polsko, Nizozemsko) přivedly Evropskou komisi k určité korekci vlastního stanoviska [4]. Ta chce ponechat více volnosti členským státům v oblasti metodiky hodnocení celkové úrovně EMP při instalaci nových technologií, např. základnových stanic.

Masové zavádění mobilních telefonů po celém světě je možno považovat za vážný klinický experiment na obyvatelstvu naší planety.

Vyzařované elektromagnetické pole je pro lidský organismus cizorodým prvkem, i když oficiální normy tvrdí, že jeho tepelné účinky splňující podmínky hygienických norem jsou neškodné. Právě o tzv. netepelné účinky se vedou největší spory, takže dosud nejsou nijak systemizovány. I přesto se objevují různé hypotézy, které dále uvádím.

Mobil vyzařuje nejen při vlastním telefonování, ale i v pohotovostním režimu.

Akupunkturní body mohou představovat díky nízkému povrchovému odporu kůže snadný vstup signálů do tělesných meridiánů [5], jiné vysvětlení

nabízí [2] ve snížení imunobiologických vlastností organismu případně omezení tvorby melatoninu. Je možné, že i takto je určitým způsobem blokována funkce meridiánů.

Dalším případným důkazem ovlivnění vnitřních pochodů v organismu člověka je změna barvy a tvaru jeho aury [6,7], jak se tím zabýval Ing. Komárek, PhD. na jednom z minulých kongresů.

V nedávné době se objevilo několik druhů „odrušovačů“ mobilních telefonů. Pokud by však pohlcovaly všechno záření z telefonů, byly by tyto nefunkční. Je však možné, že se časem objeví nové principy odrušování.

Jinak obecně platí princip „předběžné opatření“ [1], tedy telefonovat co nejméně a jen při silném vstupním signálu. Výrobci i provozovatelé mobilních sítí budou nuceni pod tlakem veřejnosti hledat bezpečnější způsoby provozování. Pro dnešní dobu platí důležitá výstraha, aby mobily nepoužívaly především děti a nemocní nebo oslabení lidé.

V žádném případě se nedoporučuje nosit mobily přímo na těle (v pouzdře na opasku nebo na řemínku na krku).

Literatura:

1. Kučera, I.: Člověk a jeho mobilní telefon. Zborník PSYCHOTRONICA SLOVACA Nitra, 11.-12.11.2000, str. 37
2. Žert V. Sándor, A.: Jsou mobily nebezpečné? (ELETROSMOG Strašák a realita - jak v něm zdravě žít) Kniha FONTÁNA Olomouc 2001, 139 str.
3. Novák J.: Elektromagnetické pole a zdravotní rizika Elektroinstalátér č. 5/2003, str. 28-32
4. Sedláček J.: Směrnice R & TTE na pořadu jednání Evropské komise Sdělovací technika Praha č. 10/2004, str. 18 - 20
5. Kosytsky, N.N., Nizhelska, A., I., Ponezha, G.V.: Influence of high-frequency electromagnetic radiations of nonthermal intensities on the human body internet 2004 www.studiosra.it/news/Ukrainian.htm str. 1-2
6. Komárek, K. Exnar, Z.: Experimentální ověření vlastností biopole

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2004

Zborník PSYCHOTRONICA SLOVACA '96, str. 19-21
28. - 29. 9. 1996 Bratislava

7. Komárek, K. Doktorská dizertačná práca - Vplyv
vybraných typov žiarenia na vojenskú techniku a jej
obsľuhu, Vojenská akadémia Liptovský Mikuláš, 2002

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2004

KRÁTKY ZOZNAM PSYCHOTRONICKÝCH TERMÍNOV

PSYCHOTRONIKA - odbor výskumu energoinformačných javov a ich súvislostí

PSYCHOTRONIK - človek s vhodným vzdelaním, ktorý skúma a teoreticky zovšeobecňuje získané poznatky, nie praktik

Oblasť psychotronického výskumu:

NATURÁLNA MEDICÍNA a LIEČITELSTVO - tie metodiky a postupy, ktoré majú ako základ diagnostické a liečebné zásahy do energoinformačného systému človeka

a to ENERGOINFORMAČNÁ MEDICÍNA, MORFOENERGETICKÁ MEDICÍNA

a niektoré tradičné postupy ako AKUPUNKTÚRA, ďalej HOMEOPATIA v informačnom základe, GEOAKTÍVNE ZÓNY

TELEPATIA

TELEGNÓZIA (JANOVIDECTVO)

PREKOGNÍCIA (PREDPOVEDANIE)

TELEKINÉZA

RADIESTÉZIA (PRÚTIKÁRSTVO)

Pojmy a technické termíny (podrobný výklad vyžaduje komplexné poznatky, ktoré možno získať účasťou na seminárnych behoch a ich doplnkoch):

ENERGOINFORMAČNÝ SYSTÉM (EIS)

ENERGOINFORMAČNÉ PORCIE (EIP)

ENERGETICKÝ ZÁKLAD EIP (neaktívny)

INFORMAČNÉ OZNAČENIE EIP

OZNAČENIE PRINÁLEŽITOSTI KU KONKRÉTNEMU EIS

OZNAČENIE FUNKCIE

OZNAČENIE INTENZITY PLNENIA DANEJ FUNKCIE

ODCHÝLKY EIP OD NORMÁLNEHO STAVU

NEPRIMERANÁ INTENZITA PLNENIA FUNKCIE (kvantitatívna + alebo -)

NEPRIMERANÁ FUNKCIA (kvalitatívna)

CUDZIA EIP (zlyhanie ochrany EIS, útok, vonkajší vplyv)

PRIMÁRNA ŠTRUKTÚRA

OCHRANA EIS

VONKAJŠIE ENERGOINFORMAČNÉ VPLYVY

OSOBNÉ A ADRESNÉ

URIEKNUTIE

ZAKLÍVANIE

SPROSTREDKOVANÉ Z MIESTA (i s materiálnym zdrojom)

POROBNIE VYROBENÉ

POROBNIE PREROBENÉ ADRESNÉ

POROBNIE PREROBENÉ PODMIENEČNE ADRESNÉ

KLIATBA ZANECHANÁ

KLIATBA VYSLOVENÁ

ŠPECIÁLNE ADRESNÉ

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2004

NAPOJENIE VODOROVNÉ

NAPOJENIE ŠIKMÉ

NAPOJENIE ŠIKMÉ JEDNOSMERNÉ PRÍJMOVÉ

NAPOJENIE ŠIKMÉ JEDNOSMERNÉ SONDÁŽNE

NAPOJENIE ŠIKMÉ DVOJSMERNÉ

VONKAJŠIE INFORMAČNÉ VPLYVY

PREKLATIE RODOVÉ (všeobecné alebo špecifikované)

PREKLATIE PRIAME (všeobecné alebo špecifikované)

VNÚTORNÉ INFORMAČNÉ VPLYVY (programy)

AUTOPUNITÍVNY (SAMOTRESTACÍ) PROGRAM

AUTODEŠTRUKTÍVNY (SAMONIČIACI) PROGRAM

PROGRAM ZÁVORY

EI DIAGNOSTIKA (odčítanie informácie o prítomnosti informácie o poruche EIP)

EI TERAPIA (informačný individuálny a presne špecifikovaný zásah do EIS)

REKONŠTRUKCIA GLOBÁLNE NARUŠENÝCH INFORMAČNÝCH TOKOV EIS

Postupné získavanie poznatkov z výskumu viedlo k prehodnoteniu a zmene chápania mnohých dlhodobo platných pojmov a tvrdení predchodcov psychotroniky a psychotronických záverov skoršieho obdobia. Tým sa stali mnohé zaužívané (a nedostatočne definované) pojmy zbytočnými a ich používanie tak ako používanie iných prevzatých či individuálnymi autormi zavedených a všeobecne neprijatých pojmov sa stalo prekážkou primeraného dorozumenia sa a jednotného chápania používaných pojmov.

Zastarané, mylné a prekonané pojmy, nedoporučené používať v odbornom texte:

AURA

VIBRÁCIE

BLOKY a ODBLOKOVANIE

ČISTENIE

ENERGIA - PRÚDENIE

ZABLOKOVANIE

STRATA

ODOBRATIE

DODANIE

KRADNUTIE

OCHRANNÝ OBAL

MENTÁLNY ÚTOK

BIOENERGETICKÉ POLE

BIOENERGOINFORMAČNÉ POLE

BIOTERAPIA

PSYCHOENERGOTERAPIA

MAGNETIZÉRSTVO